Snow Lotus AU – Complete Story Outline / Story Bible *OPEN ADOPT AU*

Posted originally on the Archive of Our Own at https://archiveofourown.org/works/88462501.

Rating:	Teen And Up Audiences
Archive Warning:	Creator Chose Not To Use Archive Warnings
Category:	Multi
Fandom:	人渣反派自救系统 - 墨香铜臭 | The Scum Villain's Self-Saving System - Mòxiāng Tóngxiù
Relationships:	Luo Binghe/Shen Yuan | Shen Qingqiu, Shen Yuan | Shen Qingqiu/Yue Qingyuan, Liu Qingge/Shen Yuan | Shen Qingqiu, Shen Jiu | Original Shen Qingqiu/Shen Yuan | Shen Qingqiu, Mu Qingfang/Shen Yuan | Shen Qingqiu, Shen Yuan | Shen Qingqiu/Tianlang-jun, Shen Yuan | Shen Qingqiu/Zhuzhi-lang, Mobei-jun/Xiang Fei | Shang Qinghua
Characters:	Shen Yuan | Shen Qingqiu, Shen Jiu | Original Shen Qingqiu, Luo Binghe, Yue Qingyuan, Liu Qingge, Mu Qingfang, Xiang Fei | Shang Qinghua, Mobei-jun, Tianlang-jun, Zhuzhi-lang, Original Luo Binghe, Shen Yuan | Shen Qingqiu's Family
Additional Tags:	Story Bible, story outline, Plot Collection, Worldbuilding, AU outline, Alternate Universe - Canon Divergence, Open Adopt, Adoptable AU, Free to use ideas, Plot Bunnies - Freeform, worldbuilding notes, Character Notes, modern shen yuan, Alternate Universe - Modern Setting, Healing, Found Family, Happy Ending, Slice of Life, Comedy, Fluff and Humor, Domestic, Not a Traditional Fanfiction, not prose, Outline Format, Reference material, Shen Yuan Lives in the Modern World, Modern World Meets PIDW, Interdimensional Travel, portal between worlds, Everyone Needs Therapy, Everyone Gets Therapy Instead, Everybody gets a happy ending, Free Plot Bunny, Inspired Works Welcome, Transformative Works Welcome, Everybody Lives, Written As A Story Bible, Story Bible Format, Shen Jiu | Original Shen Qingqiu and Shen Yuan | Shen Qingqiu are Not the Same Person, Everyone Loves Shen Yuan | Shen Qingqiu, Shen Yuan | Shen Qingqiu Has a Harem
Language:	English
Series:	Part 1 of Snow Lotus AU
Stats:	Published: 2026-07-13 Words: 95,269 Chapters: 1/1

Snow Lotus AU – Complete Story Outline / Story Bible *OPEN ADOPT AU*

by Moehime

Summary

Snow Lotus AU – Complete Story Outline / Story Bible

Shen Yuan never transmigrated into Shen Qingqiu. Instead, he remained in the modern world, where unexpected encounters with people from Proud Immortal Demon Way slowly changed the fate of two worlds.

This is not a traditional fanfiction, but the complete Story Bible and Story Outline of the Snow Lotus AU, including the main story, worldbuilding, character arcs, comedy, slice-of-life, alternate scenarios, post-canon ideas, and countless plot bunnies that somehow grew into an entire universe.

🌸 OPEN FOR ADOPTION 🌸

Feel free to expand this AU, remix its ideas, or use it as inspiration for your own stories. Credit is appreciated if your work is directly based on this Story Bible, but it's completely optional.

Some stories are written chapter by chapter. Others remain as dreams, waiting for someone to continue them.

If these ideas make you smile or inspire a new story, they've already fulfilled their purpose.

Welcome to Snow Lotus AU. 🌸

Notes

Welcome! 🌸

This isn't a traditional fanfiction—it's the complete Story Bible of the Snow Lotus AU.

Inside you'll find the entire journey of this universe: the main storyline, worldbuilding, character arcs, slice-of-life moments, comedy, alternate scenarios, post-canon ideas, and countless plot bunnies that slowly grew into something much bigger than I ever expected.

Everything has been organized into sections, so I hope it's easy (and fun!) to explore.

🌸 OPEN FOR ADOPTION 🌸

This universe is yours to explore.

If you'd like to expand this AU into a full fanfiction, borrow an idea, remix a concept, or simply let it inspire something new, please do!

If your work is directly based on this Story Bible, I'd be happy if you mentioned it as the original inspiration—but it's entirely up to you.

Some stories are written to be finished.

Others are written in the hope that they'll inspire another story someday.

Some stories are written chapter by chapter. Others remain as dreams, quietly waiting for someone to continue them.

I hope this little universe leaves you with a smile. Happy reading! 🌸

See the end of the work for more notes

ตระกูลเชิน (แฟนฟิคและไซไฟ)

- แม่เชน: หัวหน้าครอบครัวหญิง
- พี่ชายคนโต (Da-ge): Shen Xixuan (沈七玄)
- พี่ชายคนรอง (เอ้อเกอ) : เซิน จิ่วหยิง (沈九英)
- พี่ชายคนที่สาม (ซานเกอ): เสินหยวน (沈垣) – พระเอกสุดที่รักของเรา ผู้ซึ่งเครียดง่าย
- น้องสาวคนสุดท้อง (Meimei): Shen Ling (沈铃)

(หมายเหตุ: เสินซีซวนและเสินจิ่วหยิง แท้จริงแล้วคือเย่ว์ชิงหยวนและเสินชิงฉิว/เสินจิ่ว ที่กลับชาติมาเกิดในโลกปัจจุบันพร้อมความทรงจำในอดีตในฐานะพี่ชายของเสินหยวน)

สโนว์โลตัส AU – เสินหยวนผู้ไม่เคยจุติ

ในจักรวาลนี้ เชินหยวนรอดชีวิตจากการอ่านตอนจบที่น่าโมโหและไร้สาระของ "วิถีปีศาจผู้หยิ่งผยอง" มาได้ ขณะที่เขากำลังจะสำลักตายเพราะความโกรธของตัวเอง (และเนื้อแกะเต็มปาก) เชินจิ่วหยิง น้องชายคนที่สองของเขาก็วิ่งเข้ามาช่วยชีวิตเขาไว้ได้ทันเวลา และยังดุด่าเขาอย่างรุนแรงว่าเป็นคนโง่ด้วย

หนึ่งสัปดาห์ต่อมา ในเช้าวันหนึ่งที่ดูเหมือนจะสงบสุข

เชินหยวนเพิ่งทานอาหารเช้าเสร็จและกำลังงีบหลับอย่างสบายใจอยู่บนโซฟาในห้องนั่งเล่น จิตใจของเขาล่องลอยอยู่ในสภาวะกึ่งหลับกึ่งตื่นที่สมบูรณ์แบบนั้น จนกระทั่งเสียงดังแปลกๆ ดังขึ้นทำลายความเงียบสงบ

เขาลืมตาขึ้นทันที

ชายคนหนึ่งยืนอยู่ตรงนั้นในห้องนั่งเล่นของเขา แต่งกายด้วยชุดคอสเพลย์โบราณที่ประณีตบรรจง (?) แต่ไม่ใช่การพบปะแฟนคลับแบบเป็นกันเอง ชายแปลกหน้าคนนั้นจ้องมองเขาด้วยเจตนาฆ่า ดาบวิญญาณที่แท้จริงและชักออกมาแล้วจ่ออยู่ที่คอของเสินหยวนโดยตรง

โอ้โห! บุกบ้านโดยคอสเพลย์เยอร์สุดเพี้ยนเหรอ?!

อะดรีนาลินพลุ่งพล่านในทันที เชินหยวนไม่เสียเวลาถามคำถามแม้แต่วินาทีเดียว เขาพุ่งตัวออกจากโซฟาเหมือนแมวตกใจ คว้าสมาร์ทโฟนจากโต๊ะกาแฟอย่างไม่ทันตั้งตัว แล้ววิ่งออกไปทางประตูหน้าด้วยความตื่นตระหนกสุดขีด

เขาจึงวิ่งออกจากบ้านไปอย่างรวดเร็ว และบังเอิญไปชนเข้ากับเสิ่นจิ่วหยิง น้องชายคนที่สองของเขา ที่แวะมาเยี่ยมในตอนเช้าพอดี

“เออร์เก!” Shen Yuan อ้าปากค้าง หน้าซีดราวกับผี

"นี่มันหมายความว่ายังไง? ทำไมแกถึงวิ่งวุ่นเหมือนไก่ไม่มีหัวแบบนี้?" เชินจิ่วหยิงขมวดคิ้ว ดวงตาคมกริบประเมินสภาพของน้องชายอย่างพิจารณา

เชินหยวนไม่มีแม้แต่ลมหายใจหรือสติสัมปชัญญะที่จะอธิบายว่าไอ้คนบ้าถือดาบที่กำลังอยู่ในห้องนั่งเล่นของเขานั่นคือใคร เขาคว้าแขนพี่ชายไว้ ดวงตาเบิกกว้างด้วยความหวาดกลัว "ไม่มีเวลาพูดแล้ว! พี่ใหญ่ เราต้องไปห้องทำงาน! เดี๋ยวนี้! ไปเร็ว ไปเร็ว!"

และแล้ว โดยไม่เหลือศักดิ์ศรีแม้แต่น้อย เชินหยวนก็ลากน้องชายตรงไปยังบริษัท โดยลืมไปสนิทว่าเขายังคงสวมเสื้อยืดแฟนคลับ "วิถีปีศาจผู้หยิ่งผยอง" ตัวใหญ่เกินขนาด กางเกงขาสั้นลำลอง และรองเท้าแตะในบ้านอยู่

การเผชิญหน้าอันน่าพิศวงของหลิวชิงเกอ

เมื่อครู่ก่อน หลิวชิงเกอกำลังทำธุระของตัวเองอยู่ แต่แล้วจู่ๆ ก็พบว่าตัวเองถูกโยนเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคยอย่างสิ้นเชิง

ที่แย่ไปกว่านั้น สิ่งแรกที่เขาเห็นคือคนที่มีใบหน้าเหมือนกับเสิ่นชิงฉิวเป๊ะๆ แต่สิ่งที่ทำให้เจ้าสำนักไป๋จ้านตกใจอย่างแท้จริงคือเครื่องแต่งกายของชายคนนั้น "เสิ่นชิงฉิว" คนนี้สวมเสื้อผ้าที่ลามกและไร้ยางอายอย่างที่สุด จนทำให้ชุดวาบหวิวของซ่องโสเภณีดูเรียบร้อยไปเลย

ด้วยสัญชาตญาณดิบที่ไร้การปรุงแต่ง มือของหลิวชิงเกอเหวี่ยงไปที่ด้ามดาบและชักดาบเฉิงหลวนออกมา ชี้ตรงไปยังคนที่หน้าตาคล้ายกันอย่างไม่เหมาะสม

ในวินาทีนั้นเอง ดวงตาของชายอีกคนก็เบิกกว้างขึ้นทันที

เมื่อเห็นดาบที่แวววาว เสินชิงฉิวตัวปลอมก็กรีดร้องด้วยความหวาดกลัว กระโดดลงจากโซฟาเหมือนกระต่ายตกใจ และวิ่งหนีออกจากบ้านไปอย่างอลหม่าน

หลิวชิงเกอลดดาบลง จ้องมองไปยังประตูที่ว่างเปล่า เขาอดคิดไม่ได้ว่าสีหน้าหวาดกลัวของชายคนนั้น...ช่างน่าขบขันอย่างไม่คาดคิด หากเสิ่นชิงฉิวผู้หยิ่งยโสและอารมณ์ร้ายที่บ้านเกิดของเขาทำหน้าแบบนั้นเวลาตกใจ มันคงเป็นภาพที่น่าดูชมจริงๆ

หลิวชิงเกอสลัดความคิดนั้นทิ้งไป แล้วหันไปสำรวจรอบๆ ห้องเต็มไปด้วยวัตถุแปลกประหลาดที่ระบุไม่ได้ เขาเริ่มเดินวนไปวนมาสำรวจโลกประหลาดนี้ จนกระทั่งสายตาไปหยุดอยู่ที่ภาพถ่ายขนาดใหญ่ที่ใส่กรอบแขวนอยู่บนผนัง

เป็นภาพเหมือนของตระกูลเสิน

หลิวชิงเกอเดินเข้าไปและจ้องมองภาพนั้นด้วยความอยากรู้อยากเห็นอย่างมาก

มีหญิงและชายวัยกลางคนคู่หนึ่งยืนอยู่—สันนิษฐานว่าเป็นผู้นำครอบครัวฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ถัดจากพวกเขามีชายคนหนึ่งยืนอยู่ ซึ่งมีหน้าตาคล้ายกับเจ้าสำนักเย่ว์ชิงหยวนอย่างมาก

จากนั้น สายตาของเขาก็เหลือบไปมองชายอีกสองคนในรูปถ่าย ทั้งสองมีใบหน้าที่ดูคล้ายกับเสิ่นชิงฉิวอย่างมาก อย่างไรก็ตาม คนหนึ่งมีใบหน้าที่คมชัดและเคร่งขรึมกว่า ในขณะที่อีกคนหนึ่ง—คนที่เพิ่งหนีไปในชุดชั้นใน—มีใบหน้าที่อ่อนโยนและละเอียดอ่อนกว่าอย่างเห็นได้ชัด สุดท้าย มีหญิงสาวสวยคนหนึ่งที่มีใบหน้าที่ดูเหมือนจะเป็นการผสมผสานที่ลงตัวระหว่างเสิ่นชิงฉิวและเย่ว์ซื่อซง

หลิวชิงเกอหลงใหลในภาพเหมือนครอบครัวที่ดูเหนือจริงนี้ เขาจึงเอื้อมมือออกไป นิ้วของเขาอยู่ห่างจากกรอบรูปเรียบลื่นเพียงไม่กี่นิ้ว

แต่ในขณะที่ปลายนิ้วของเขากำลังจะแตะกระจก—เขาก็กระพริบตาเสียก่อน

โลกพลิกผัน ก่อนที่เขาจะทันได้ประมวลผลว่าเกิดอะไรขึ้น บ้านหลังประหลาดนั้นก็หายไปในอากาศธาตุ หลิวชิงเกอเหลือบมองอีกครั้ง ก็พบว่าตัวเองยืนอยู่กลางสนามฝึกซ้อมที่เต็มไปด้วยฝุ่นและคุ้นเคยของยอดเขาไป่จ้าน แสงแดดเที่ยงวันส่องลงมาที่เขา ราวกับไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

ในขณะเดียวกัน ณ การประชุมเหล่าเจ้าแห่งยอดเขาบนยอดเขาฉงติง...

ระหว่างการประชุมอันเคร่งขรึมและเป็นทางการของเจ้าแห่งยอดเขา หลิวชิงเกอพลันใจลอย ภาพของหญิงสาวหน้าตาคล้าย "เสินชิงฉิว" ที่กรีดร้องและวิ่งหนีไปเหมือนกระต่ายตกใจแวบเข้ามาในหัว

ก่อนที่เขาจะห้ามตัวเองได้ รอยยิ้มที่จริงใจและขบขันอย่างมากก็ปรากฏขึ้นบนใบหน้าที่ปกติแล้วนิ่งเฉยของเขา

เจ้าสำนักที่นั่งอยู่ข้างๆ มองเห็นปาฏิหาริย์อันน่าอัศจรรย์นี้แล้วก็กระพริบตาด้วยความไม่เชื่ออย่างยิ่ง “ศิษย์น้องหลิว ทำไมท่านถึงยิ้มแย้มแจ่มใสขนาดนี้ล่ะ?”

เมื่อได้ยินคำนั้น ห้องประชุมทั้งห้องก็เงียบสนิท การอภิปรายที่จริงจังหยุดชะงักลงทันที ผู้คนนับสิบหันศีรษะไปพร้อมกัน ทุกสายตาจ้องมองไปยังเจ้าสำนักไป๋จ้านด้วยความงุนงง

หลิวชิงเกอทำหน้าเรียบเฉยและตอบด้วยน้ำเสียงจริงจังที่สุดว่า "ฉันยิ้มเหรอ?"

โดยไม่รอคำตอบ สายตาของเขากวาดมองไปทั่วห้อง และหยุดอยู่ที่เสิ่นชิงฉิว จากนั้นเขาก็ถามขึ้นมาอย่างไม่ทันตั้งตัวว่า "เสิ่นชิงฉิว คุณมีพี่น้องบ้างไหม?"

ฟาด!

เชินชิงฉิวรีบกางพัดออกบังครึ่งล่างของใบหน้า เขาเปล่งเสียง “หึ!” ออกมาอย่างเย็นชาและป้องกันตัว ก่อนจะเลือกที่จะไม่สนใจคำถามนั้น เมื่อเห็นว่าเชินชิงฉิวไม่มีท่าทีจะตอบ หลิวชิงเกอจึงไม่ซักถามต่อ และการประชุมก็กลับไปสู่บรรยากาศตึงเครียดอึดอัดเหมือนเดิม

ในขณะเดียวกัน ในโลกยุคใหม่...

อีกด้านหนึ่งของจักรวาล เชินหยวนกำลังนั่งอยู่บนเบาะผู้โดยสารของรถยนต์ของน้องชายคนที่สองของเขา โดยยังคงสวมกางเกงขาสั้นลำลองและรองเท้าแตะในบ้าน

ขณะที่พวกเขากำลังขับรถไปยังบริษัทของครอบครัว เชินหยวนเล่าเรื่องสุดระทึกเมื่อเช้านี้อย่างตื่นเต้น “สาบานเลยครับพี่! ผมตื่นขึ้นมาแล้วเกือบหัวใจวายเพราะมีผู้ชายบ้าคนหนึ่งเอาดาบจ่อหน้าผม! นั่นแหละครับ ผมเลยคว้าโทรศัพท์แล้ววิ่งหนีออกไป” เขาหยุดพูดไปครู่หนึ่งแล้วเกาแก้มอย่างเขินอาย “แต่...คิดดูแล้ว บางทีผมอาจจะแค่ฝันร้ายแบบเห็นภาพชัดเจนมากก็ได้”

ถึงแม้ว่ามันจะเป็นแค่ความฝัน เชินหยวนก็ยังไม่อยากเสี่ยงกลับบ้านตอนนี้ เขาจึงตัดสินใจไปที่ออฟฟิศด้วย

อย่างไรก็ตาม ในขณะที่รถจอดที่สำนักงานใหญ่ของบริษัท ความจริงก็ปรากฏขึ้นต่อหน้าเขาในที่สุด เชินหยวนมองลงไปที่เสื้อยืดลาย "วิถีปีศาจผู้หยิ่งผยอง" ตัวใหญ่เกินขนาดและรองเท้าแตะนุ่มๆ ของเขา จากนั้นค่อยๆ หันศีรษะไปมองพี่ชายด้วยดวงตาเบิกกว้างด้วยความตกใจ

เชินจิ่วหยิงได้แต่ถอนหายใจกับความไร้ซึ่งความตระหนักรู้ในสถานการณ์ของน้องชาย เขาเอื้อมมือไปหยิบเสื้อสูทสำรองจากเบาะหลังแล้วคลุมไหล่ของเชินหยวนอย่างเบามือ จากนั้นโดยไม่พูดอะไรสักคำ ซีอีโอผู้เย็นชาและไร้ความรู้สึกก็อุ้มน้องชายที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้วขึ้นมาในท่าอุ้มเจ้าหญิงที่สมบูรณ์แบบ

เชินจิ่วหยิงเดินตรงเข้าไปในล็อบบี้ของบริษัท โดยอุ้มเชินหยวนตรงไปยังลิฟต์สำหรับผู้บริหาร

ทั้งล็อบบี้ออฟฟิศเกิดความโกลาหลขึ้นทันที พนักงานหญิงต่างอ้าปากค้างด้วยความตกใจ กุมหัวใจเมื่อเห็นเจ้านายผู้เย็นชาและเข้าถึงยากของพวกเธออุ้มใครบางคนด้วยความห่วงใยและปกป้องอย่างสุดซึ้ง เสียงกรี๊ดของแฟนคลับดังก้องไปทั่วโถงทางเดิน: ใครกันนะที่เป็นคนโชคดี?! ใครกันที่ได้ครองหัวใจของซีอีโอ?!

เมื่อเห็นความวุ่นวายที่เพิ่มขึ้น ผู้จัดการอาวุโสของบริษัทจึงรีบเข้ามาระงับฝูงชน “เงียบกันทุกคน กลับไปทำงานกัน” ผู้จัดการอาวุโสคนหนึ่งพึมพำพลางกลอกตา “คนที่ซีอีโอกำลังอุ้มอยู่ก็แค่น้องชายของเขาเท่านั้นเอง”

เมื่อได้ยินเช่นนั้น ความเพ้อฝันโรแมนติกของพนักงานหญิงก็พังทลายลงในทันที—แต่ก็ถูกแทนที่ด้วยความตื่นเต้นที่มากกว่าเดิมและพลุ่งพล่าน เมื่อจิตใจของพวกเธอพุ่งตรงไปยังอาณาจักรแห่งความรักต้องห้ามระหว่างพี่น้อง (≧▽≦)

การปรับโฉมองค์กร

เมื่อพวกเขาเข้าไปในห้องทำงานส่วนตัวได้อย่างปลอดภัยแล้ว เชินจิ่วหยิงก็วางน้องชายลงและเริ่มค้นหาในตู้เสื้อผ้า เขาหยิบชุดสำรองออกมา: เสื้อเชิ้ตติดกระดุมเรียบร้อย กางเกงขายาวแบบทางการ เข็มขัดหนัง และรองเท้าหนังคู่ใหม่เอี่ยม ซึ่งความจริงแล้ว เชินจิ่วหยิงตั้งใจซื้อไว้ล่วงหน้าเป็นของขวัญเซอร์ไพรส์ให้น้องชาย แต่เขาจะไม่ยอมรับอย่างเปิดเผยเด็ดขาด

เชินหยวนเปลี่ยนลุคอย่างรวดเร็ว สลัดภาพลักษณ์ "หนุ่มน่ารักติดบ้าน" ของเขาออกไปอย่างสิ้นเชิง

ผลลัพธ์ที่ได้? เขากลายร่างเป็นหนุ่มหน้าตาน่ารักสุดๆ สวมใส่เสื้อผ้าที่ใหญ่เกินตัวไปหลายไซส์ กางเกงยังคงอยู่ทรงได้ก็เพราะเข็มขัดที่รัดแน่นรอบเอว ส่วนรองเท้าโชคดีที่พอดีกับเท้าเขาเป๊ะ

เชินจิ่วหยิงลูบขมับพลางถอนหายใจเฮือกใหญ่ด้วยความเหนื่อยล้าอย่างที่สุด เขาโบกมือปัดๆ ให้พี่ชายหาอะไรทำฆ่าเวลาไปจนถึงเย็น แล้วเขาจะขับรถไปส่งกลับบ้านเอง

ทัวร์ชมสวนสำนักงานอย่างละเอียด

เนื่องจากไม่มีอะไรทำเลย เชินหยวนจึงเดินออกจากห้องทำงานของซีอีโอและตัดสินใจสำรวจทุกแผนกในอาคารอย่างไม่เป็นทางการ

ตอนแรก พนักงานหลายคนขมวดคิ้ว เตรียมจะตำหนิคนแปลกหน้าที่มาเดินเตร่อยู่แถวสำนักงานใหญ่ แต่ทันทีที่พวกเขาเห็นหน้าเขาชัดๆ คำพูดเหล่านั้นก็หายไปในลำคอทันที

ที่จริงแล้ว ที่นี่คือสถานที่แบบไหนกัน? นี่คือสำนักงานใหญ่ของบริษัทเสิน! ตึกระฟ้าทั้งหลังเป็นของตระกูลเสิน ดังนั้น การที่ท่านนายน้อยคนที่สามเดินเล่นไปทั่วอาคารราวกับเป็นสวนหลังบ้านส่วนตัวจึงเป็นเรื่องปกติและถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ

แทนที่จะเป็นเสียงบ่น กลับกลายเป็นเสียงกรี๊ดเบาๆ เงียบๆ ดังมาจากโต๊ะทำงานของเหล่าพนักงานหญิงในออฟฟิศ พวกเธอต่างแอบคลั่งไคล้ในความน่ารักและอ่อนโยนของน้องชายซีอีโออย่างสุดหัวใจ

และกลไกการจัดการด้านการขนส่งในสมองของพวกเขาก็ทำงานอย่างเต็มที่อีกครั้งเมื่อพวกเขาสังเกตเห็นชุดที่เขาใส่ เพราะเสื้อผ้าเหล่านั้นไม่ใช่ขนาดของเขาอย่างแน่นอน~

ในขณะเดียวกัน หนุ่มน้อยเสินหยวน (?) ก็ไม่รู้ตัวเลยว่ากำลังสร้างภาพลวงตาโรแมนติกให้กับคนอื่น เขาจึงเดินตื๊อไปทั่วทุกแผนก ด้วยนิสัยชอบช่วยเหลือผู้อื่น เขาจึงช่วยเหลือพนักงานในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ อยู่เรื่อยๆ

พอถึงเวลาอาหารกลางวัน พนักงานทุกคนก็ตกหลุมรักคุณชายน้อยคนที่สามผู้แสนน่ารักใจดี และมีค่าอย่างที่สุดไปหมดแล้ว~ ʕ ᵒ ᴥ ᵒ ʔ

การพบกันอีกครั้งที่น่าอึดอัดอย่างยิ่ง

เพื่อความสบายใจของพี่ชาย เชินจิ่วหยิงจึงไปพักอยู่ที่อพาร์ตเมนต์ของเชินหยวนเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์เต็ม

แน่นอนว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย ทุกอย่างยังคงสงบสุขดี ดังนั้นในเช้าวันจันทร์ เชินจิ่วหยิงจึงตัดสินใจว่าปลอดภัยแล้วที่จะกลับไปทำงานและปล่อยให้น้องชายอยู่ตามลำพัง

เขาเดินออกจากอพาร์ตเมนต์และกำลังจะขึ้นลิฟต์พอดี โทรศัพท์ของเขาก็ดังขึ้น หมายเลขผู้โทรแสดงว่าเป็นน้องชายของเขา เมื่อกดรับสาย สิ่งที่ได้ยินมีเพียงเสียงสั่นเครือด้วยความหวาดกลัวของเสิ่นหยวน

โดยไม่ลังเลแม้แต่น้อย เชินจิ่วหยิงรีบวิ่งออกจากลิฟต์และวิ่งกลับไปที่อพาร์ตเมนต์อย่างรวดเร็ว

เขาพุ่งตัวเข้าไปในประตู และก็ต้องพบกับภาพที่เหนือจริง: ชายคนหนึ่งสวมชุดคลุมสีเขียวสง่างามกำลังใช้พัดกระดาษช่วยยกคางของเสินหยวนขึ้น

ในขณะนั้นเอง ผู้บุกรุกก็พึมพำว่า "อ๋อ นี่เอง เหตุผลก็เพราะอย่างนี้นี่เอง ไม่แปลกใจเลยที่ไอ้คนป่าเถื่อนนั่นถามคำถามแปลกๆ กับฉัน"

เชินจิ่วอิงอยากจะตบหน้าตัวเองอย่างแรง เขาเข้าใจทันทีว่าทำไมเสียงของน้องชายถึงสั่นอย่างรุนแรง บ้าเอ้ย ตัวตนในอดีตของเขานั้นช่างเย็นชาและน่ากลัวอย่างร้ายกาจจริงๆ ฮ่าๆๆ!

เพียงเสี้ยววินาทีต่อมา ซีอีโอและตัวตนในอดีตของเขา (?) ก็สบตากันโดยตรง

ส่วนเสิ่นหยวนนั้น ความตกใจจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นมากเกินกว่าสมองยุคใหม่ของเขาจะรับมือได้ เขาจึงเป็นลมไปทันทีตรงนั้น

เชินจิ่วหยิงถอนหายใจเฮือกใหญ่ ปิดประตูแล้วเดินเข้าไปในอพาร์ตเมนต์ “เอาล่ะ วันนี้ไปทำงานก็ไม่ได้แล้ว” เขาเดินไปอุ้มเชินหยวนขึ้นมาในอ้อมแขน พร้อมกับจ้องมองเชินชิงฉิวด้วยสายตาที่ดุดัน “ดูสิว่าเธอทำอะไรลงไป เธอทำให้เขากลัวจนเป็นลมเลย”

เชินชิงฉิวสะบัดพัดอย่างสง่างาม “หึ! อ่อนแอ”

“ใช่...เขาอ่อนแอ” เชินจิ่วหยิงโต้กลับอย่างราบรื่น “เขาป่วยบ่อยมาตลอดชีวิต เมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อน เขาก็โกรธจัดจนเกือบสำลักตาย”

เมื่อได้ยินเช่นนั้น เชินชิงฉิวก็เงียบไป เขารู้สึกราวกับว่าได้เผลอรังแกดอกบัวหิมะน้อยที่บอบบางไปเสียแล้ว โดยไม่พูดอะไรสักคำ เขาก็เดินตามเชินจิ่วหยิงเข้าไปในห้องนั่งเล่นอย่างเงียบๆ

เชินจิ่วหยิงค่อยๆ วางน้องชายลงบนโซฟายาว จากนั้นก็เดินเข้าไปในครัว ชงชาเอิร์ลเกรย์ใหม่ แล้วนำออกมาเสิร์ฟ

เชินทั้งสองนั่งลงและเริ่มสนทนากัน มันเป็นความสัมพันธ์ที่แปลกประหลาดจนยากจะอธิบาย แต่เพราะพวกเขามีจิตวิญญาณเดียวกัน พวกเขาจึงเข้าใจกันได้อย่างสมบูรณ์แบบ

ไม่นานนัก เชินจิ่วหยิงก็พูดขึ้นอย่างไม่ใส่ใจว่า "อ้อ แล้วก็ช่วยฉันหน่อยนะ ไปบอกไอ้คนป่าเถื่อนอย่างหลิวชิงเกอให้หยุดเอาดาบจ่อหน้าคนอื่นซะที"

เชินชิงฉิวพยักหน้าเห็นด้วย “งั้นดอกบัวหิมะน้อยคงไม่ตกใจตายสินะ?”

Shen Jiuying พยักหน้าอย่างหนักแน่น

เมื่อเสินหยวนลืมตาขึ้นมาในที่สุด ชายผู้สง่างามที่หน้าตาเหมือนพี่ชายของเขาเป๊ะก็หายไปแล้ว เหลือเพียงพี่ชายแท้ๆ ในยุคปัจจุบันของเขาที่ยืนเฝ้ามองเขาอยู่อย่างเงียบๆ

เชินจิ่วหยิงตบไหล่เขาเบาๆ แล้วให้คำแนะนำอย่างใจเย็นว่า ถ้าหากเขาเจอใครที่หน้าตาเหมือนเขาอีกครั้ง ก็ไม่ต้องตกใจ แค่พูดคุยกันอย่างสุภาพก็พอ

หมายเหตุจากผู้เขียน:

หมายเหตุ 1: "ดอกบัวหิมะ" หมายถึงดอกไม้ที่มีความงดงามอย่างยิ่ง แต่บอบบางและเสียหายได้ง่ายอย่างเหลือเชื่อ เปรียบได้กับสุขภาพและสติสัมปชัญญะของเสินหยวนในจักรวาลนี้

หมายเหตุ 2: เนื่องจาก Shen Jiuying คือการกลับชาติมาเกิดที่แท้จริงของ Shen Qingqiu เขาจึงรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และนิสัยที่เอาแต่ใจของตัวเองในอดีต = × = ;

ปริศนาแห่งดอกบัวหิมะ

เชินชิงฉิวเหยียบย่างลงบนพื้นสนามฝึกซ้อมบนยอดเขาไป่จ้านที่เต็มไปด้วยฝุ่น

หลิวชิงเกอค่อยๆลดดาบลงจากท่าฝึกซ้อม แล้วเงยหน้าขึ้นมอง

"..."

เชินชิงฉิวสะบัดพัดกระดาษอย่างสง่างาม “เจ้าคนหยาบคาย!”

หลิวชิงเกอ: "..."

"คราวหน้าอย่าเอาดาบจ่อหน้าดอกบัวหิมะน้อยอีกเลยนะ"

หลิวชิงเกอ: "..."

"...ดอกบัวหิมะ?"

"ม.

"...นั่นมันสัตว์ชนิดไหนกัน?"

"เด็กคนนั้น"

"..."

"...???"

ก่อนที่หลิวชิงเกอจะทันได้ตั้งสติกับคำเรียกร้องแปลกประหลาดนี้ เชินชิงฉิวก็เพียงแค่ส่งเสียง*"หึ!"* อย่างดูถูกเหยียดหยาม แล้วสะบัดแขนเสื้อเดินจากไปพร้อมกับท่าทีที่เหนือกว่าอย่างสิ้นเชิง

เขาจากไปโดยทิ้งให้หลิวชิงเกออยู่ในสภาพงุนงง และตอนนี้หลิวชิงเกอก็ต้องรับภาระในการไขปริศนาใหม่เอี่ยมอีกเรื่องหนึ่ง

ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์

หลิวชิงเกอยังคงงุนงงกับคำพูดปริศนาเรื่อง "ดอกบัวหิมะ" อยู่ เขาจึงรอจนกระทั่งส่งศิษย์ที่บาดเจ็บไปรักษาที่ยอดเขาเฉียนเฉาเสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อทำธุระเสร็จ เขาก็ได้เข้าไปพบเจ้าสำนักในที่สุด

"มู่ซื่อตี้ ดอกบัวหิมะคืออะไรกันแน่?"

มู่ชิงฟางกระพริบตาด้วยความประหลาดใจกับคำถามที่ไม่คุ้นเคย “ศิษย์พี่หลิว ท่านต้องการคำตอบแบบไหนกัน?”

"ทุกชนิด"

"ดอกบัวหิมะเป็นพืชศักดิ์สิทธิ์ที่มีสรรพคุณทางยาที่น่าทึ่ง อย่างไรก็ตาม ต้องดูแลรักษาอย่างระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เพราะดอกบัวนั้นสวยงามมาก แต่บอบบางและช้ำง่ายมาก"

หลิวชิงเกอทำสีหน้าครุ่นคิดอย่างหนัก “แล้วถ้ามีใครมาบอกให้ฉันระวังดอกบัวหิมะให้มากกว่านี้ล่ะ?”

คิ้วของมู่ชิงฟางกระตุกเล็กน้อยเมื่อนึกอะไรบางอย่างออก “อ๋อ ถ้าอย่างนั้น ผู้พูดคงเตือนคุณว่าคนๆ นั้นบอบบางราวกับดอกบัวหิมะ หากเจอเรื่องที่ทำให้ตกใจบ่อยๆ อาจตกใจจนเป็นลมได้...หรืออาจถึงขั้นหัวใจวายเฉียบพลันก็ได้”

หลิวชิงเกอขมวดคิ้วแน่น

คนคนนั้นจะเป็นลมเพราะตกใจได้จริงหรือ? เขากลัวมากแค่ไหนในวันนั้น?

เมื่อไม่สามารถหาข้อสรุปที่สมเหตุสมผลได้ หลิวชิงเกอจึงตัดสินใจขับไล่ความคิดที่สับสนเหล่านั้นออกจากใจ คว้าดาบ แล้วออกจากภูเขาไปล่าสัตว์อสูร

เมื่อถูกทิ้งไว้ข้างหลัง มู่ชิงฟางมองตามแผ่นหลังของหลิวชิงเกอที่เดินจากไปด้วยรอยยิ้มหวานปนขบขัน ดูเหมือนว่าจะมีบางสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งกำลังก่อตัวขึ้น (◍•ᴗ•◍)

เกมแห่งการรอคอยและการแก้แค้นของร่างกาย

เชินหยวนใช้เวลาหลายวันต่อมาเตรียมตัวเตรียมใจรับมือกับผู้บุกรุกที่อาจแต่งกายเลียนแบบ ตัวละคร *เซียน* โบราณ พี่ชายของเขาให้ความมั่นใจกับเขาว่าคนที่หน้าตาเหมือนเขาเป๊ะนั้นปลอดภัยดี เชินหยวนคิดกับตัวเองว่า ถ้าพี่ชายของเขาสามารถสนทนาอย่างสุภาพกับคนที่หน้าตาเหมือนเขาเป๊ะได้ การสื่อสารกับคนที่หน้าตาและนิสัยดื้อรั้นเหมือนกันทุกอย่างก็คงไม่ยากนัก!

อย่างไรก็ตาม เวลาผ่านไปหนึ่งสัปดาห์เต็ม แต่ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

ปรากฏว่า เชินหยวนเตรียมใจไว้ผิดทาง

เมื่อเขารู้ตัวว่าอันตรายผ่านพ้นไปแล้วและจิตใจเริ่มสงบลง ร่างกายของเขากลับตัดสินใจว่านี่เป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุดที่จะประท้วง ความเครียดและความตื่นตระหนกที่สะสมมาจากเหตุการณ์ก่อนหน้านี้ได้ก่อตัวขึ้นอย่างเงียบๆ ในขณะที่สมองของเขารับรู้ว่าสถานการณ์ปลอดภัยแล้ว ระบบภูมิคุ้มกันที่อ่อนแอของเขาก็ยอมแพ้ และไข้ก็พุ่งสูงขึ้นอย่างฉับพลัน

ด้วยความที่ร่างกายไม่แข็งแรงพอ เชินหยวนจึงฝืนกินข้าวเย็น กินยาไปสองสามเม็ด แล้วคลานเข้านอนเร็วกว่าปกติมาก

ผู้มาเยือนยามเที่ยงคืน

ในยามดึกสงัด ดวงตาของเสินหยวนค่อยๆ ลืมขึ้นอย่างงัวเงีย

ห้องนอนไม่ได้มืดสนิทเสียทีเดียว เพราะเขายังเปิดไฟกลางคืนทิ้งไว้ แต่เมื่อสายตาที่พร่ามัวของเขาปรับเข้ากับแสงนุ่มนวลอบอุ่น เขาก็ตัวแข็งทื่อไปทันที

เงาที่เห็นได้อย่างชัดเจนและใหญ่โตของคนคนหนึ่งกำลังยืนอยู่ข้างเตียงของเขา

การเทเลพอร์ตเที่ยงคืน

เย่ว์ชิงหยวนทำงานหนักจนดึกดื่น จมอยู่ใต้กองเอกสารมากมายเหมือนทุกคืน แต่ในวินาทีที่เขาวางม้วนเอกสารสุดท้ายลง ภาพห้องทำงานที่คุ้นเคยก็หายไป

ทันใดนั้น เขาก็พบว่าตัวเองถูกดึงเข้าไปในสถานที่ที่ไม่คุ้นเคยอย่างสิ้นเชิง มันเป็นห้องที่แปลกประหลาด สว่างไสวด้วยแหล่งกำเนิดแสงประหลาดที่สว่างกว่าแสงเทียนมาก แต่ไม่มีเปลวไฟริบหรี่

เมื่อสายตาปรับเข้ากับแสงแล้ว เขาก็สังเกตเห็นใครบางคนนอนอยู่บนเตียงใกล้ๆ จึงเดินเข้าไปใกล้เพื่อดูให้ชัดเจนขึ้น เย่ว์ชิงหยวนจึงค่อยๆ วางมือลงบนหน้าผากของคนๆ นั้น เขานึกในใจว่า *มีไข้*เขาหยุดชั่วครู่ พยายามนึกว่าตัวเองพกยาฉุกเฉินจากมู่ชิงฟางติดตัวมาด้วยหรือไม่ แต่ก็นึกไม่ออก

ในช่วงเวลาที่เขากำลังครุ่นคิดอยู่นั้นเอง เขาก็ได้มองเห็นใบหน้าของเด็กหนุ่มที่กำลังหลับใหลอย่างชัดเจนในที่สุด

เซียวจิ่ว...?!

เขานิ่งงันไปทันที ตกตะลึงจนพูดไม่ออก แต่เมื่อมองใกล้ๆ เขาก็รู้ว่า*ไม่ใช่ นี่ไม่ใช่เขา* ใบหน้าเหมือนกันทุกประการ แต่ใบหน้านี้ดูอ่อนโยนกว่ามาก ขาดซึ่งความคมคายและดุดันแบบพี่น้องร่วมสำนักของเขา

การเข้าใจผิดอย่างร้ายแรง

ทันใดนั้น ดวงตาของเด็กหนุ่มก็ค่อยๆ ลืมขึ้นอย่างงัวเงีย ยังคงมึนงงจากไข้ เขามองขึ้นไปที่เย่ว์ชิงหยวน แววตาตื่นตกใจปรากฏขึ้นบนใบหน้าของเขาในตอนแรก แต่ก็จางหายไปอย่างรวดเร็ว กลายเป็นความสงบอย่างสมบูรณ์

หลังจากไอเบาๆ ชายหนุ่มก็พึมพำด้วยเสียงแหบพร่าว่า "อ่า ดาเกอ... ท่านมาถึงตั้งแต่เมื่อไหร่ครับ?"

เย่ว์ชิงหยวนกระพริบตาด้วยความงุนงงกับตำแหน่งที่ได้ยินอย่างกะทันหัน ก่อนที่เขาจะทันได้พูดอะไรออกมา เชินหยวนก็เอื้อมมือไปดึงชายเสื้อคลุมยาวของเขาเบาๆ เงยหน้าขึ้นมองด้วยดวงตาโตน่าสงสารที่แดงก่ำเพราะไข้ แล้วคร่างเบาๆ ว่า "พี่... อาหยวนกระหายน้ำ ไปเอาน้ำมาให้พี่หน่อย"

ด้วยสัญชาตญาณความเป็นพ่ออย่างแรงกล้า เย่ว์ชิงหยวนสังเกตเห็นเหยือกและแก้วใสแปลกๆ วางอยู่บนโต๊ะข้างเตียง เขาจึงรีบรินน้ำ แล้วค่อยๆ ยกแก้วขึ้นจ่อริมฝีปากเด็กชายและช่วยเขาดื่มจนกระทั่งลำคอหายแห้ง

ร้องไห้บนไหล่ของพี่ชายคนโตที่ผิดคน

เมื่อดับกระหายแล้ว เชินหยวนที่กำลังมึนงงและมีไข้สูงก็เข้าใจผิดคิดว่ายักษ์ใจดีคนนี้คือเชินซีซวนพี่ชายของตนเอง ด้วยความต้องการความอบอุ่น เขาจึงพุ่งเข้าไปโอบเอวของเย่ว์ชิงหยวนและกอดเขาแน่น

จากนั้น ข้อร้องเรียนต่างๆ ก็เริ่มหลั่งไหลออกมา

เชินหยวนซบลงกับเสื้อคลุมของเจ้าสำนัก แล้วเริ่มพึมพำอย่างเหนื่อยหอบและสับสนเกี่ยวกับเหตุการณ์เลวร้ายที่เพิ่งเกิดขึ้น เขาบ่นว่าเมื่อสามสัปดาห์ก่อน เขาตื่นขึ้นมาพบกับผู้บุกรุกสติแตกใน ชุดคอส *เพลย์เซียน* สีฟ้าขาว กำลังจ่อดาบใส่หน้าเขา จากนั้นอีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมา เขาก็เจอกับคนที่หน้าตาเหมือนน้องชายคนที่สองของเขาอย่างน่ากลัว จนทำให้เขาตกใจและเป็นลม และวันนี้ ในขณะที่เขาคิดว่าจะมีคนบ้าอีกคนโผล่มา แต่กลับไม่มีใครมา! ความผิดหวังและความเครียดที่สะสมมาได้กลายเป็นไข้ที่ทรมานแทน

ขณะที่เย่ว์ชิงหยวนฟังคำพูดวกวนเหล่านั้น ชิ้นส่วนปริศนาต่าง ๆ ก็ค่อย ๆ ปะติดปะต่อกันในความคิดของเขาอย่างรวดเร็ว

ความสงสารอย่างสุดซึ้งถาโถมเข้าใส่เขาเมื่อเห็นสิ่งมีชีวิตตัวน้อยที่น่าสงสารและบอบบาง (?) ที่มีใบหน้าเหมือนเสี่ยวจิ่ว เด็กชายผู้น่าสงสารคนนี้คงเคยได้พบกับหลิวชิงเกอและเสิ่น

ชิงฉิวมาก่อน จึงไม่น่าแปลกใจที่เขาจะได้รับบาดเจ็บทางจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากหลิวชิงเกอ (...)

เย่ว์ชิงหยวนลูบหลังเด็กชายอย่างอ่อนโยนจนกระทั่งลมหายใจของเสินหยวนสม่ำเสมอและหลับไปอย่างสนิท เขาค่อยๆ จัดหมอนให้เด็กน้อยผู้อ่อนโยนกลับไปนอนบนเตียง แล้วนั่งข้างๆ คอยเฝ้าดูเด็กหนุ่มผู้มีไข้อย่างเงียบๆ จนกระทั่งเขาเองก็หลับไปเช่นกัน

กลับสู่ความเป็นจริง

"เจ้าสำนัก? เจ้าสำนัก..."

เย่ว์ชิงหยวนสะดุ้งตื่นด้วยเสียงเรียกอย่างเร่งรีบของศิษย์คนหนึ่ง เขาพริบตาแล้วพบว่าตัวเองกลับมาอยู่ที่โต๊ะทำงานบนยอดเขาฉงติงอีกครั้ง แสงแดดยามเช้าส่องผ่านหน้าต่างเข้ามา

เขามองลงไปที่มือขวาของตัวเองช้าๆ

ในฝ่ามือของเขากำผ้าเปียกที่บิดหมาดๆ ไว้แน่น

เย่ว์ชิงหยวนจ้องมองมัน รอยยิ้มอ่อนโยนปรากฏขึ้นที่ริมฝีปาก ดูเหมือนว่าการผจญภัยยามเที่ยงคืนของเขาจะไม่ใช่แค่ความฝัน

เช้าวันรุ่งขึ้น

เช้าวันรุ่งขึ้น เซินหยวนตื่นขึ้นมาด้วยความรู้สึกสดชื่นอย่างเต็มที่ ไข้ที่ทรมานหายไปอย่างสิ้นเชิงราวกับไม่เคยมีมาก่อน

ความทรงจำของเขาเกี่ยวกับคืนก่อนหน้านั้นค่อนข้างเลือนราง แต่เขานึกภาพออกอย่างเลือนรางว่าพี่ชายคนโตของเขา เซินซีซวน คอยดูแลเขาอยู่ เมื่อเห็นว่าห้องว่างเปล่า เขาจึงคิดว่าพี่ชายคงออกไปทำงานแล้ว ด้วยความต้องการที่จะแสดงความขอบคุณ เซินหยวนจึงหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาแล้วกดหมายเลข

"สวัสดีค่ะ ดาเกอ? เมื่อคืนแวะมาที่บ้านฉันหรือเปล่าคะ?"

คำตอบจากปลายสายทำให้เสิ่นหยวนงุนงงไปหมด—น้องชายของเขาไม่ได้อยู่ใกล้กับอพาร์ตเมนต์ของเขาเลย

เชินหยวนกระพริบตาด้วยความงุนงง ก่อนจะรีบปัดเรื่องนั้นทิ้งแล้ววางสาย “อ่า ไม่เป็นไรหรอก ฉันคงฝันไปชัดๆ ว่าคุณมาดูแลฉันตอนที่ฉันป่วย”

การเชื่อมโยงจุดต่างๆ

หลังจากวางสายจากพี่ชายคนโตแล้ว เขาก็โทรหาพี่ชายคนที่สองทันทีเพื่อเล่าเรื่องราวสุดประหลาดในคืนนั้นให้ฟัง

เชินจิ่วอิงฟังอย่างเงียบๆ ก่อนจะตอบด้วยน้ำเสียงสบายๆ ว่า "คนที่คุณเจอเมื่อคืนน่าจะเป็นเย่ว์ชิงหยวน แต่เอาจริงๆ ก็ดีแล้วล่ะ เพราะเขาค่อนข้างอ่อนโยนและเอาใจใส่ เขาคงไม่ก่อเรื่องหรือทำให้คุณตกใจกลัวเหมือนหลิวชิงเกอหรือตัวฉันในอดีตหรอก"

สมองของเสิ่นหยวนเกิดอาการช็อตในทันที เสียงของเขาสูงขึ้นไปอีกหนึ่งอ็อกเทฟด้วยความไม่เชื่ออย่างสุดขีด

"เดี๋ยวก่อน เดี๋ยวก่อน เดี๋ยวก่อน! เมื่อกี้คุณพูดอะไรนะ?! เย่ว์ชิงหยวน? หลิวชิงเกอ? แล้วผู้ชายคนนั้นที่หน้าตาเหมือนคุณเป๊ะ... ตัวคุณในอดีต? คุณหมายถึง*เสิ่นชิงฉิว*ใช่ไหม?!"

"ค่ะ" เชินจิ่วหยิงตอบอย่างราบรื่น

ความจริงที่เปิดเผยออกมานั้นกระแทกใจเสิ่นหยวนอย่างแรงราวกับรถไฟบรรทุกสินค้า วิญญาณของเขาแทบจะหลุดออกจากร่างเมื่อจิตใจของเขาเชื่อมโยง "ผู้บุกรุกคอสเพลย์" ในชีวิตจริงของเขากับตัวละครในตำนานที่น่าสะพรึงกลัวจากเกม*Proud Immortal Demon Way*ใน ที่สุด

และด้วยนิสัยที่บอบบางดุจดอกบัวหิมะของเขา... ความตกใจอย่างรุนแรงนั้นมากเกินกว่าจะรับมือได้ เชินหยวนจึงเป็นลมล้มลงบนเตียงทันที หมดสติเป็นครั้งที่สองในสัปดาห์นั้น!

การประชุมสุดยอดลอร์ดแห่งยอดเขา

สำหรับศิษย์ธรรมดาทั่วไปที่เดินผ่านไปมา ภาพของสามสุดยอดปรมาจารย์ผู้ทรงพลังที่สุด ได้แก่ เจ้าสำนักเย่ว์ชิงหยวน เสินชิงฉิว และหลิวชิงเกอ ยืนสนทนากันอย่างจริงจัง ย่อมดูเคร่งขรึมอย่างเหลือเชื่อ พวกเขาคงคิดว่าเหล่าปรมาจารย์กำลังหารือกันถึงชะตากรรมของโลกแห่งการบำเพ็ญเพียร

ในความเป็นจริง พวกเขากำลังพูดถึงคนรุ่นมิลเลนเนียลยุคใหม่ที่กำลังเครียดมากคนหนึ่ง

หลังจากที่เย่ว์ชิงหยวนเตือนอย่างไม่ใส่ใจว่าอย่าทำให้คนบริสุทธิ์ตกใจกลัว ดวงตาของเสิ่นชิงฉิวก็คมขึ้น เขาเปิดพัดออกปิดบังใบหน้า “เจ้าได้พบกับดอกบัวหิมะน้อยหรือ?”

เย่ว์ชิงหยวนพยักหน้าพร้อมกับยิ้มอย่างอ่อนโยน เขาอธิบายว่าเด็กหนุ่มผู้น่าสงสารคนนั้นมีไข้สูงมาก เขาจึงใช้เวลาทั้งคืนดูแลจนหายดี เนื่องจากเด็กหนุ่มเพ้อคลั่ง เขาจึงเข้าใจผิดคิดว่าเย่ว์ชิงหยวนเป็นพี่ชายของตนเอง ประกอบกับอาการป่วยของเขา ทำให้เขาไม่ตื่นตระหนกเลยแม้แต่น้อย

เซินชิงฉิวส่งเสียง*“หึ”* เบาๆ อย่างรู้ทัน หลังจากได้คุยกับตัวเองในฐานะซีอีโอสมัยใหม่แล้ว เขาก็รู้ความจริงทั้งหมด: ในชาติหน้า เย่ว์ชิงหยวน*เป็น*พี่ชายคนโตของเด็กคนนั้นจริงๆ และตัวเขาเองเป็นน้องชายคนที่สอง เนื่องจากเด็กบอบบางคนนี้เป็นน้องชายในอนาคตของเขา เซินชิงฉิวจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่ทำให้ว่าที่น้องชายของเขากลัวจนตายก่อนวัยอันควรอีกในครั้งต่อไป

ในขณะเดียวกัน หลิวชิงเกอก็ยืนอยู่ตรงนั้น รู้สึกถึงความรู้สึกผิดอย่างแท้จริงที่ถาโถมเข้ามาในหัวใจที่เคร่งครัดของเขาอย่างกะทันหัน

เขาทำให้เจ้าสัตว์ตัวนั้นตกใจแทบตายเลยใช่ไหมล่ะ?

ด้วยความรู้สึกผิดอย่างสุดซึ้ง (?) เจ้าสำนักไป่จ้านจึงรีบลงจากภูเขาไปล่าสัตว์อสูรอีกครั้ง แต่คราวนี้ แทนที่จะฆ่าสัตว์อสูร เขากลับใช้เวลาหลายวันตามหาลูกสัตว์อสูรตัวเล็ก ขนฟูและไม่มีพิษภัยใดๆ เหตุผลของเขาง่ายๆ คือ ถ้าเขาบังเอิญเจอเจ้าดอกบัวหิมะตัวน้อยอีกครั้ง เขาจะขอโทษที่ทำให้มันตกใจกลัว มอบเจ้าตัวน้อยน่ารักเป็นของขวัญเพื่อเป็นการขอโทษ และหวังว่าจะไม่ทำให้มันเป็นลมอีกครั้ง

พระราชกฤษฎีกาของนิกายอย่างเป็นทางการ

ต่อมา ในระหว่างการประชุมอย่างเป็นทางการครั้งต่อไปของเหล่าเจ้าแห่งยอดเขา ก็มีการประกาศที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นกลางที่ประชุมอันเคร่งขรึม

เจ้าสำนักได้รับเสียงพยักหน้าเห็นด้วยจากเสิ่นชิงฉิว ซึ่งเป็นสัญญาณที่หาได้ยาก ก่อนจะประกาศแก่ทุกคนในห้องว่า "หากเจ้าสำนักระดับสูงสุดคนใดบังเอิญมาพบกับดอกบัวหิมะน้อย พวกเจ้าต้องระวังอย่าทำให้เขาตกใจหรือหวาดกลัวไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น"

ห้องประชุมทั้งหมดตกอยู่ในความสับสนวุ่นวายอย่างทันทีทันใด

เหล่าเจ้าแห่งยอดเขาทั้งหลายที่ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับการมีอยู่ของเสินหยวนเลย ต่างจ้องมองกันด้วยสีหน้าว่างเปล่า จิตใจเต็มไปด้วยเครื่องหมายคำถามขนาดใหญ่*ดอกบัวหิมะคืออะไรกันแน่? ทำไมเราต้องปกป้องความรู้สึกของพืชด้วย?*

ข้อยกเว้นเพียงคนเดียวในห้องนั้นคือ มู่ชิงฟาง ที่นั่งเงียบๆ อยู่ที่มุมห้อง ซ่อนรอยยิ้มขบขันและรู้ทันไว้หลังแขนเสื้อ ดูเหมือนว่าเหล่าผู้นำระดับสูงของสำนักชางฉงจะมีภารกิจร่วมกันใหม่เอี่ยม นั่นคือ การปกป้องน้องชายที่บอบบางที่สุดในจักรวาล

การเตรียมการของแพทย์

หลังจากจบการประชุมเหล่าเจ้าแห่งยอดเขาอันน่าจดจำนั้น มู่ชิงฟางไม่รอช้า เขาได้รวบรวมสมุนไพรชั้นเลิศที่คัดสรรมาเป็นพิเศษ ซึ่งมีคุณสมบัติในการบำรุงร่างกายเพื่อช่วยผู้ที่มีร่างกายอ่อนแอเรื้อรัง เขาบรรจุสมุนไพรเหล่านั้นลงในถุงเฉียนคุนอย่างเรียบร้อย และพกติดตัวตลอดเวลา เผื่อว่าเขาจะได้พบกับดอกบัวหิมะลึกลับนั้นโดยบังเอิญ

และแล้ววันหนึ่ง เขาก็ทำสำเร็จในที่สุด

การพบปะอย่างมีอารยธรรม

สามวันหลังจากหายจากไข้หนักแล้ว เซินหยวนก็เพลิดเพลินกับการกักบริเวณในบ้านอย่างเต็มที่ เขาเอนกายอยู่บนโซฟาอย่างมีความสุข อ่านนิยายออนไลน์ พร้อมกับขนมและเครื่องดื่มวางเรียงอย่างเป็นระเบียบอยู่บนโต๊ะกาแฟ ในขณะที่เครื่องปรับอากาศก็ปล่อยลมเย็นสบายออกมา

ขณะที่เขากำลังอ่านนิยายถึงช่วงที่น่าสนใจที่สุด เสียงสุภาพและนุ่มนวลก็ดังขึ้นในห้อง

"ขออภัยที่เข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต"

เซินหยวนเงยหน้าขึ้น ในห้องนั่งเล่นของเขามีชายหนุ่มรูปงามสวม ชุด *เซียนเซี่ย* สีน้ำตาลเข้ม พลิ้วไหว คราวนี้ ด้วยคำเตือนและการเตรียมตัวทางจิตใจจากพี่ชาย เซินหยวนจึงไม่ตื่นตระหนกเลย ที่จริงแล้ว เขากลับยิ้มและโบกมืออย่างอบอุ่นให้คนแปลกหน้านั่งลงบนโซฟาตัวเดียว

แพทย์แนะนำตัวว่าชื่อมู่ชิงฟาง และเสิ่นหยวนก็แนะนำตัวตอบอย่างสุภาพ

เมื่อเห็นโอกาส มู่ชิงฟางจึงขอตรวจชีพจรของเสินหยวนด้วยความกรุณา ด้วยความอยากรู้อยากเห็นอย่างแท้จริงเกี่ยวกับกลไกการฝึกฝน เสินหยวนจึงยื่นข้อมือออกไปทันที เมื่อพลังปราณอันอ่อนโยนและเย็นสบายไหลเข้าสู่เส้นลมปราณของเขา เสินหยวนก็ถอนหายใจด้วยความโล่งอก มันรู้สึกดีมาก

มู่ชิงฟางรีบสรุปการวินิจฉัยของเขา: ร่างกายของเสินหยวนอ่อนแอตามธรรมชาติเนื่องจากระบบภูมิคุ้มกันบกพร่องอย่างรุนแรง ด้วยท่าทางที่คล่องแคล่ว เขาหยิบสมุนไพรพื้นบ้านจำนวนมากออกมาและมอบให้กับเด็กหนุ่ม

เมื่อเห็นสมุนไพรสดที่เป็นใบไม้ ใบหน้าของเสินหยวนก็บิดเบี้ยวเป็นสีหน้าเบ้ทันที “มัน… คงจะมีรสชาติขมมากแน่ๆ ใช่ไหม?”

มู่ชิงฟางยิ้มอย่างขบขันเล็กน้อย ดอกบัวหิมะน้อยกล้วยาขมสินะ "ยาดีมักมีรสขมอย่างที่เขาว่ากัน"

เซินหยวนพยักหน้าอย่างรู้แจ้ง แต่สัญชาตญาณนักเลื้อยในโลกอินเทอร์เน็ตสมัยใหม่ของเขาก็อดไม่ได้ที่จะโต้แย้ง “ใช่ แต่ยาหวานก็มีเหมือนกันนะ รู้ไหม?”

ก่อนที่มู่ชิงฟางจะทันได้ประมวลผลคำพูดนั้น เซินหยวนก็กระโดดขึ้น หยิบชุดปฐมพยาบาลที่บ้านออกมา แล้วเปิดมันอย่างภาคภูมิใจให้ท่านเจ้าสำนักตรวจสอบ เขาอวดทุกอย่างอย่างกระตือรือร้น ตั้งแต่ยาแก้ปวดลดไข้รสสตรอว์เบอร์รีสำหรับเด็ก ไปจนถึงยาเม็ดอัดแน่นที่กลืนง่าย

เมื่อแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะปลูกพบกับวิทยาศาสตร์สมัยใหม่

มู่ชิงฟางรู้สึกทึ่งเป็นอย่างยิ่ง เขาตระหนักว่าโลกอีกมิตินี้มีวิธีการผลิตที่หลากหลายอย่างเหลือเชื่อ ซึ่งออกแบบมาเพื่อทำให้การรับประทานยาเป็นเรื่องง่ายและไม่เจ็บปวดสำหรับผู้ป่วย

ด้วยนิสัยชอบช่วยเหลือผู้อื่นโดยธรรมชาติ เซินหยวนจึงรีบวิ่งไปหยิบแล็ปท็อป โดยตั้งใจจะเปิดบทความเกี่ยวกับกระบวนการผลิตยาและแผนภูมิทางการแพทย์สมัยใหม่เพื่อพิมพ์ให้แขก แต่ด้วยความกังวลว่าคุณหมอผู้เฒ่าจะเบื่อระหว่างรอ เซินหยวนจึงคว้ารีโมทและเปิดโทรทัศน์

ด้วยความบังเอิญอย่างเหลือเชื่อ โทรทัศน์เครื่องนั้นกำลังฉายสารคดีทางการแพทย์ความคมชัดสูงที่อธิบายถึงโครงสร้างที่ซับซ้อนของกายวิภาคศาสตร์มนุษย์

มู่ชิงฟางตกตะลึงในทันที เขานั่งอยู่บนขอบเก้าอี้ จ้องมองภาพกราฟิกที่มีรายละเอียดอย่างเหลือเชื่อและฟังคำอธิบายทางการแพทย์ด้วยความตั้งใจอย่างแน่วแน่ เมื่อเห็นความทุ่มเทอย่างมากของแพทย์ เชินหยวนจึงรีบวิ่งกลับไปหยิบสมุดบันทึกเปล่าและปากกาลูกลื่นเพื่อให้แขกของเขาจดบันทึก

ในตอนแรก มู่ชิงฟางรู้สึกตกใจกับเครื่องเขียนแปลก ๆ ที่ไม่ใช้หมึก แต่เมื่อเขาตระหนักว่ามันเขียนได้ลื่นไหลอย่างเหลือเชื่อ และที่สำคัญกว่านั้นคือ มันไม่เลอะเทอะและไม่จำเป็นต้องใช้แท่นฝนหมึก เขาก็หลงรักมันอย่างหมดใจ

ผลแห่งความรู้

เวลาผ่านไปหลายชั่วโมงท่ามกลางความเงียบสงัด จนกระทั่งโปรแกรมทางการแพทย์สิ้นสุดลงในที่สุด

ในเวลานั้น เชินหยวนได้รวบรวมเอกสารที่ครอบคลุมซึ่งเต็มไปด้วยคำอธิบายที่เขียนด้วยลายมือ แบบพิมพ์เขียวเครื่องจักรอย่างง่ายสำหรับการอัดเม็ดยา และแนวคิดทางเคมีสมัยใหม่ขั้นพื้นฐาน แต่การใช้พลังสมองอย่างหนักจากการทำวิจัยจริง ๆ นั้นทำให้พลังของชายหนุ่มผู้บอบบางหมดไปอย่างสิ้นเชิง เชินหยวนจึงหลับไปบนโต๊ะทำงานของเขา

มู่ชิงฟางยิ้มอย่างเงียบๆ เดินเข้าไป และค่อยๆ ห่มผ้าห่มนุ่มๆ ลงบนไหล่ของเด็กชายที่กำลังหลับอยู่

เจ้าสำนักเฉียนเฉายืนอยู่ตรงนั้นครู่หนึ่งด้วยความชื่นชมในองค์ความรู้มากมายมหาศาลที่บรรจุอยู่ในสมุดบันทึก ปากกาอันยอดเยี่ยม และเอกสารที่พิมพ์ออกมาซึ่งจะปฏิวัติวงการแพทย์ในบ้านเกิดของเขาอย่างสิ้นเชิง

แต่ในขณะที่เขากำลังดื่มด่ำกับความสำเร็จทางวิชาการอยู่นั้น— *จู่ๆ ก็กระพริบ*ตา

อพาร์ตเมนต์ทันสมัยนั้นหายไป เมื่อมู่ชิงฟางลืมตาขึ้น เขาก็พบว่าตัวเองนั่งอยู่ที่โต๊ะทำงานในห้องพยาบาลของตัวเองบนยอดเขาเฉียนเฉาแล้ว

เขาขยิบตา มองลงไปที่มือของตัวเอง บนตักของเขามีสมุดบันทึกสมัยใหม่ ปากกาวิเศษ และแบบแปลนที่ละเอียดวางอยู่อย่างมั่นคง มู่ชิงฟางหัวเราะเบาๆ อย่างมีความสุข ดอกบัวหิมะน้อยนั้นเป็นสมบัติล้ำค่าอย่างแท้จริง

ต่อไปนี้คือส่วนถัดไปของเรื่องราว ซึ่งแปลเป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบนวนิยายด้วยน้ำเสียงตลกขบขันแบบคลาสสิก และมีการแบ่งย่อหน้าอย่างชัดเจน:

การปฏิวัติทางการแพทย์แห่งยอดเขาเฉียนเฉา

เมื่อกลับมาถึง มู่ชิงฟางไม่รอช้าที่จะเริ่มแผนการใหญ่ของเขาทันที เขาเริ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์ยาใหม่โดยใช้แบบพิมพ์เขียวอย่างง่ายที่เขาได้รับเป็นข้อมูลอ้างอิง

เพื่อทำให้เครื่องจักรนั้นมีชีวิตขึ้นมา เขาจึงไปเยี่ยมเว่ยชิงเว่ย เจ้าแห่งยอดเขาว่านเจี้ยน ผู้ซึ่งได้ใช้ทักษะการประดิษฐ์อันเชี่ยวชาญของเขาในการสร้างเครื่องอัดเม็ดยาเครื่องแรกของโลก โดยมีการปรับแต่งเล็กน้อยให้เข้ากับโลกแห่งการฝึกฝนพลังปราณด้วย

ด้วยความร่วมมืออันยอดเยี่ยมนี้ ทำให้เกิดยาแผนโบราณที่ปฏิวัติวงการถึงสามรูปแบบขึ้นอย่างเป็นทางการบนยอดเขาเฉียนเฉา:

1. **ยาเม็ดอัดมาตรฐาน:**ขนาดกะทัดรัด จัดเก็บง่าย และกลืนได้รวดเร็ว
2. **แคปซูลยา:**ปกปิดรสชาติไม่พึงประสงค์และรสขมได้อย่างมิดชิดด้วยเปลือกหุ้มที่เรียบเนียน
3. **เม็ดฟู่รสผลไม้:**ละลายน้ำได้ ซ่า และหวานอร่อย!

นวัตกรรมทางการแพทย์อันน่าทึ่งนี้ใช้เวลาไม่นานก็สร้างความฮือฮาไปทั่วโลกแห่งการฝึกฝนพลังปราณ และเปลี่ยนแปลงวิธีการรักษาของทั้งผู้ฝึกฝนพลังปราณและคนทั่วไปไปอย่างสิ้นเชิง

ปริศนาปากกาอันยิ่งใหญ่

ในการประชุมเหล่าเจ้าแห่งยอดเขาครั้งถัดไป มู่ชิงฟางได้นำเสนอสิ่งประดิษฐ์ทางเภสัชกรรมใหม่ของเขาต่อที่ประชุมด้วยความภาคภูมิใจ พร้อมทั้งเสนอให้แบ่งปันวิธีการผลิตบางส่วนแก่สาธารณชนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

แต่ขณะที่เขาวางเอกสารลง เขาก็หยิบของรักของหวงออกมาจดบันทึกอย่างไม่ตั้งใจ นั่นก็คือปากกาลูกลื่นทรงเพรียวทันสมัยที่เสินหยวนมอบให้เขา

ซ่างชิงฮวาที่นั่งอยู่ใกล้ๆ ตาของเขาก็เบิกกว้างทันที วิญญาณที่จุติมาในยุคปัจจุบันของเขาแทบจะกรีดร้องออกมาเมื่อเห็นเครื่องเขียนที่คุ้นเคยอย่างเหลือเชื่อ เขาอดใจไม่ไหวจึงถามออกมาอย่างร้อนรนว่า "ศิษย์พี่! ปากกานั่นมันมาจากไหนกัน?!"

มู่ชิงฟางส่งยิ้มหวานอย่างสงบเสงี่ยม “ดอกบัวหิมะน้อยเป็นคนให้ฉันค่ะ”

ซางชิงฮวาถึงกับพูดไม่ออกอย่างสิ้นเชิง จิตใจของเขาสับสนวุ่นวายไปหมด*นี่มันคำตอบอะไรกัน?!*เขาไม่ได้สนใจพืชวิเศษอะไรทั้งนั้น เขาแค่อยากได้ปากกาดีๆ สักด้าม เพื่อจะได้ไม่ต้องใช้พู่กันหมึกเลอะเทอะและกองเอกสารมากมายอีกต่อไป!

เครื่องบูชาเพื่อสันติภาพ

เวลาผ่านไปหลายสัปดาห์แล้ว แต่หลิวชิงเกอก็ยังไม่ได้พบกับบุคคลลึกลับคนนั้นอีกเลย อย่างไรก็ตาม เจ้าสำนักไป๋จ้านนั้นเตรียมตัวมาอย่างรอบคอบเสมอ เขาออกไปจับลูกสุนัขจันทร์ดำมาได้ตัวหนึ่ง เลี้ยงดูมันจนแข็งแรงและพร้อมที่จะเป็นของขวัญขอโทษอย่างเป็นทางการ

ในที่สุด โชคชะตาก็ได้ให้โอกาสหลิวชิงเกออีกครั้ง

ภายในอพาร์ตเมนต์ทันสมัยของเขา เชินหยวนเพิ่งเดินเข้าไปในครัวเพื่อเก็บจานชามที่ใช้แล้ว ทันทีที่เขาเดินกลับออกมาที่ห้องนั่งเล่น เขาก็หยุดชะงักทันที

ตรงนั้น กลางอพาร์ตเมนต์ของเขา คือหลิวชิงเกอ

ก่อนที่สมองของเสินหยวนจะประมวลผลความตกใจได้เต็มที่และทำให้เป็นลมอีกครั้ง ลูกสุนัขพันธุ์ดาร์กมูนฮาวด์ขนปุยก็กระโดดออกมาจากอ้อมแขนของหลิวชิงเกออย่างกะทันหัน มันพุ่งเข้าใส่เสินหยวนโดยตรง ทำให้ชายหนุ่มผู้บอบบางล้มลงไปนั่งกับพื้น

ลูกสุนัขตัวน้อยที่กระฉับกระเฉงนั้นกระตือรือร้นเกินไป มันรีบปีนขึ้นมาบนหน้าอกของเขาและพยายามเลียใบหน้าของเขาอย่างบ้าคลั่ง เชินหยวนรู้สึกจั๊กจี้จากลิ้นที่หยาบและเปียกชื้น จึงอดไม่ได้ที่จะหัวเราะคิกคักออกมา เขาค่อยๆ ดึงเจ้าสัตว์ซุกซนออกไปจากใบหน้าเพื่อจะได้มองดูมันให้ชัดๆ

ขณะที่สายตาของเขาสำรวจลักษณะเฉพาะของลูกสุนัข สมองส่วนนักอ่านนิยายออนไลน์ตัวยงของเขาก็ทำงานหนักขึ้นทันที ตอนนี้เสินหยวนยอมรับอย่างเต็มที่แล้วว่าเขากำลังได้พบกับเหล่าเจ้าแห่งยอดเขาในตำนานแห่งภูเขาชางฉง และในฐานะผู้อ่านที่เกลียดชังพล็อตเรื่องไร้สาระของ*Proud Immortal Demon Way*แต่กลับชื่นชอบการสร้างโลกที่ซับซ้อนของมันอย่างมาก เขาก็ถูกดึงดูดใจโดยสัตว์วิเศษในมือของเขาอย่างสิ้นเชิง

โดยไม่ทันคิด เขาพรั่งพรูรายละเอียดตำนานออกมาทันที “ลูกสุนัขดาร์กมูนฮาวด์เหรอ?!”

"อืม" หลิวชิงเกอตอบเบาๆ

เซินหยวนยังคงลูบขนอ่อนนุ่มของเจ้าตัวน้อยต่อไป ดวงตาของเขาเป็นประกายด้วยความตื่นเต้นแบบคนชอบสำรวจ “สุนัขจันทร์ดำเป็นสัตว์วิญญาณที่มีรูปร่างเหมือนหมาป่าจันทร์ดำตัวจิ๋ว แต่ต่างจากตัวเต็มวัยตรงที่ลูกสุนัขเชื่องมาก ซื่อสัตย์อย่างเหลือเชื่อ และปกป้องเจ้าของอย่างดุร้าย พวกมันเหมาะที่จะเป็นสัตว์ช่วยเหลือและสัตว์เลี้ยงคู่ใจ เพราะเลี้ยงง่ายมาก!”

หลังจากจบการบรรยายวิกิแบบฉับพลัน เซินหยวนก็เงยหน้าขึ้นมองชายหนุ่มรูปงามที่ยืนอยู่ตรงหน้า—ชายคนเดียวกันกับที่เคยจ่อดาบวิญญาณอันร้ายกาจไว้ที่คอของเขา

หลิวชิงเกอไอเล็กน้อย ท่าทางของเขาดูผิดปกติไปจากเดิมเล็กน้อยขณะพูดว่า "ผมเอามาให้คุณครับ ผมขอโทษที่ทำให้คุณตกใจเมื่อครั้งที่แล้ว ผมไม่ได้ตั้งใจครับ"

เซินหยวนกระพริบตา*เดี๋ยวก่อน เทพแห่งสงครามผู้โหดเหี้ยมถึงกับนำลูกสุนัขตัวปุ๊กปุยในตำนานมาให้ฉันเป็นของขวัญเพื่อขอคืนดีเลยเหรอ?!*

ความไร้สาระและความหวานที่คาดไม่ถึงนั้นทำให้รอยยิ้มอันอบอุ่นและสดใสปรากฏบนใบหน้าของเสินหยวน เขาโบกมืออย่างไม่ใส่ใจ “ไม่เป็นไรจริงๆ! เอาจริงๆ ผมเป็นคนที่ตกใจง่ายเกินไป คุณไม่ต้องคิดมากอีกต่อไปแล้ว”

"ฉันชื่อหลิวชิงเกอ"

เซินหยวนกระพริบตาอีกครั้ง จ้องมองไปที่ผู้ฝึกฝนรูปงามอย่างตั้งใจ*หลิวชิงเกอ? เทพสงครามแห่งยอดเขาไป่จ้าน? เขาหล่อเหลาขนาดนี้เลยเหรอ?!*

แต่เมื่อปัดวิกฤตทางด้านสุนทรียภาพภายในใจออกไป เซินหยวนจึงยิ้มอย่างสดใสและจริงใจอีกครั้ง “ยินดีที่ได้รู้จักครับ ผมชื่อเซินหยวนครับ”

เทพแห่งสงครามและริบบิ้นใหม่ของพระองค์

หลังจากแนะนำตัวกันอย่างราบรื่น เซินหยวนก็เสิร์ฟชาง่ายๆ ให้แขกของเขา ในขณะที่ลูกสุนัขตัวน้อยยังคงขดตัวอย่างสบายอยู่บนตัก เขาก็เริ่มถามอย่างกระตือรือร้นเกี่ยวกับสัตว์อสูรต่างๆ ที่หลิวชิงเกอเคยล่ามาตลอดหลายปี

หลิวชิงเกอเล่าเรื่องราวการปราบอสูรและปราบปรามสัตว์ร้ายของเขาอย่างใจเย็นอย่างน่าประหลาดใจ ทั้งสองสนทนากันอย่างละเอียดและสบายๆ เพลิดเพลินกับช่วงเวลาที่อยู่ด้วยกัน จนกระทั่งความเหนื่อยล้าอย่างสงบสุขเข้าครอบงำเทพแห่งสงคราม

หลิวชิงเกอหลับตาลงเพื่อพักสายตาเพียงครู่เดียว ไม่ได้หลับสนิทแต่ผ่อนคลายอย่างลึกซึ้ง ขณะที่เอนหลังลง ริบบิ้นที่มัดผมยาวของเขาก็หลุดออกจนหมด

เมื่อเห็นเช่นนั้น เชินหยวนจึงวางลูกสุนัขลงบนพื้นอย่างเบามือ “ชู่ว์ เงียบๆ นะ เจ้าบิงพัพ” เขาพูดกระซิบอย่างเอ็นดู พร้อมตั้งชื่อให้เจ้าตัวน้อยอย่างเป็นทางการในทันที

เชินหยวนลุกขึ้นอย่างเงียบๆ แล้วเดินเข้าไปในห้องนอนสำรองของน้องสาวของเขา เชินหลิง หลังจากค้นหาอยู่ครู่หนึ่ง เขาก็กลับมาพร้อมกับยางรัดผมและริบบิ้นสีฟ้าขาวพาสเทลขนาดใหญ่เกินจริง ยืนอยู่ด้านหลังเทพสงครามที่กำลังพักผ่อน เชินหยวนค่อยๆ หวีผมที่นุ่มสลวยของหลิวชิงเกอ รัดผมด้วยยางรัดผม แล้วจึงนำริบบิ้นขนาดใหญ่มาผูกเป็นโบว์ขนาดใหญ่ที่ดูเกินความจำเป็น

ผลลัพธ์ที่ได้คือลุคที่ผสมผสานความน่ารักอย่างเหลือเชื่อและความตลกขบขันอย่างลงตัว

เชินหยวนหัวเราะเบาๆ กับตัวเอง แล้วเดินกลับไปที่ห้องของน้องสาวเพื่อเก็บหวี แต่เมื่อเขากลับเข้ามาในห้องนั่งเล่น ห้องก็ว่างเปล่า หลิวชิงเกอหายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย โดยไม่รู้ตัวเลยว่ามีหวีอันงดงามอยู่บนศีรษะของเขา

การกลับมาของธนู

ในการประชุมเหล่าเจ้าแห่งยอดเขาครั้งถัดไป บรรยากาศอันสงบเงียบของยอดเขาฉงติงก็ถูกทำลายลงอีกครั้ง

ในขณะที่กำลังสนทนากันอย่างจริงจัง รอยยิ้มอ่อนโยนและจริงใจก็ปรากฏขึ้นบนใบหน้าของหลิวชิงเกอ เมื่อเขานึกถึงการสนทนาที่สนุกสนานและเสียงหัวเราะคิกคักสดใสของเด็กชายคนนั้น

ทุกคนในห้องหยุดนิ่งด้วยความหวาดกลัวอย่างสุดขีด*เทพแห่งสงครามกำลังยิ้มอีกแล้ว!*

อย่างที่คาดไว้ หนึ่งในเหล่าเจ้าสำนักที่งุนงงรวบรวมความกล้าถามว่าเกิดอะไรขึ้น คราวนี้หลิวชิงเกอตอบด้วยความจริงใจอย่างที่สุดว่า "ดอกบัวหิมะยิ้ม"

อีกครั้งหนึ่ง เหล่าขุนศึกแห่งยอดเขาจำนวนมากที่ยังไม่รู้เรื่องราวอะไรเลย ต่างก็อุทานออกมาพร้อมกันว่า*“หืม???”*ใบหน้าของพวกเขากลายเป็นเครื่องหมายคำถามขนาดใหญ่

เย่ว์ชิงหยวนซึ่งนั่งอยู่หัวโต๊ะเพียงแค่ส่งยิ้มอบอุ่นที่แฝงไปด้วยความรู้แจ้ง

เชินชิงฉิวขมวดคิ้วอย่างหนักอยู่หลังพัดกระดาษของเขา พลางนึกในใจว่าเจ้าคนป่าเถื่อนนั่นกำลังเข้าใกล้ว่าที่น้องชายของเขามากเกินไปแล้ว

มู่ชิงฟางเพียงแค่ยิ้มและส่ายหัวด้วยสีหน้าขบขันอย่างเอ็นดู

ในขณะเดียวกัน เว่ยชิงเว่ย เจ้าแห่งยอดเขาว่านเจี้ยน ก็สามารถรวบรวมเบาะแสต่างๆ เข้าด้วยกันได้ในที่สุด เมื่อรู้ว่า "ดอกบัวหิมะ" ลึกลับนี้เป็นคนจริงๆ แววตาของเขาก็ฉายแววซุกซนขึ้นมาทันที ดูเหมือนว่าชมรมลับของหน่วยพิทักษ์ดอกบัวหิมะกำลังจะได้สมาชิกใหม่เพิ่มอีกคนแล้ว

นักเขียนสุดแหวกแนวปรากฏตัว

เชินหยวนใช้เวลาสองสัปดาห์ถัดมาใช้ชีวิตอย่างมีความสุขสุด ๆ กับบิงพัพ แน่นอนว่าเชินจิ่วหยิงก็สังเกตเห็นสมาชิกใหม่ในบ้านแล้ว เมื่อเห็นว่าสัตว์ตัวนี้ภักดีต่อเจ้านายอย่างมากและไม่มีอันตรายใด ๆ ซีอีโอสมัยใหม่จึงอนุญาตให้น้องชายเลี้ยงสัตว์เลี้ยงลึกลับตัวนี้ไว้

จากนั้นก็มาถึงเช้าวันใหม่ที่สวยงามและมีแดดจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ

เชินหยวนถูกปลุกให้ตื่นจากภวังค์อย่างกะทันหันด้วยเสียงเห่าอย่างดุร้ายของบิงพัพและเสียงคร่ำครวญอย่างสิ้นหวังและน่าเวทนาของชายวัยผู้ใหญ่คนหนึ่ง

เชินหยวนกระพริบตาไล่ความง่วง แล้วลุกขึ้นนั่งเพื่อพบกับเหตุการณ์แปลกประหลาดที่เกิดขึ้นข้างเตียงของเขา

ชายร่างเล็กสวมชุดบำเพ็ญเพียรสีเหลืองสดใส นั่งอยู่บนพื้น สภาพดูยุ่งเหยิงและร้องไห้สะอึกสะอื้น ขณะที่บิงปัพงับข้อเท้าเขาอย่างดุดัน

เชินหยวนเอื้อมมือไปดึงม่านออกเพื่อให้แสงแดดในยามเช้าส่องเข้ามาในห้อง ก่อนจะมองดูผู้บุกรุกอย่างพิจารณา ใบหน้าไม่คุ้นเคยเลย แต่สีและรูปแบบของเสื้อคลุมที่โดดเด่นนั้นแทบจะบ่งบอกได้ทันทีว่าเป็นเจ้าสำนักอันติง

“ซาง ชิงฮวา?”

พอได้ยินชื่อเขา หญิงสาวที่กำลังสะอื้นไห้ก็เงยหน้าขึ้นมองผ่านม่านน้ำตา “ศิษย์พี่เสิน?!”

เชินหยวนขมวดคิ้ว “ฉันไม่ใช่เชินชิงฉิว ชื่อของฉันคือเชินหยวน”

การเผชิญหน้าครั้งยิ่งใหญ่

ชางชิงฮวาขยิบตา เช็ดน้ำตาขณะที่เขามองเห็นใบหน้าของเสินหยวนได้อย่างชัดเจน จากนั้นสายตาของเขาก็เลื่อนผ่านชายหนุ่มไปสำรวจห้องนอนโดยรอบ ซึ่งเต็มไปด้วยฟิกเกอร์รุ่นลิมิเต็ดอิดิชั่น โปสเตอร์ขนาดใหญ่ และสินค้าลิขสิทธิ์อย่างเป็นทางการจาก*เกม Proud Immortal Demon Way* มากมาย มหาศาล

ซางชิงฮวาอ้าปากค้าง “คุณ...เป็นแฟนนิยายของฉันเหรอ?”

คิ้วของเสิ่นหยวนกระตุกอย่างน่ากลัว "นิยายของคุณเหรอ?"

"ใช่ๆ! โอ้ ชีวิตฉันช่างขมขื่นเหลือเกิน!" ชางชิงฮวาคร่ำครวญออกมาทันที พร้อมกับกระตุ้นนิสัยชอบเล่าเรื่องส่วนตัวมากเกินไปของเขา "พอฉันเขียนตอนจบห่วยๆ นั่นเสร็จปุ๊บ ฉันก็ทำบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปหกใส่แล็ปท็อปอย่างโง่ๆ จนโดนไฟดูดตายคาที่ แล้วก็เกิดใหม่เป็นชางชิงฮวาในโลกของหนังสือตัวเอง!"

ทันทีที่คำเหล่านั้นออกจากปากผู้เขียน บรรยากาศในห้องนอนก็เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง

เชินหยวนไม่พูดอะไรอีก เขาใช้ความเร็วและความแม่นยำของนักศิลปะการต่อสู้ผู้ชำนาญคว้าหมอนข้างรูปหลัวปิงเหอขนาดเท่าตัวจริงขึ้นมา แล้วเริ่มซัดนักเขียนผู้น่าสงสารคนนั้นอย่างไม่ยั้งคิด

ปัง! ปัง! ปัง!

"แกมันนักเขียนห่วยแตก!" เชินหยวนคำราม พร้อมกับสบถคำหยาบคายสารพัดอย่างทุกครั้งที่ฟาดหมอนนุ่มๆ "แกกล้าเขียนตอนจบห่วยแตกแบบนี้ได้ยังไง! รู้ไหมว่าฉันเสียเงินไปกับของไร้สาระของแกไปเท่าไหร่?!"

ขณะที่เขาถูกสินค้าของตัวเอกของตัวเองโจมตีอย่างไม่ปราณี ความจริงก็ปรากฏขึ้นในใจของชางชิงฮวาอย่างฉับพลันราวกับสายฟ้าฟาด

ใบหน้าแบบนี้... สินค้ามากมายมหาศาลแบบนี้... คำด่าทอที่เจาะจงและรุนแรงอย่างไม่รู้จบราวกับบทกวี...

"แตงกวาชั้นเลิศงั้นเหรอ?!" ชางชิงฮวาอุทานด้วยความหวาดกลัวสุดขีด

แฟนคลับอันดับหนึ่งในตำนาน? หรือจะเป็นแอนตี้แฟนที่โด่งดัง น่ากลัว และภักดีที่สุดเท่าที่เคยมีมา?!

เมื่อการทะเลาะวิวาทด้วยการตีหมอนอย่างรุนแรงรอบแรกสงบลงในที่สุด และชางชิงฮวาถึงกับฟกช้ำไปหมดแต่ก็ยังมีชีวิตอยู่ ในที่สุดคนยุคใหม่ทั้งสองก็ได้นั่งลงเพื่อพูดคุยกันอย่างจริงจังเสียที หลังจากที่ไม่ได้คุยกันมานาน

การกลับคืนสู่อารยธรรม

หลังจากช่วงเวลาแห่งการระบายอารมณ์และนินทาอย่างวุ่นวาย ในที่สุดผู้อ่านที่ไม่พอใจและนักเขียนที่น่าเวทนาก็สงบลง เชินหยวนในฐานะคุณชายผู้รู้จักใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า รีบใช้แอปส่งของด่วนสั่งซื้อชุดลำลองทันสมัยให้แอร์เพลนทันที ถอดเสื้อคลุมอันติงสีเหลืองออก ชางชิงฮวาจึงแปลงร่างกลับเป็นชายหนุ่มสมัยใหม่ธรรมดาๆ อีกครั้ง

"ไปช้อปปิ้งกันเถอะ" เชินหยวนเสนอ

หลังจากติดอยู่ใน โลก *เซียน* โบราณที่เต็มไปด้วยเอกสารมากมาย มานานหลายปี ซางชิงฮวาถึงกับร้องไห้ด้วยความดีใจและตกลงทันที โอ้ เขาคิดถึงอ้อมกอดอันงดงามและอบอุ่นของอารยธรรมสมัยใหม่เหลือเกิน!

เชินหยวนโทรไปที่คฤหาสน์ของครอบครัว ขอให้จัดรถส่วนตัวพร้อมคนขับมารับ เมื่อถามว่าเขาต้องการไปที่ไหน ชางชิงฮวาตอบอย่างร้อนรนว่าจิตใจของเขาต้องการไปซูเปอร์มาร์เก็ตที่ทันสมัย

เมื่อมาถึง เชินหยวนเดินตามหลังนักเขียนไปพลางมองดูด้วยความอับอายแทน ขณะที่ชางชิงฮวาแทบจะพุ่งตัวเข้าไปที่ชั้นวางสินค้า ชายคนนั้นกำลังยัดของลงในรถเข็นอย่างรุนแรง ทั้งบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปหลายห่อ ขนมขบเคี้ยวมากมาย และเครื่องเขียนราคาถูกเป็นกองๆ

เชินหยวนจ้องมองเขาด้วยสายตาตัดสินขั้นสุดยอด—สายตาแบบเดียวกับที่มักใช้กับคนบ้านนอกที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลยที่เพิ่งมาเยือนเมืองใหญ่เป็นครั้งแรก แต่ถึงกระนั้น แม้จะถอนหายใจในใจ นายน้อยผู้ใจกว้างก็ยังหยิบการ์ดออกมาจ่ายเงินค่าสมบัติทั้งหมดอยู่ดี

หลังจากให้ทิปอย่างใจกว้างแก่พนักงานร้านที่ให้ความช่วยเหลือสองสามคนแล้ว สินค้าจำนวนมากก็ถูกบรรจุลงในท้ายรถของครอบครัวเชนได้อย่างปลอดภัย

การวิ่งเครื่องเขียนสุดหรู

จากนั้น เชินหยวนก็ลากชางชิงฮวาเข้าไปในร้านขายเครื่องเขียนหรูระดับไฮเอนด์ เขามองข้ามปากกาลูกลื่นราคาถูก และเริ่มเลือกปากกาหมึกซึมคุณภาพสูง ปากกาหัวพู่กันที่

สวยงาม และชุดหมึกชั้นดีอย่างพิถีพิถัน

ชางชิงฮวาเห็นกองสินค้าหรูหราเหล่านั้นกองสูงขึ้นเรื่อยๆ จนอ้าปากค้าง “พี่แตงกวา ทำไมถึงซื้อของหรูหราเยอะแยะขนาดนี้ล่ะ?”

เชินหยวนไม่ได้เงยหน้าขึ้นจากการตรวจสอบหัวปากกาชุบทองเลยสักนิด “ฉันต้องการให้เธอเป็นคนส่งสาร นำสิ่งเหล่านี้ไปให้มู่ชิงฟาง เชินชิงฉิว และเย่ว์ชิงหยวน คนละชุด”

ชางชิงฮวาขยิบตาถี่ๆ แล้วชี้นิ้วไปที่หน้าอกตัวเอง “แล้วของฉันล่ะ?!”

ในที่สุดเสิ่นหยวนก็หยุดพูด แล้วเหลือบมองเขาด้วยสายตาเรียบเฉยและตัดสินอย่างเหลือเชื่อ “เมื่อกี้คุณเพิ่งซื้อของถูกๆ มาเป็นกองใหญ่จากซูเปอร์มาร์เก็ตไม่ใช่เหรอ?”

ชางชิงฮวาคร่างเบาๆ พร้อมกับทำตาอ้อนวอนขอความเห็นใจอย่างที่สุดเท่าที่จะทำได้

เชินหยวนรู้สึกพ่ายแพ้ต่อพลังแห่งความเศร้าโศกอย่างแท้จริงที่แผ่ซ่านออกมาจากตัวผู้เขียน เขาจึงถอนหายใจเฮือกใหญ่ กลอกตา แล้วก็โยนชุดปากกาหรูอีกชุดลงในตะกร้าให้เขาอยู่ดี

การช้อปปิ้งครั้งใหญ่

จากนั้น ซ่างชิงฮวาจึงรีบดึงเสิ่นหยวนไปยังแผนกเสื้อผ้าแฟชั่นราคาประหยัด โดยจ้องมองเสื้อผ้าราคาถูกที่ผลิตจำนวนมาก แต่เสิ่นหยวนกลับตั้งกฎทันที เขาอนุญาตให้ผู้เขียนเลือกได้เพียงชุดนอนและชุดลำลองพื้นฐานไม่กี่ชุดเท่านั้น และตัดบทเขาอย่างเด็ดขาด เพราะเขาวางแผนจะพาผู้เขียนไปที่สตูดิโอแฟชั่นชั้นสูงของแม่เสิ่นในครั้งต่อไป

หลังจากพา Shang Qinghua ไปปรับโฉมชุดใหม่จากสตูดิโอแล้ว ทั้งคู่ก็ปิดท้ายช่วงเช้าด้วยมื้อเที่ยงสุดอลังการที่ร้าน Haidilao พวกเธอได้นั่งอยู่ในห้องอาหารส่วนตัวสุดอบอุ่น พร้อมกับหม้อไฟสองรสชาติที่กำลังเดือดปุดๆ อยู่ตรงหน้า ทั้งคู่พูดคุยและบ่นเรื่องต่างๆ อย่างสนุกสนานจนพอใจ

ในช่วงบ่าย พวกเขาไปที่ห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่เพื่อไปดูแผนกเครื่องใช้ไฟฟ้า

ซ่างชิงฮวาจ้องมองอุปกรณ์ใหม่เอี่ยมเหล่านั้นด้วยความปรารถนาอย่างแท้จริง น่าเสียดายที่เขาทำได้เพียงมองดู ไม่สามารถซื้อได้ แม้ว่าในโลกแห่งการฝึกฝนพลังจิต เขาจะสามารถแก้ปัญหาเรื่องพลังงานได้ด้วยการใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าแบบพกพาหรือพาวเวอร์แบงค์กำลังสูง... แต่มันจะมีประโยชน์อะไร ในจีนโบราณไม่มีอินเทอร์เน็ต! (╥﹏╥)

อำลาโลกสมัยใหม่

เพื่อเยียวยาจิตใจที่บอบช้ำอย่างหนักของนักเขียนผู้นี้จากความโชคร้ายที่ไม่มี Wi-Fi ในโลก *เซียน*เชินหยวนจึงชวนเขาไปสตาร์บัคส์เพื่อดื่มกาแฟ ชา และทานเค้กชิ้นใหญ่ในช่วงบ่าย น้ำตาลช่วยให้เขารู้สึกกระปรี้กระเปร่าอย่างน่าอัศจรรย์ และอารมณ์ของชางชิงฮวาก็กลับมาดีขึ้นอย่างรวดเร็ว

เมื่อพวกเขากลับมาถึงอพาร์ตเมนต์ของเสินหยวน ถุงช้อปปิ้งทั้งหมดก็ถูกยกขึ้นไปไว้ในห้องนั่งเล่นอย่างปลอดภัยแล้ว

ทั้งสองคนนั่งพักผ่อนสบายๆ คุยกันไปเรื่อยๆ และถกเถียงกันเรื่องตำนานของ *วิถีปีศาจอมตะผู้หยิ่งผยอง*ไปพร้อมๆ กับการจัดเรียงของที่ได้มาอย่างพิถีพิถัน พวกเขาบรรจุสินค้าสมัยใหม่ลงในถุงเฉียนคุนแยกประเภทอย่างเป็นระเบียบ เช่น ขนม ปากกาหรู และเสื้อผ้า

ทันทีที่ซิปสุดท้ายของกระเป๋าใบสุดท้ายปิดลง— *ปุ๊ฟ!*

ชางชิงฮวาหายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย ทิ้งไว้เพียงโซฟาว่างเปล่า

เชินหยวนเพียงแค่กระพริบตาอย่างไม่สะทกสะท้าน ตอนนี้เขาชินกับการที่ห้องนั่งเล่นของเขาทำหน้าที่เหมือนประตูหมุนแห่งจักรวาลไปแล้ว

รางวัลใหม่จากราชาแห่งโลจิสติกส์

ชางชิงฮวาปรากฏตัวขึ้นอีกครั้งที่สำนักชางฉงด้วยความรู้สึกดีใจสุดขีด เขาจัดวางชุดเครื่องเขียนหรูหราของตัวเองลงบนโต๊ะราวกับเป็นถ้วยรางวัลอันล้ำค่า ขณะเดียวกันก็เทปากการาคาถูกจากซูเปอร์มาร์เก็ตกองโตลงในตะกร้าสำหรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ด้วยความที่เป็นปรมาจารย์ผู้มีประสิทธิภาพ (และขี้เกียจ) อย่างเหลือเชื่อ เขาจึงเริ่มแจกปากกาลูกลื่นราคาถูกเป็นรางวัลพิเศษให้แก่ศิษย์ที่จัดการเอกสารได้ดีเยี่ยม และก็ไม่น่าแปลกใจเลยที่เครื่องเขียนวิเศษที่ไม่ต้องมีที่ใส่หมึกนี้ กลายเป็นสิ่งประดิษฐ์ในตำนานที่เหล่าศิษย์สำนักอันติงต่างหลงใหลในทันที!

เมื่อขวัญกำลังใจของเพื่อนร่วมงานดีขึ้นเต็มที่แล้ว ชางชิงฮวาจึงออกเดินทางไปส่งมอบของขวัญสุดหรูให้กับเย่ว์ชิงหยวน เชินชิงฉิว และมู่ชิงฟาง ตามลำดับ

ทฤษฎีพืชหม้อข้าวหม้อแกงลิง

เมื่อชางชิงฮวาไปส่งพัสดุที่ยอดเขาเฉียนเฉาเสร็จ เขาก็อดไม่ได้ที่จะพูดคุยกับแพทย์ประจำถิ่นอย่างเป็นกันเอง

“รู้ไหม มู่ซื่อตี้ ในที่สุดข้าก็ได้เจอ ‘ดอกบัวหิมะน้อย’ ที่เจ้าว่าน่ะ” ชางชิงฮวาถอนหายใจพลางพิงเคาน์เตอร์ “แต่ถ้าถามข้า ข้าว่ามันเหมือนต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงมากกว่าดอกบัวหิมะเสียอีก”

มู่ชิงฟางหัวเราะเบาๆ ด้วยความขบขันกับคำบรรยายนั้น “แล้วทำไมล่ะครับ ศิษย์น้อง?”

ชางชิงฮวา shrugged ไหล่อย่างไม่ใส่ใจ “ภายนอกเขาดูดีและสง่างาม แต่ข้างในแล้วเขาเป็นเหมือนพืชกินเนื้อ! นิสัยของเขามีแต่ความก้าวร้าว ชอบบ่นไม่หยุด และนิสัยชอบทำร้ายร่างกายคนอื่น—เอาจริงๆ เขาก็เหมือนศิษย์พี่เสินนั่นแหละ ต่างกันแค่ตรงที่เขาทำโดยไม่มีเจตนาร้ายหรือความอาฆาตแค้นอะไรเลย”

มู่ชิงฟางยิ้มอย่างอ่อนโยนและสงสัย “พวกเราที่เหลือเคยเจอกับเขาแค่ครั้งเดียวเท่านั้น ท่านอาจารย์ซ่างมั่นใจได้อย่างไรว่านี่คือตัวตนที่แท้จริงของเขา?”

ชางชิงฮวาส่ายหัวพร้อมกับยิ้มอย่างรู้ทัน “อ่า ฉันกับเสินหยวนรู้จักกันมานานแล้ว แม้ว่านั่นจะเป็นครั้งแรกที่เราได้เจอกันตัวเป็นๆ แต่ฉันก็รู้จักนิสัยโดยรวมของเขาดีอยู่แล้ว”

"อืม..." ดวงตาของมู่ชิงฟางเป็นประกายด้วยความสนใจ "น่าสนใจมากทีเดียว"

ความอยากของน้องสาว

เชินหยวนได้ใช้เวลาพักผ่อนอย่างสงบสุขอีกหนึ่งสัปดาห์กับบิงปัพ แต่ความสงบสุขของเขาก็คงอยู่ได้ไม่นาน

สายหน่อยวันหนึ่ง น้องสาวคนเล็กของเขา เชินหลิง วิ่งเข้ามาในอพาร์ตเมนต์ของเขาโดยไม่บอกล่วงหน้า และด้วยความบังเอิญอย่างเหลือเชื่อ นี่เป็นช่วงเวลาเดียวกับที่เชินชิงฉิวตัดสินใจปรากฏตัวขึ้นมาเยี่ยมอีกครั้ง

เมื่อเห็นใบหน้าที่เหมือนกันสองใบอยู่ในห้องเดียวกัน ดวงตาของเสิ่นหลิงก็เปล่งประกายด้วยความดีใจอย่างที่สุด เธอเข้าใจผิดคิดว่าเจ้าสำนักโบราณเป็นพี่ชายคนที่สองของเธอ จึงปรบมืออย่างมีความสุข “โอ้ เยี่ยมไปเลย! พี่ชายทั้งสองของฉันมาอยู่ด้วยกัน!”

ก่อนที่ทั้งสองจะทันได้คัดค้าน เธอก็คว้าตัวเสินหยวน (ซึ่งโชคดีที่ครั้งนี้แต่งกายสุภาพเรียบร้อย) และเสินชิงฉิวอย่างร่าเริง แล้วลากทั้งสองออกไปนอกประตูตรงไปยังกองถ่ายละครของเธอ

ระหว่างนั่งรถ เชินหลิงพูดพล่ามไม่หยุด เชินชิงฉิวซึ่งไม่รู้เรื่องอะไรเลยแต่ตั้งใจที่จะรักษาท่าทีสง่างามเอาไว้ จึงพยักหน้าอย่างราบรื่น เห็นด้วยกับสิ่งที่เธอพูดโดยไม่สนใจว่าสมองอันแก่ชราของเขาจะเข้าใจคำแสลงสมัยใหม่ของเธอหรือไม่

จอมวิจารณ์แฟชั่นระดับสูงสุด

เมื่อมาถึงกองถ่ายที่คึกคัก เชินหลิงทักทายทีมงานก่อนจะพา "พี่ชาย" ทั้งสองของเธอไปนั่งบนเก้าอี้ชั้นดีข้างเวทีเพื่อชมการทำงานของเธอ

ขณะที่เธอเตรียมตัวสำหรับฉากของเธอ เชินชิงฉิวก็พิจารณาชุดที่เธอสวมใส่ด้วยสายตาที่วิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก สายตาของเขาจับจ้องไปที่ชุดที่เธอสวมใส่สำหรับละครย้อนยุค และริมฝีปากของเขาก็เม้มเข้าหากันด้วยความรังเกียจ ผ้าดูราคาถูกอย่างน่ากลัว งานปักก็ห่วย และการตัดเย็บก็ไม่ถูกต้องอย่างสิ้นเชิง

เชินชิงฉิวหัวเราะเยาะเบาๆ กับคุณภาพที่ย่ำแย่ เขาล้วงมือเข้าไปในแขนเสื้อกว้างๆ ของเขา ค้นลงไปในช่องเก็บของ และหยิบเสื้อคลุมที่สวยงามและถูกต้องตามประวัติศาสตร์ในโทนสีเดียวกันออกมา เขายื่นให้เชินหลิงโดยไม่พูดอะไรสักคำ

เชินหลิงถึงกับอ้าปากค้างเมื่อได้สัมผัสผ้าไหม เนื้อผ้าให้ความรู้สึกหรูหราอย่างแท้จริง ดีกว่าอุปกรณ์ประกอบฉากของสตูดิโออย่างไม่ต้องสงสัย! เธอรีบวิ่งไปหาผู้กำกับ กระพริบตา และถามว่าเธอขอเปลี่ยนชุดได้ไหม ไม่กี่นาทีต่อมา เธอก็ออกมาในชุดเซียนแท้ที่งดงามราวกับเทพธิดา สวมใส่ชุดเซียนระดับสูงสุดได้อย่างลงตัว

การเรียกตัวคัดตัวนักแสดงอย่างไม่คาดคิด

สองพี่น้องตระกูลเชินนั่งเคียงข้างกันบนเก้าอี้ ดูการถ่ายทำดำเนินต่อไปด้วยความเงียบสงบอย่างสบายใจ

อย่างไรก็ตาม สายตาของผู้กำกับกลับละจากกล้องและมองไปยังด้านข้าง เขาจ้องมองชายสองคนที่นั่งอยู่ตรงนั้น ทั้งคู่มีใบหน้าที่หล่อเหลาเหมือนกันอย่างน่าตกใจ คนหนึ่งมีออร่าของความสง่างามแบบนักวิชาการสมัยใหม่ ส่วนอีกคนหนึ่งเปล่งประกายความสง่างามที่ยากจะเข้าถึงและเยือกเย็นราวกับเทพเจ้าอมตะ

อัจฉริยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์ของผู้กำกับพุ่งพล่านอย่างเหลือเชื่อ*นี่แหละ! บทรับเชิญที่สมบูรณ์แบบ!*

ด้วยความตื่นเต้นอย่างล้นเหลือ ผู้กำกับรีบวิ่งไปเสนอบทเพิ่มเติมใหม่ให้เสิ่นหลิงฟังทันที เมื่อได้ยินไอเดียนั้น ดวงตาของเสิ่นหลิงก็เป็นประกายระยิบระยับ

เธอหันหลังกลับและเดินตรงไปยังเสินหยวนและเสินชิงฉิว ใบหน้าของเธอประดับด้วยรอยยิ้มหวานแต่แฝงไปด้วยความน่ากลัวอย่างยิ่ง ขณะเตรียมใช้อาวุธขั้นสุดยอด: การบีบบังคับพี่น้อง

แสงไฟ กล้อง ซีอานเซีย!

ด้วยกลอุบายบีบบังคับอันเข้มข้นจากพี่น้อง สองพี่น้องตระกูลเสินจึงได้รับบทเป็นตัวละครประกอบเล็กๆ ในละครเรื่องนี้ไปโดยปริยาย

เชินชิงฉิว—ซึ่งสวม ชุด *เซียนเซี่ย* แท้ ๆ อยู่แล้ว —ได้รับบทเป็นปรมาจารย์เซียนลึกลับที่เข้าถึงยาก ในขณะเดียวกัน เชินหยวนได้รับบทเป็นพี่ชายที่อ่อนแอของนางเอก (รับบทโดยเชินหลิง) ตามบทที่แต่งขึ้นใหม่ พี่ชายจะเดินทางไปทั่วโลก พบกับปรมาจารย์ลึกลับ และขอร้องให้รับเขาเป็นศิษย์

ในที่สุด หลังจากจบการฝึกฝนวิชาแล้ว พี่ชายก็จะกลับบ้านไปหาน้องสาว แต่โศกนาฏกรรมก็เกิดขึ้นในฉากต่อมา: พี่ชายถูกปีศาจฆ่าอย่างโหดเหี้ยม ในวันแห่งโชคชะตานั้น ปรมาจารย์ลึกลับก็ปรากฏตัวขึ้นเพื่อช่วยเหลือน้องสาวและแก้แค้นให้พี่ชาย นำไปสู่จุดพลิกผันที่น่าทึ่ง เมื่อเปิดเผยว่าทั้งสามคนเป็นพี่น้องร่วมสายเลือดที่พลัดพรากกันมานาน! มันเป็นตอนจบซีซั่นที่คลาสสิก เศร้าเล็กน้อย และหวานปนขม

ก่อนที่กล้องจะเริ่มถ่ายทำ เชินหยวนลากเชินชิงฉิวไปที่มุมเงียบๆ เพื่ออธิบายเทคนิคการถ่ายทำแบบเร่งด่วนอย่างละเอียด เขาอธิบายศัพท์เทคนิคการถ่ายทำสมัยใหม่ว่า "ถ้าผู้กำกับตะโกนว่า*'คัท!'*หมายความว่าฉากจบแล้ว คุณต้องหยุดขยับ เข้าใจไหม?"

เชินชิงฉิวเพียงแค่เลิกคิ้วขึ้นเล็กน้อย เมื่อรู้ว่าน้องชายในอนาคตของเขาคงแสดงไม่ได้ในชุดลำลองสมัยใหม่ เขาจึงหยิบชุดคลุมธรรมดาๆ จากคลังเก็บของในมิติของเขาออกมาให้เชินหยวนเปลี่ยน นอกจากนี้เขายังจัดหาชุดศิษย์สำนักชิงจิงพีคที่ถูกต้องตามแบบฉบับสำหรับฉากฝึกฝนในฉากย้อนอดีตอีกด้วย

เป็นที่น่าประหลาดใจสำหรับทุกคนที่ทั้งสามคนสนุกสนานกับการแสดงร่วมกัน การถ่ายทำดำเนินไปอย่างราบรื่น เสร็จสิ้นในเวลาอันรวดเร็วโดยไม่มีปัญหาใดๆ เลย

การจองคู่มัลติเวิร์ส

และเป็นไปตามที่เธอพูดไว้ ทันทีที่ผู้กำกับประกาศว่าถ่ายทำเสร็จอย่างเป็นทางการ เชินหลิงก็ประกาศว่าจะเลี้ยงอาหารค่ำมื้อใหญ่ให้ "พี่น้อง" ของเธอ และแน่นอนว่าอาหารที่เลือกก็ไม่ใช่ใครอื่นนอกจากหม้อไฟ! (≧▽≦)

แต่เสิ่นหลิงยังไม่หยุดเป็นคนประสานงาน ระหว่างทางไปร้านอาหาร เธอตัดสินใจโทรหาพี่ชายคนโต เสิ่นซีซวน เพื่อชวนเขาไปด้วย “พี่ใหญ่! พี่ควรไปทานอาหารเย็นกับพวกเราด้วยนะ พี่เล็กก็อยู่กับหนูแล้ว!”

อีกด้านหนึ่งของเมือง เชินซีซวนกระพริบตาพลางถือโทรศัพท์แนบหู เขาค่อยๆ หันศีรษะไปมองเชิ นจิ่วหยิง เอ้อเกอ *ตัวจริง*ในยุคปัจจุบัน ที่เพิ่งเดินเข้ามาในห้องหลังจากเหน็ดเหนื่อยมาทั้งวันจากที่ทำงาน

"เข้าใจแล้ว" เชินซีซวนพูดอย่างนุ่มนวลทางโทรศัพท์ "เราจะไปถึงที่นั่นในไม่ช้า"

หลังจากวางสาย เขามองไปที่เสิ่นจิ่วหยิง วิญญาณทั้งสองสบตากันอย่างเงียบๆ ด้วยความสับสนอย่างมาก ถ้าพี่ชายคนที่สองตัวจริงกำลังยืนอยู่ที่นี่ในออฟฟิศ...แล้วใครกันที่กำลังอยู่กับน้องๆ ที่กองถ่าย?

การรวมญาติครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด

หลังจากนั้นไม่นาน กลุ่มคนก็มารวมตัวกันที่ห้องส่วนตัวของร้านอาหารหม้อไฟ

เชินหลิงยืนอยู่กลางห้อง สมองของเธอกำลังสับสนวุ่นวายขณะที่เธอมองไปมา ด้านหนึ่งยืนอยู่คือพี่ชายคนโตของเธอ เชินซีซวน และน้องชายคนรอง เชินจิ่วหยิง ส่วนอีกด้านหนึ่งยืนอยู่คือเชินหยวนและ... เชินจิ่วหยิงอีกคนหนึ่งที่หน้าตาเหมือนกันทุกประการ สวมชุดคลุมโบราณอันสง่างาม

เมื่อเห็นความสับสนอย่างสุดขีดที่คุกคามจะทำลายสติของน้องสาว ซีอีโอสมัยใหม่ เชินจิ่วหยิง จึงก้าวออกมาด้วยสีหน้าเรียบเฉย “หลิงเอ๋อร์ อย่าตกใจไป นี่คือเชินชิงฉิว เขาเป็นน้องชายฝาแฝดที่พลัดพรากกันไปนานของเรา ซึ่งโชคร้ายที่ถูกพรากไปจากเราตั้งแต่เกิด”

ที่น่าประหลาดใจคือ เชินหลิงไม่ได้ตั้งคำถามกับคำอธิบายที่ฟังดูไม่น่าเชื่อถือและเหมือนละครน้ำเน่าแม้แต่น้อย ดวงตาของเธอเบิกกว้างด้วยความดีใจอย่างแท้จริง "ว้าว! งั้นฉันก็มี พี่ชาย *อีกคนแล้ว*สินะ?!"

เมื่อวิกฤตคลี่คลายลงด้วยคำโกหกที่ไร้ยางอาย บรรยากาศบนโต๊ะอาหารก็เปลี่ยนไปเป็นความอบอุ่นและสนุกสนานอย่างรวดเร็ว ท่ามกลางความอบอุ่นของครอบครัวที่รักใคร่ และได้รับการปกป้องจากเกมการเมืองที่โหดร้ายในโลกแห่งการบำเพ็ญเพียร เซินชิงฉิวรู้สึกสงบสุขเป็นพิเศษ เขากินอาหารมากกว่าปกติอย่างเห็นได้ชัด เพลิดเพลินกับน้ำซุปแสนอร่อยและมิตรภาพที่แท้จริง

เมื่อการเลี้ยงฉลองสิ้นสุดลงและพวกเขากลับมาถึงอพาร์ตเมนต์ของเสินหยวน เสินชิงฉิวก็พยักหน้าลาอย่างแผ่วเบาซึ่งเป็นโอกาสที่หาได้ยากแก่คนรุ่นหลัง และด้วย*เสียงป๊ับ* เบาๆ เขาก็หายตัวกลับไปยังโลกของตนเอง ทิ้งไว้เพียงความทรงจำที่ยากจะลืมเลือนให้แก่ตระกูลเสินในยุคปัจจุบัน

ตัวเอกสุดป่วนปรากฏตัวแล้ว!

สัปดาห์ต่อมา เซินหยวนกำลังนอนเล่นสบายๆ บนโซฟา ดูทีวีไปพลางลูบหลังหูบิงปัพเบาๆ ทันใดนั้น ประตูหมุนจักรวาลของอพาร์ตเมนต์ก็ทำงานอีกครั้ง

แต่คราวนี้ไม่ใช่ท่านลอร์ดแห่งยอดเขาผู้ทรงอำนาจและยิ่งใหญ่ปรากฏตัวขึ้นในห้องนั่งเล่นของเขา

แต่สิ่งที่เห็นกลับเป็นเด็กตัวเล็กๆ น่าสงสาร ที่เปียกโชกไปทั้งตัวตั้งแต่หัวจรดเท้าด้วยชาร้อนๆ ที่เห็นได้ชัดว่าเพิ่งถูกเทราดลงบนหัวเขา

เซินหยวนจ้องมองด้วยความตกใจสุดขีด สมองของเขาซึ่งเป็นนักอ่านนิยายออนไลน์ตัวยงจำตัวละครเอกผู้ถูกทารุณกรรมอย่างน่าเศร้าจากเรื่อง*Proud Immortal Demon Way* ได้ทันที เมื่อหายตกใจแล้ว เขาก็รีบวิ่งไปที่ห้องน้ำ คว้าผ้าขนหนูนุ่มๆ แล้วรีบกลับมาเช็ดตัวเด็กน้อยอย่างพิถีพิถัน

ด้วยความอ่อนโยนที่ฝึกฝนมาอย่างดี เซินหยวนกล่าวคำปลอบโยนเบาๆ พร้อมกับลูบหลังเด็กชาย จนกระทั่งเสียงสะอื้นไห้ของเด็กเริ่มสงบลงในที่สุด

โฉมหน้าแห่งความหวาดกลัว

เมื่อหลัวปิงเหอตัวน้อยสงบลงและหยุดสั่นแล้ว เขาก็เงยหน้าขึ้นมองผู้ช่วยชีวิตของเขาอย่างเขินอาย

ทันทีที่ดวงตาที่เต็มไปด้วยน้ำตาของเขาสบกับใบหน้าของเสินหยวน—ซึ่งเหมือนกับอาจารย์คนใหม่ที่โหดร้ายและน่ากลัวของเขาอย่างกับแกะ—เด็กหนุ่มผู้น่าสงสารก็ตัวแข็งที่อด้วยความหวาดกลัวอย่างสุดขีด เขาดูเหมือนจะเป็นลมล้มลงทันที

เมื่อสังเกตเห็นความบอบช้ำทางใจในดวงตาโตๆ เหมือนลูกสุนัขของเด็กชาย เชินหยวนจึงรีบลงมือช่วยเหลือ ด้วยท่าทีที่สงบ เขาค่อยๆ ลูบหัวเด็กชายเบาๆ เพื่อปลอบโยนและทำให้สีหน้าของเขาดูอ่อนลง เขาปลอบโยนเด็กที่ตัวสั่นด้วยรอยยิ้มอบอุ่น แล้วพาเด็กเข้าไปในห้องน้ำเพื่ออาบน้ำอุ่นอย่างถูกวิธี

สิ่งที่ตามมาคือการปรนนิบัติขั้นสุดยอด เชินหยวนตามใจพระเอกตัวน้อยอย่างเต็มที่ ทั้งอาบน้ำอุ่นให้เขา หวีผมหยิกยุ่งเหยิงอย่างเบามือ และเลี้ยงเขาด้วยอาหารสมัยใหม่คุณภาพสูงแสนอร่อยมากมาย

การอัปเกรดขั้นสุดยอด

ตลอดชีวิตอันแสนทุกข์ทรมานของเขา ไม่เคยได้สัมผัสความเมตตาอันลึกซึ้งเช่นนี้มาก่อน อารมณ์ของหลัวปิงเหอจึงเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง อาหารอร่อยและผ้าห่มอุ่นๆ ทำให้หัวใจของเขาละลายไปโดยสิ้นสิ้น

เมื่อเงยหน้ามองไปยังเด็กหนุ่มผู้แสนอ่อนโยนและเอาใจใส่ตรงหน้า ความรู้สึกผูกพันอันรุนแรงก็ผลิบานขึ้นในจิตใจของพระเอกตัวน้อย ในช่วงเวลานั้นเอง หลัวปิงเหอตัดสินใจอย่างเด็ดขาดในใจ: บุคคลผู้สง่างามและแสนดี *คนนี้คืออาจารย์* ที่แท้จริงของเขา แล้วส่วนไอ้คนใจร้ายที่ยอดเขาชิงจิงนั่น? ลดตำแหน่งลงอย่างสิ้นเชิง!

ยิ่งไปกว่านั้น ปรากฏการณ์แปลกประหลาดอย่างยิ่งดูเหมือนจะเกิดขึ้นระหว่างโลกของพวกเขา ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา หลัวปิงเหอตัวน้อยได้รับสิทธิพิเศษอย่างยิ่ง นั่นคือ ทุกวันโดยไม่พลาด เขาจะหายตัวไปจากความเป็นจริงอันโหดร้ายของเขาอย่างกะทันหัน และถูกพาตัวไปยังอพาร์ตเมนต์อันแสนอบอุ่นของเสิ่นหยวน ใช้เวลาสองสามชั่วโมงอย่างมีความสุขในการได้รับการปรนนิบัติอย่างเต็มที่ก่อนที่จะกลับบ้านอย่างปลอดภัย

เส้นทางอันมืดมนและเต็มไปด้วยความทุกข์ของตัวเอกผู้โศกเศร้าถูกเบี่ยงเบนไปอย่างเป็นทางการด้วยกองขนมขบเคี้ยวสมัยใหม่จำนวนมหาศาลและการลูบหัวอย่างไม่รู้จบ

ตัวเอกผู้มีพลังเหนือกว่าอย่างลับๆ

เนื่องจากหลัวปิงเหอมักจะปรากฏตัวในอพาร์ตเมนต์ที่ทันสมัยในตอนเย็นและหายตัวกลับไปยังโลกของเขาในเช้าวันรุ่งขึ้น เขาจึงแทบไม่ต้องนอนในโรงเก็บฟืนที่ลมโกรกบนยอดเขาชิงจิงอีกเลย

แม้จะถูกเพื่อนร่วมสำนักกลั่นแกล้งอย่างไม่หยุดหย่อน แต่คุณภาพชีวิตของเขากลับดีขึ้นอย่างเหลือเชื่อ

ตัวอย่างเช่น เมื่อเขาร้องไห้ฟ้องเสินหยวนเรื่องกองฟืนที่เขาต้องตัดทุกวัน เสินหยวนก็ไม่แสดงอาการอะไรเลย เขาแค่เข้าไปสั่งซื้อเลื่อยไฟฟ้าแบบพกพาที่ชาร์จไฟได้ทางออนไลน์ให้เด็กชายคนนั้น ด้วยเครื่องมือไฟฟ้าทันสมัย หลัวปิงเหอจึงสามารถจัดการงานบ้านประจำวันได้ในเวลาไม่กี่วินาที ทำให้พวกที่ชอบรังแกเขาต้องงงงวยกับความเร็วในการตัดฟืนที่เหนือมนุษย์ของเขา

ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อพระเอกหนุ่มนำตำราฝึกฝนพลังปลอมที่ถูกดัดแปลงมาขอคำแนะนำ นักวิจารณ์นิยายออนไลน์ในใจของเสินหยวนก็รู้ทันกับดักนั้นทันที เขาจึงยึดตำราอันตรายนั้นไปในทันที และมอบตำราฝึกฝนพลังระดับสูงของแท้ให้แทนอย่างไม่สะทกสะท้าน

หลัวปิงเหอขมวดคิ้วเล็กน้อยเมื่อเปิดหนังสือขึ้นมา สังเกตเห็นลายมือที่โดดเด่นและค่อนข้างยุ่งเหยิงของซ่างชิงฮวา แต่ความรู้ก็คือความรู้ และภายใต้การชี้แนะของเสิ่นหยวน พลังฝึกฝนของเขาก็เริ่มพุ่งสูงขึ้นอย่างลับๆ

ที่สำคัญที่สุด เกือบทุกคืน ตัวเอกตัวน้อยได้รับสิทธิพิเศษสุด ๆ ในการขดตัวและกอดอาจารย์ที่รักของเขาจนหลับไป ในขณะเดียวกัน เหล่าเจ้าสำนักยอดเขาชางฉงคนอื่น ๆ ก็ผลัดเปลี่ยนกันแวะมาที่อพาร์ตเมนต์สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า โดยไม่รู้เลยว่าความสุขในครอบครัวกำลังเกิดขึ้นอยู่เบื้องหลังพวกเขา

ผู้บุกรุกในตู้เสื้อผ้า

เย็นวันหนึ่ง ขณะที่เสินหยวนกำลังอาบน้ำอย่างผ่อนคลาย หลัวปิงเหอพบว่าตัวเองถูกทิ้งไว้ในห้องนอนโดยไม่มีใครดูแลเลย

สัญชาตญาณความเฉียบคมและความเป็นตัวเอกของเขาเริ่มทำงาน ดึงดูดความสนใจของเขาไปยังกรอบรูปปริศนาที่หุ้มด้วยผ้าซึ่งเรียงรายอยู่บนผนัง ด้วยความอยากรู้อยากเห็นที่พลุ่งพล่าน ดอกบัวขาวน้อยจึงแอบเข้าไปใกล้ ยกผ้าขึ้นอย่างระมัดระวัง และแอบมองดูข้างใต้

สายตาของเขาจับจ้องไปที่โปสเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีความละเอียดสูงในทันที

ลั่วปิงเหอจ้องมองภาพขนาดใหญ่เกินจริงของจอมมารรูปงามทรงพลังและน่าเกรงขามอย่างว่างเปล่า ชายในภาพวาดแผ่รัศมีแห่งอำนาจมืดอย่างแท้จริง ราวกับเทพแห่งการทำลายล้าง

จิตใจของเด็กชายตัวน้อยตกอยู่ในสภาวะสับสนและวิตกกังวลอย่างสุดขีดในทันที เขากอดอก หน้าผากเล็กๆ ของเขาขมวดเป็นรอยย่นลึกและดำ ขณะที่ความคิดมืดมนเริ่มก่อตัวขึ้นในใจของเขา

*ชายคนนี้เป็นใครกันแน่?*เขาคิดอย่างอิจฉา*และทำไมอาจารย์ชิซุนถึงแทบจะบูชา(?)คนแปลกหน้าคนนี้ในห้องส่วนตัวของเขา?!*

อนาคตจอมมารไม่รู้เลยว่า ขณะนั้นเขากำลังแสดงอาการโมโหฉุนเฉียวอย่างรุนแรงเกี่ยวกับภาพวาดแฟนอาร์ตแนวผู้ใหญ่สุดดาร์คของตัวเอง

หมายเหตุของผู้เขียน

*หมายเหตุ 1 (เกี่ยวกับห้อง):*เชินหยวนได้จัดห้องนอนใหม่ทั้งหมดอย่างพิถีพิถัน โดยใช้ผ้าหนาทึบคลุมโปสเตอร์ทั้งหมดไว้อย่างแน่นหนา เขาตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่ยอมให้หลัวปิงเหอตัวน้อยได้เห็นภาพประกอบที่น่ากลัวและเต็มไปด้วยสปอยล์เกี่ยวกับตัวตนปีศาจในอนาคตของเขาอย่างเด็ดขาด น่าเสียดายที่ความอยากรู้อยากเห็นของพระเอกนั้นควบคุมไม่ได้เสียแล้ว!

ผู้เขียนและตัวเอก

เมื่อถึงวันที่ชางชิงฮวาจะต้องเดินทางกลับมายังโลกสมัยใหม่ตามกำหนดการ เชินหยวนก็จัดเต็มทุกอย่าง ทั้งสองใช้เวลาทั้งวันเม้าท์มอยกันเหมือนคุณยาย ไปดูหนังดังในโรงภาพยนตร์หรู และปิดท้ายด้วยการซื้ออาหารทะเลชั้นเลิศชุดใหญ่จากร้านอาหารระดับไฮเอนด์กลับบ้าน

ทันทีที่พวกเขาก้าวกลับเข้าไปในอพาร์ตเมนต์ พวกเขาก็ได้เห็นภาพของหลัวปิงเหอตัวน้อยที่ปรากฏตัวขึ้นตรงเวลาพอดี

ใบหน้าของชางชิงฮวาบิดเบี้ยวเป็นรอยยิ้มเยาะเย้ยอย่างประหลาดในทันที เขารีบคว้าไหล่ของเสิ่นหยวนแล้วลากเขาเข้าไปในครัวเพื่อโต้เถียงกันอย่างร้อนรนด้วยเสียงกระซิบเบาๆ

"พี่ชาย! ทำไมคุณไม่บอกฉันตั้งแต่แรกว่าลูกชายสุดที่รักของฉันก็เดินทางมาที่นี่ได้ด้วย?!"

เชินหยวนกลอกตาอย่างแรงจนเกือบเห็นสมองตัวเอง “เจ้าโง่หรือไง? ไม่งั้นเจ้าจะคิดไปทำไมข้าถึงขอตำราฝึกฝนวิชาแท้จริงจากเจ้าเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อนล่ะ?”

"ฉันคิดว่าคุณอยากจะเพาะปลูกมันเองซะอีก!" ชางชิงฮวาพูดเสียงแหลมตอบโต้อย่างปกป้องตัวเอง

"ฮึ่ม! ร่างกายบอบบางของข้าจะรับมือได้งั้นเหรอ" เชินหยวนเยาะเย้ยพลางโบกมือปัดอย่างไม่ใส่ใจก่อนจะพูดติดตลกว่า "แต่เอาจริง ๆ ถ้าเจ้าหา*หัวใจแก้วลึกลับ*กับ*เถาวัลย์อมตะ* มาให้ข้า ได้ คงจะยืดอายุขัยและหยุดความแก่ชราของข้าได้อย่างดีเยี่ยมเลยล่ะ"

ชางชิงฮวาพยักหน้าอย่างรู้ทัน โดยไม่เข้าใจความหมายเสียดสีเลยสักนิด “ตกลง ฉันจะลองดูว่าจะช่วยตามล่าพวกนั้นให้คุณได้ไหม”

ตามที่เขาเคยกล่าวไว้ว่าเป็นนักเขียนที่อ่อนไหวและถูกชักจูงได้ง่าย ซ่างชิงฮวาจึงใช้ตำแหน่งของตนในทางที่ผิดเมื่อกลับบ้าน เขาถึงกับรบเร้าเทพสงครามหลิวชิงเกอผู้น่าเกรงขามให้ตามล่าสัตว์อสูรแก้วลึกลับที่อันตรายถึงชีวิต และเขายังบุกเข้าไปขโมยผลไม้อมตะในตำนานจากคลังสมบัติส่วนตัวของสำนักเพื่อมอบให้กับแฟนคลับที่เขาไม่ชอบอีกด้วย

ความอิจฉาริษยาระหว่างพี่น้องที่บริสุทธิ์และไร้สิ่งเจือปน

เมื่อการประชุมลับสุดยอดในครัวสิ้นสุดลง สามคนแปลกประหลาดก็มานั่งล้อมโต๊ะกาแฟเพื่อเพลิดเพลินกับอาหารทะเลมื้อใหญ่ด้วยกัน

ในที่สุด นาฟิกาก็บอกเวลาที่ชางชิงฮวาต้องจากไป ขณะที่แรงดึงดูดเวทมนตร์อันคุ้นเคยเริ่มโอบล้อมเขา เตรียมที่จะดึงวิญญาณของเขากลับไปยังยอดเขาอันติง เขาก็เหลือบมองไปที่หลัวปิงเหอโดยสัญชาตญาณ คาดหวังว่าเด็กหนุ่มจะหายไปพร้อมกับเขา

แต่ตัวเอกร่างเล็กกลับไม่ขยับเขยื้อนเลยสักนิด ที่จริงแล้ว หลัวปิงเหอนั่งขัดสมาธิอยู่บนพรมอย่างมีความสุข กำลังเคี้ยวกุ้งลายเสือตัวใหญ่พลางซุกตัวอยู่กับขาของเสิ่นหยวนอย่างสบายใจ เขาไม่มีความคิดจะจากไปไหนเลยแม้แต่น้อย

ขณะที่ร่างของชางชิงฮวาเริ่มสลายกลายเป็นประกายไฟ ความจริงอันน่าสะพรึงกลัวและทำลายจิตวิญญาณก็ผุดขึ้นมาในใจเขาในที่สุด

เดี๋ยวก่อน... อย่าบอกนะว่าตัวละครเอกของฉันได้เติบโตมาในสวรรค์แห่งความหรูหราติดแอร์ทุกวัน ในขณะที่ฉันต้องมานั่งทำเอกสารโลจิสติกส์เก่าๆ ซากๆ ไม่รู้จบ?!

"นี่มันไม่ยุติธรรมเลย!!!" ชางชิงฮวาคร่ำครวญสุดเสียง เสียงของเขาเต็มไปด้วยความอิจฉาริษยาอย่างแท้จริง ก่อนที่เขาจะหายตัวไปในอากาศธาตุอย่างไร้ร่องรอย

จุดอ่อนของปรมาจารย์

หลังจากที่หลัวปิงเหอหายตัวกลับไปยังโลกของตนเองในเช้าตรู่ของวันหนึ่ง เจ้าสำนักเย่ว์ชิงหยวนก็ปรากฏตัวขึ้นตรงเวลาในช่วงบ่ายที่สดใส คราวนี้ปราศจากไข้หรือความเข้าใจผิดวุ่นวายใดๆ ทั้งสองจึงได้สบตากันอย่างชัดเจนและเหมาะสม

เชินหยวนกระพริบตาถี่ๆ จ้องมองผู้นำที่อ่อนโยนของสำนักภูเขาชางฉง ก่อนจะโพล่งคำถามที่เจาะจงออกมาว่า "ถ้าอย่างนั้น... ผมควรเรียกท่านว่าอะไรกันแน่ครับ?"

เย่ว์ชิงหยวนเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งกว่านั้นในทันที หัวใจของเขาอ่อนลงเล็กน้อยเมื่อเห็นความเอาใจใส่ของเด็กหนุ่ม เขายิ้มอย่างอบอุ่นและเปี่ยมด้วยความรัก แล้วตอบว่า "ถ้าอย่างนั้นเรียกผมว่าพี่ฉีก็ได้ครับ"

รอยยิ้มสดใสปรากฏขึ้นบนใบหน้าของเสินหยวน ตอนนี้ตำแหน่งอย่างเป็นทางการได้รับการยืนยันแล้ว เขาจึงไม่ลังเลแม้แต่วินาทีเดียว "ท่านอาจารย์!~"

หลังจากนั้นก็เป็นช่วงบ่ายที่แสนสงบสุข ทั้งสองนั่งเล่นโกะกันหลายรอบ จิบชาชั้นดีและกินขนมขบเคี้ยวไปพลางพูดคุยกันอย่างสบายๆ ระหว่างที่เล่นโกะ เย่ว์ชิงหยวนก็หยิบถุงเฉียนคุนที่ประณีตงดงามออกมาอย่างไม่รีบร้อน แล้วส่งให้เขาที่โต๊ะ เขาอธิบายว่าเขาเตรียมมันไว้ให้เสิ่นหยวนเป็นพิเศษ และหนุ่มน้อยสามารถใช้สมบัติข้างในได้ตามใจชอบ

เชินหยวนยิ้มกว้างและโค้งคำนับอย่างสุภาพเพื่อแสดงความขอบคุณ "ขอบคุณค่ะ ท่านพี่ฉี"

รอบปฐมทัศน์แห่งศตวรรษ

ในขณะนั้นเอง สมาร์ทโฟนของเสิ่นหยวนก็มีสายเรียกเข้าจากน้องสาวคนเล็กของเขา เสิ่นหลิง ทันทีที่เขากดรับสาย เสียงที่ตื่นเต้นของเธอก็ดังออกมาแทบจะระเบิดออกมาจากลำโพง ประกาศว่าละครย้อนยุคที่พวกเขาทั้งหมดถ่ายทำด้วยกันอย่างไม่ตั้งใจกำลังจะออกอากาศทางโทรทัศน์แล้ว!

หลังจากวางสายโทรศัพท์ เชินหยวนก็ส่งยิ้มหวานๆ ขี้เล่นให้กับเจ้าสำนักอาวุโส เขาคว้ารีโมท กดเปิดโทรทัศน์ และชวนเย่ว์ชิงหยวนดูรายการด้วยกันอย่างอบอุ่น

ทั้งสองนั่งเคียงข้างกัน เพลิดเพลินกับการรับชมการถ่ายทอดสดอย่างเต็มที่ เย่ว์ชิงหยวนดูด้วยความเงียบงันและเคลิบเคลิ้ม ขณะที่กล่องทันสมัยที่ส่องแสงระยิบระยับแสดงภาพเคลื่อนไหวของเสิ่นชิงฉิว ศิษย์ร่วมสำนักของเขา รับบทเป็นปรมาจารย์อมตะผู้ไร้เทียมทาน ในขณะที่เสิ่นหยวนรับบทเป็นศิษย์ผู้โชคร้ายของเขา

ขณะที่เครดิตขึ้นบนหน้าจอ เชินหยวนเหลือบมองไปอย่างไม่ตั้งใจ และสังเกตเห็นแววตาที่ซับซ้อนและโหยหาอย่างมากในดวงตาของเย่ว์ชิงหยวนทุกครั้งที่เชินชิงฉิวปรากฏตัวบนหน้าจอ

เชินหยวนเอนหลังพิงเบาะโซฟา แล้วตัดสินใจให้คำแนะนำเชิงความรู้เล็กน้อย “รู้ไหม ฉีเกอ... เธอควรบอกความจริงกับเชินชิงฉิวไปเลยว่าทำไมเธอถึงไม่กลับไปหาเขาในวันนั้น”

เย่ว์ชิงหยวนตัวแข็งเล็กน้อย รู้สึกงุนงงอย่างยิ่งว่าหนุ่มยุคใหม่คนนี้จะรู้เรื่องความรู้สึกผิดที่ฝังลึกและมืดมนที่สุดในอดีตของเขาได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม เมื่อเห็นสีหน้าที่บริสุทธิ์และหวังดีของเสิ่นหยวน เขาจึงเลือกที่จะไม่ซักถามเพิ่มเติม และถอนหายใจออกมาเบาๆ ด้วยความรู้สึกทั้งสุขและเศร้าแทน

หมายเหตุของผู้เขียน

**หมายเหตุ 1 (เกี่ยวกับสินค้าที่กักตุนไว้):*ต่อมาหลังจากละครย้อนยุคเรื่องนี้ประสบความสำเร็จอย่างมากทั่วประเทศ เสินหยวนได้ใช้เส้นสายทางธุรกิจของครอบครัวอย่างลับๆ เพื่อผลิตสินค้าที่ระลึกอย่างเป็นทางการขึ้นมา เขาซื้อของที่ระลึกคุณภาพสูงทุกชิ้นที่มีรูปตัวละครของเสินชิงฉิวอย่างไม่ปราณี ยัดใส่ถุงผ้าหนาอย่างดี และมอบให้เย่ว์ชิงหยวนเป็นของขวัญเซอร์ไพรส์พิเศษ (◍•ᴗ•◍)

**หมายเหตุ 2 (เกี่ยวกับปฏิกิริยาของเสิ่นชิงฉิว):*ถ้าเสิ่นชิงฉิวบังเอิญไปค้นของที่ซ่อนไว้ของเย่ว์ชิงหยวนแล้วเห็นของพวกนั้น เขาจะต้องจำหน้าตัวเองได้ทันทีว่ามันปรากฏอยู่บนสินค้าแฟนคลับสมัยใหม่จากวันที่วุ่นวายวันนั้นที่เขาแสดงเป็นนักแสดงร่วมกับเสิ่นหยวนและเสิ่นหลิง!

ตัวเอกผู้ร่ำไห้และตลาดหยก

เย็นวันหนึ่ง หลัวปิงเหอเดินกลับมาที่อพาร์ตเมนต์พร้อมกับร้องไห้สะอึกสะอื้น สัญชาตญาณความเป็นพ่อของเสิ่นหยวนพลุ่งพล่านขึ้นมาทันทีด้วยความสงสาร เขาจึงดึงเด็กชายที่กำลังร้องไห้เข้ามากอดปลอบโยนอย่างอบอุ่น แม้เด็กชายจะไม่ได้พูดอะไรสักคำ เสิ่นหยวนก็รู้แล้วว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้เขาร้องไห้—เหตุการณ์โศกนาฏกรรมที่จี้หยกอันล้ำค่าของแม่หายไป

ด้วยความตั้งใจที่จะทำให้ดอกบัวขาวน้อยของเขารู้สึกดีขึ้น เชินหยวนจึงตัดสินใจว่าถึงเวลาแล้วที่จะพาหลัวปิงเหอไปช้อปปิ้ง เขาคว้ากุญแจรถและพาหลัวปิงเหอไปยังตลาดค้าส่งหยกขนาดใหญ่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมงของเมือง

เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของเด็กชายจากความเศร้าโศก เชินหยวนจึงพาเขาเดินชมแผงขายของต่างๆ บอกให้เขาเลือกหยกดิบที่ยังไม่ได้เจียระไนก้อนใหญ่ที่ชอบจากแต่ละร้าน เชินหยวนยิ้มอย่างอ่อนหวานและมั่งคั่งพลางรูดบัตรเครดิตสีดำอย่างไม่แยแส บรรดาพ่อค้าแม่ค้าต่างพากันดีใจและโค้งคำนับต่อหน้าคุณชายผู้มั่งคั่งอย่างเหลือเชื่อที่มาเยือนร้านของพวกเขาอย่างกะทันหัน

เพื่อความสนุกสนาน เชินหยวนจึงโยนก้อนหินสุ่มๆ ที่เขาเลือกไว้สองสามก้อนลงในรถเข็นของพวกเขาด้วย ขณะที่หลัวปิงเหอกำลังคัดแยกหินดิบ ความเศร้าโศกจากการสูญเสียจี้ก็ค่อยๆ จางหายไป แทนที่ด้วยความตื่นเต้นอย่างแท้จริงจากเกม เมื่อเห็นลูกแกะตัวน้อยที่รักของเขายิ้มได้อีกครั้ง เชินหยวนก็ไม่สนใจราคาเลยแม้แต่น้อย ที่จริงแล้ว เขาซื้อก้อนหินขนาดใหญ่มากมายจนพ่อค้าที่รู้สึกขอบคุณรวมตัวกันเสนอโปรโมชั่นพิเศษ พวกเขาจะให้พวกเขาเลือกหินดิบคุณภาพสูงที่หายากที่สุดได้หนึ่งก้อนฟรี

เชินหยวนจึงมอบโอกาสนั้นให้หลัวปิงเหออย่างใจดี “เอาเลย ปิงเหอ เลือกอันไหนก็ได้ตามใจชอบ”

การทำลายคาสิโน

เมื่อเลือกหินเสร็จแล้ว ทั้งสองก็มุ่งหน้าตรงไปยังสถานีตัดหินสาธารณะของตลาด ฝูงชนจำนวนมากทั้งผู้คนที่อยากรู้อยากเห็นและพ่อค้าคู่แข่งต่างพากันมามุงดูอย่างรวดเร็ว ต่างก็อยากชมปรากฏการณ์ที่เศรษฐีหนุ่มคนหนึ่งใช้ทรัพย์สมบัติของครอบครัวไปกับการซื้อหินดิบ

จากนั้น การตัดก็เริ่มต้นขึ้น

หวีดดดดด—แคล็ก!

เมื่อหินถูกผ่าออกทีละก้อน ตลาดทั้งตลาดก็ตกอยู่ในความเงียบสงัดที่น่าอึดอัด หินทุกก้อนที่หลัวปิงเหอสัมผัสเผยให้เห็นหยกคุณภาพเยี่ยมไร้ที่ติอยู่ภายใน ตั้งแต่สีเขียวมรกตสดใสไปจนถึงสีขาวนวลราวไขมันแกะ รถเข็นคันนี้จึงเปรียบเสมือนขุมทรัพย์ล้ำค่า

เชินหยวนยืนอยู่ด้านหลังฝูงชน ซ่อนรอยยิ้มเยาะเย้ยที่แฝงไปด้วยความพึงพอใจอย่างสุดซึ้งไว้หลังพัดสวยงามที่เขาได้รับจากเย่ว์ชิงหยวน ในขณะเดียวกัน หลัวปิงเหออ้าปากค้าง จ้อง

มองมือของตัวเองด้วยความไม่เชื่ออย่างที่สุด ไม่รู้เลยว่าโชคของตัวเองพังทลายไปมากแค่ไหน เชินหยวนเพียงแค่หัวเราะเบาๆ แล้วลูบหัวเด็กชาย

บรรดาเจ้าของร้านที่ตอนแรกดีใจที่ได้กำไรมหาศาลจากเด็กหนุ่มร่ำรวย ตอนนี้กลับต้องกุมอกด้วยความเจ็บปวดอย่างสุดขีด*เด็กหนุ่มคนนี้มาจากไหนกัน?! นี่มันโชคดีเหลือเชื่ออะไรกัน?!*หินไม่กี่ก้อนที่เด็กหนุ่มเลือกเองกลับกลายเป็นหินคุณภาพเยี่ยม ส่วนหินที่เด็กน้อยเลือกนั้นกลับเป็น หินชั้นดีไร้ตำหนิ *ทั้งหมด* ! นี่ไม่ใช่แค่การไปช้อปปิ้งเล่นๆ แต่เป็นการปล้นสินค้าทั้งหมดของพวกเขาเลย! นี่มันบ้าไปแล้ว!

ก่อนที่ฝูงชนจะก่อจลาจล เชินหยวนก็หยิบถุงเฉียนคุนเปล่าๆ ออกมาจากกระเป๋าอย่างไม่รีบร้อน กวาดหยกล้ำค่าที่เปล่งประกายระยิบระยับทั้งภูเขาเข้าไปข้างใน แล้วเดินกลับบ้านอย่างมีความสุขพร้อมกับหลัวปิงเหอที่กระโดดโลดเต้นอย่างมีความสุข

ในช่วงหลายสัปดาห์ต่อมา ข่าวลือแพร่กระจายไปทั่วเมืองอย่างรวดเร็วว่าเทพเจ้าแห่งโชคลาภได้เสด็จลงมายังตลาดแห่งนี้ ตลาดแห่งนี้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอย่างมากในชั่วข้ามคืน และเจริญรุ่งเรืองอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน

หมายเหตุของผู้เขียน

*หมายเหตุ 1 (หินที่ถูกทิ้ง):*ในวันแห่งโชคชะตานั้น พ่อค้าเหล่านั้นตัดสินใจลองทุบหินดิบที่หลัวปิงเหอลังเลอยู่ก่อนที่จะเก็บกลับเข้าไป และสิ่งที่ทำให้พวกเขาตกใจอย่างมากก็คือ หินที่ถูกทิ้งเหล่านั้นทุกก้อนล้วนเต็มไปด้วยหยกหายาก บรรดาพ่อค้าจึงแอบบูชาเด็กชายลึกลับผู้นั้นราวกับเทพเจ้าในตำนานที่ถูกส่งมาเพื่อฟื้นฟูตลาดของพวกเขา ซึ่งเป็นสถานะศักดิ์สิทธิ์ที่หลัวปิงเหอไม่มีวันรู้ได้อย่างแน่นอน

*หมายเหตุ 2 (แผนการอันแยบยลของเสินหยวน):*เสินหยวนใช้ประโยชน์จากโชคอันเหลือล้นและผิดปกติของตัวเอก (รัศมีแห่งตัวเอกขั้นสุดยอด) อย่างเต็มที่ เพียงเพื่อการพนันเล็กๆ น้อยๆ ในวันนั้น อย่าประมาทความสามารถของผู้อ่านนิยายออนไลน์ตัวยงในการใช้ประโยชน์จากระบบเด็ดขาด!

ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในป่าไผ่

และแน่นอนว่า เชินหยวนจะไม่ยอมปล่อยให้ตัวละครเอกที่เขารักต้องทนทุกข์ทรมานโดยไม่จำเป็นต่อไป ในครั้งต่อไปที่เขาได้พบกับชางชิงฮวา (หรืออาจจะเป็นมู่ชิงฟาง) เขาก็รีบดึงพวกเขาทั้งสองไปคุยเพื่อมอบภารกิจช่วยเหลืออย่างเจาะจง

เขาสั่งให้พวกเขาตรงไปยังป่าไผ่ยอดเขาชิงจิงเพื่อไปดูที่กิ่งไม้ ซึ่งมีจี้หยกราคาถูกชิ้นหนึ่งติดอยู่ เพราะในฐานะนักอ่านตัวยงที่รู้จักนิยายเรื่องนี้เป็นอย่างดี เชินหยวนจำย่อหน้าที่อธิบายว่าจี้เจ้ากรรมนั้นปลิวไปอยู่ที่ไหนได้อย่างแม่นยำ!

เนื่องจากหลัวปิงเหอและหนิงอิงอิงเอาแต่ร้องไห้และค้นหาอย่างสิ้นหวังอยู่บนพื้นโคลน จึงพลาดที่จะเจอจี้ไปโดยสิ้นเชิง ด้วยความรู้เหนือชั้นของเสินหยวน จี้จึงถูกค้นพบและนำมาสู่โลกปัจจุบันได้อย่างปลอดภัย อย่างไรก็ตาม แทนที่จะคืนให้ทันที เสินหยวนกลับตัดสินใจเก็บมันไว้ในลิ้นชัก เขาจะรอจนกว่าหลัวปิงเหอจะโตขึ้นและมีความรับผิดชอบมากขึ้นก่อนที่จะคืนให้ เพื่อให้แน่ใจว่าดอกบัวขาวตัวน้อยที่ซุ่มซ่ามจะไม่ทำมันหายเป็นครั้งที่สอง

ยุคช่างฝีมือของนายน้อย

ด้วยกองหยกอันล้ำค่าจำนวนมหาศาลที่ตั้งตระหง่านอยู่ในห้องนั่งเล่นของเขา เชินหยวนจึงรู้สึกถึงแรงบันดาลใจทางศิลปะอย่างกะทันหัน บ่ายวันหนึ่ง เขาหันไปหาพี่ชายคนที่สองของเขา เชินจิ่วหยิง ซีอีโอของบริษัท “พี่เอ้อ พี่รู้วิธีแกะสลักหยกไหมครับ ถ้ารู้ช่วยสอนผมหน่อยได้ไหมครับ”

ปรากฏว่าพี่ชายผู้มากความสามารถนั้นเชี่ยวชาญในงานฝีมือดั้งเดิมจริงๆ ภายใต้การแนะนำอย่างอดทนทีละขั้นตอนของเสิ่นจิ่วหยิง เสิ่นหยวนจึงเริ่มลงมือสับหยกคุณภาพเยี่ยมกองมหึมาที่เขาได้กวาดซื้อมาจากตลาดค้าส่งจนหมดเกลี้ยง

สิ่งที่ตามมาคือกระบวนการลองผิดลองถูกที่ช้าและยากลำบาก แต่ด้วยความทุ่มเทอย่างแท้จริง (และวัตถุดิบราคาแพงจำนวนมากที่ใช้ไปอย่างสิ้นเปลือง) ในที่สุด Shen Yuan ก็เชี่ยวชาญศิลปะการแกะสลักหยก เขาเริ่มประดิษฐ์ของขวัญสั่งทำพิเศษสำหรับแขกข้ามมิติสุดป่วนที่เขาชื่นชอบ โดยจับคู่แต่ละชิ้นให้ตรงกับความต้องการเฉพาะของแต่ละคน:

- **สำหรับหลัวปิงเหอ:**พระเครื่องเจ้าแม่กวนอิมที่แกะสลักอย่างประณีตไร้ที่ติ ทำจากหยกแท้คุณภาพเยี่ยม ออกแบบมาเพื่อเป็นเครื่องรางป้องกันภัยชั้นสูงอย่างแท้จริง
- **สำหรับเสิ่นชิงฉิว:**จี้หยกแท้สวยงามประณีต พร้อมพู่ไหม ออกแบบมาอย่างลงตัวสำหรับหนีบกับพัดกระดาษที่เขาโปรดปราน
- **สำหรับเย่ว์ชิงหยวน:**จี้หยกคาดเอวอันสง่างามและโอ่อ่า เหมาะสำหรับเจ้าสำนักใหญ่แห่งภูเขาชางฉง
- **สำหรับมู่ชิงฟาง:**ที่คั่นหนังสือที่งดงามและประณีต ประดับด้วยพู่สวยงามและจี้หยกแกะสลักขนาดเล็ก เหมาะอย่างยิ่งสำหรับตำราแพทย์โบราณของเขา
- **สำหรับซ่างชิงฮวา:**ตราประทับหยกที่ดูแข็งแรงและเป็นทางการ—ส่วนใหญ่ก็เพื่อให้ราชาโลจิสติกส์ผู้ยากจนและทำงานหนักเกินไปสามารถประทับตราเอกสารกองโตที่

ไม่มีวันสิ้นสุดของเขาได้อย่างมีสไตล์

- **สำหรับหลิวชิงเกอ:**เครื่องรางพู่ดาบหยกที่ขัดเงาอย่างงดงามและดุดัน แข็งแกร่งพอที่จะต้านทานพลังวิญญาณอันรุนแรงของเทพสงครามไปจ้านได้

ด้วยทักษะฝีมือช่างที่เขาเพิ่งได้เรียนรู้มา เชินหยวนจึงพร้อมอย่างเป็นทางการที่จะก้าวขึ้นเป็นผู้สนับสนุนทางการเงินรายใหญ่ที่สุดและทรงอิทธิพลที่สุดในโลกแห่งการฝึกฝนพลังปราณทั้งหมด

แกรนด์ เจด เฟล็กซ์

ในการประชุมเหล่าเจ้าแห่งยอดเขาครั้งต่อไปที่จัดขึ้นบนยอดเขาฉงติง สงครามจิตวิทยาที่เงียบงันกำลังจะปะทุขึ้น

เนื่องจากทุกคนได้พบกับผู้ใจบุญลึกลับจากยุคใหม่ในเวลาที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง พวกเขาจึงไม่รู้ตัวว่ากำลังได้รับของขวัญสั่งทำพิเศษ แต่ในวันนี้ ด้วยความบังเอิญอย่างแท้จริง ทุกคนต่างตัดสินใจนำของรักของหวงของตนออกมาใช้

บรรยากาศในห้องโถงใหญ่อบอวลไปด้วยแรงกระตุ้นในการแข่งขันเพื่อแสดงแสนยานุภาพอย่างฉับพลัน

เจ้าสำนักเย่ว์ชิงหยวนปรากฏตัวอย่างสง่างาม ปรับเสื้อคลุมอย่างไม่เร่งรีบเพื่อให้จี้หยกแกะสลักอย่างประณีตงดงามที่คาดเอวห้อยเด่นอยู่ใต้แสงแดดให้ทุกคนได้เห็น

เพื่อไม่ให้เสียเปรียบ เชินชิงฉิวจึงนั่งลงบนเก้าอี้อย่างสง่างาม แล้วกางพัดกระดาษออกอย่างนุ่มนวลด้วย*เสียง* ดังกรอบแกรบ เขาจงใจปล่อยให้พู่หยกบริสุทธิ์โบกสะบัดไปมาอย่างช้าๆ ดึงดูดสายตาของทุกคนที่มองมาทางเขา

อีกด้านหนึ่งของห้อง เทพสงครามหลิวชิงเกอผู้น่าสะพรึงกลัวได้ฟาดดาบเฉิงหลวนในตำนานของเขาลงบนโต๊ะ ด้ามดาบประดับด้วยจี้หยกขัดเงาอย่างงดงาม เปล่งประกายพลังวิญญาณอันหนาแน่นและราวกับกำลังตะโกนเรียกร้องความสนใจ

ในขณะเดียวกัน ชางชิงฮวาค่อยๆ ย่องไปนั่งที่เก้าอี้อย่างเงียบๆ แล้ววางตราประทับหยกแท้ขนาดใหญ่ที่แวววาวลงตรงกลางโต๊ะอย่างระมัดระวัง ราวกับว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่สุดในโลก

แม้แต่คุณหมอมู่ชิงฟางผู้ซึ่งปกติเป็นคนสุภาพและรักสงบ ก็ยังนั่งอยู่ตรงนั้นด้วยรอยยิ้มอย่างเอ็นดู พร้อมกับหมุนที่คั่นหนังสือชั้นดีที่ประดับด้วยจี้หยกสวยงามและพู่ไหมอย่าง

ประณีตระหว่างนิ้วมือของเขา

ความสับสนที่ไม่ได้เอ่ยออกมา

เหล่าขุนศึกแห่งยอดเขาที่เหลือซึ่งยังคงถูกกีดกันออกจาก "ชมรมดอกบัวหิมะ" ต่างนั่งประจำที่ของตน จ้องมองไปรอบห้องด้วยความงุนงงอย่างที่สุด

บรรยากาศช่างแปลกประหลาดเหลือเกิน*เกิดอะไรขึ้นกันแน่วันนี้*พวกเขาคิด พลางคิดวนเวียนอยู่ในหัว*ทำไมทุกคนถึงได้คลั่งไคล้การอวดเครื่องประดับหยกหรูหรากันนักหนา?!*

ความตึงเครียดที่ซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลังการอวดเบ่งบานถึงขีดสุด โดยเจ้าของทั้งห้าคนต่างเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ว่า ของขวัญที่ *พวกเขาได้*รับจากหนุ่มสาวสมัยใหม่ผู้น่ารักนั้นเหนือกว่าอย่างเห็นได้ชัด

การลงจอดฉุกเฉินของเทพแห่งสงคราม

วันเวลาอันสงบสุขผ่านไปอย่างราบรื่น จนกระทั่งบ่ายวันหนึ่งที่โชคชะตาเล่นตลก ประตูหมุนอัตโนมัติของอพาร์ตเมนต์เกิดขัดข้องในแบบที่เลวร้ายที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

จู่ๆ หลิวชิงเกอก็ปรากฏตัวขึ้นกลางห้องนั่งเล่นของเสินหยวน แต่มีบางอย่างผิดปกติอย่างร้ายแรง พลังปราณของเขาผันผวนอย่างรุนแรง ใบหน้าแดงก่ำด้วยความร้อนอันเป็นอันตราย และดวงตาแดงก่ำ เขาอยู่ในภาวะพลังปราณปั่นป่วนอย่างรุนแรง!

ด้วยความตื่นตระหนก เซินหยวนรีบวิ่งเข้าไปประคองเทพสงครามที่กำลังเซถลา แม้ว่าจิตใจของเขาจะแตกสลายจากกระแสพลังวิญญาณที่ปั่นป่วน แต่สัญชาตญาณการเอาตัวรอดของหลิวชิงเกอยังคงตะโกนบอกให้เขายับยั้งพลังมหาศาลของตนเอง เขาต่อสู้กับร่างกายของตัวเองอย่างสุดกำลังเพื่อให้แน่ใจว่าเขาจะไม่เผลอทำร้ายเด็กหนุ่มผู้บอบบางในอ้อมแขนของเขาจนแหลกละเอียด

เมื่อเห็นผู้ฝึกฝนพลังกายและสมองกำลังดิ้นรน สัญชาตญาณการเอาตัวรอดของเสินหยวนก็ทำงานอย่างเต็มที่ เขาจำแผนสำรองที่เตรียมไว้สำหรับวันฝนตกได้ จึงเอื้อมมือไปหยิบลูกดอกยาสลบชนิดแรงสูงจากลิ้นชัก แล้วแทงเข้าไปที่คอของหลิวชิงเกออย่างไม่ปราณี

หวด!

เทพแห่งสงครามผู้ยิ่งใหญ่กระพริบตาเพียงครั้งเดียวด้วยความผิดหวังอย่างที่สุด ก่อนที่ดวงตาของเขาจะเหลือกขึ้นและเขาก็หมดสติไปในทันที

การแพทย์สมัยใหม่และความเจ็บป่วยทางจิตวิญญาณ

ด้วยความโล่งอก เชินหยวนที่งุนงงไปทั้งตัวจึงเริ่มปฐมพยาบาล เขาค้นคลังยาฉุกเฉินวิเศษที่เขาเคยขอจากมู่ชิงฟางมาก่อนหน้านี้ ยัดยาลงไปสองสามเม็ดให้หลิวชิงเกอ ก่อนจะลากร่างหนักอึ้งไร้เรี่ยวแรงของชายคนนั้นไปวางบนโซฟาในห้องนั่งเล่น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากนี่คือโลกยุคใหม่ และสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นขาดพลังปราณที่หนาแน่นพอที่จะควบคุมร่างกายของผู้ฝึกฝนได้อย่างเหมาะสม ความผิดปกติของพลังปราณของเทพสงครามผู้ทรงพลังจึงปรากฏออกมาในรูปของไข้สูงระดับมนุษย์ที่น่าตกใจ

เสิ่นหยวนต้องรับบทเป็นพยาบาลตลอดบ่าย คอยเช็ดเหงื่อให้เจ้าสำนักไป๋จ้านด้วยผ้าชุบน้ำหมาดๆ อยู่ตลอดเวลา

เมื่อถึงเวลาเย็น เด็กน้อยหลัวปิงเหอก็ปรากฏตัวขึ้นตรงเวลาพอดี เมื่อเห็นอาจารย์ที่รักกำลังเอาใจใส่ปรมาจารย์คู่แข่งที่หมดสติอยู่ ความอิจฉาริษยาอย่างแท้จริงก็พลุ่งพล่านขึ้นในดวงตาของเด็กชาย แต่ในฐานะศิษย์ที่กตัญญูที่สุด เขาจึงระงับความคิดด้านลบเหล่านั้นไว้และเดินเข้าไปในครัวอย่างเงียบๆ เพื่อปรุงอาหารเย็นแสนอร่อยและอบอุ่นใจให้พวกเขา

เนื่องจากหลิวชิงเกอยังคงหลับใหลอยู่ มีเพียงเสิ่นหยวนและหลัวปิงเหอเท่านั้นที่นั่งกินข้าวอยู่ที่โต๊ะ บรรยากาศผสมผสานกันอย่างแปลกประหลาดระหว่างความอบอุ่นในบ้านกับออร่าที่น่าหวาดหวั่นจางๆ ของตัวเอกร่างเล็กที่แผ่ความไม่พอใจอย่างเห็นได้ชัดที่ต้องแบ่งปันความสนใจกับอาจารย์ของเขา

เช้าวันรุ่งขึ้น

คืนนั้น เชินหยวนปฏิเสธที่จะปล่อยให้ผู้ป่วยที่กำลังพักฟื้นอยู่ตามลำพัง เขาจึงดึงเก้าอี้มานั่งเฝ้าดูหลิวชิงเกออยู่ตรงนั้นในห้องนั่งเล่น ด้วยความที่ไม่ต้องการจากไปจากข้างกายอาจารย์ของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีผู้บุกรุกที่อันตรายอยู่ด้วย หลัวปิงเหอจึงรู้สึกไม่พอใจอย่างมากและยืนดูอยู่ตลอดทั้งคืนเช่นกัน โดยจ้องมองไปที่โซฟาด้วยสายตาที่ดุดัน

เช้าวันต่อมา แสงแดดอบอุ่นส่องลอดม่านเข้ามา

ดวงตาของหลิวชิงเกอค่อยๆ ลืมขึ้นเมื่อสติของเขากลับคืนมา ไข้ลดลงแล้ว และเส้นพลังปราณของเขาก็กลับมาเป็นปกติอย่างสมบูรณ์ เขาขยิบตา สายตาอ่อนโยนลงเมื่อเห็นเสินหยวนหลับสนิทอยู่บนเก้าอี้ข้างๆ เขา หมดแรงจากการเฝ้ายามตลอดทั้งคืน

แต่ความรู้สึกอบอุ่นและสบายใจนั้นคงอยู่เพียงแค่สองวินาทีเท่านั้น

หลิวชิงเกอเหลือบมองไปเล็กน้อยก็ชะงัก นั่งอยู่บนพื้นข้างเก้าอี้คือเด็กชายตัวเล็กๆ ผมหยิกฟู ดูคุ้นหน้าคุ้นตาอย่างน่าตกใจ เด็กคนนั้นเงียบสนิท กอดอก จ้องมองเทพสงครามผู้ดุร้ายด้วยสายตาเย็นชา เฉียบคม และน่ากลัวอย่างยิ่ง ราวกับจะบอกว่า*"ตื่นแล้วเหรอ ออกไปจากบ้านอาจารย์ของฉันซะ"*

เหตุการณ์สำคัญที่กำลังจะมาถึง

หลิวชิงเกอพักฟื้นอยู่ในอพาร์ตเมนต์หลายวัน เมื่อร่างกายของเขาฟื้นตัวเต็มที่และพลังวิญญาณคงที่แล้ว กฎอันโหดร้ายของจักรวาลก็เริ่มทำงาน และ*พริบตา!* —เขาก็ถูกดึงกลับไปยังโลกของตัวเองอย่างรุนแรงโดยไม่ทันตั้งตัว

เซินหยวนยืนอยู่กลางห้องนั่งเล่น มือยกขึ้นครึ่งหนึ่ง ไม่สามารถเอ่ยคำเตือนที่ค้างอยู่ปลายลิ้นออกมาได้เลย ด้วยความรู้รอบด้านเกี่ยวกับ *วิถีแห่งปีศาจผู้หยิ่งผยอง* เขาสามารถคำนวณช่วงเวลาได้อย่างง่ายดาย หากเทพสงครามเพิ่งกลับสู่โลกของตนเองด้วยอาการบาดเจ็บสมบูรณ์... วันนี้จะเป็นวันแห่งโชคชะตาที่อาณาจักรปีศาจจะเปิดฉากการบุกโจมตีครั้งใหญ่ที่ยอดเขาฉงติง!

นักอ่านตัวยงถอนหายใจเฮือกใหญ่ ก่อนจะหลับตาลงและภาวนาในใจขอให้ทุกคนปลอดภัย*ขออย่าให้ผู้เขียนไร้สาระคนนั้นทำลายที่นี่จนพังยับเยินไปกว่านี้เลย*เขาคิดอย่างหดหู่

การกลับมาอย่างโหดเหี้ยมของเทพแห่งสงคราม

ในขณะเดียวกัน อีกด้านหนึ่งของรอยแยกมิติ ความวุ่นวายบนยอดเขาฉงติงกำลังถึงจุดสูงสุด

หลิวชิงเกอปรากฏตัวกลับเข้าสู่โลกของเขาในจังหวะที่สมบูรณ์แบบราวกับฉากในภาพยนตร์ การดวลสามเส้าอันตึงเครียดระหว่างเหล่าผู้ฝึกฝนและเหล่าอสูรเพิ่งจบลงไป บรรยากาศเต็มไปด้วยความไม่เป็นมิตร ดวงตาอันเฉียบคมของเขากวาดมองไปทั่วฝูงชนและจับจ้องไปที่ศิษย์ร่างเล็กผมหยิกที่ยืนอยู่ในแถวของยอดเขาชิงจิง—หลัวปิงเหอ

สมองของเทพสงครามเกิดอาการช็อตไปชั่วขณะ เมื่อเขาจำได้ว่าเด็กปีศาจตัวเล็กตาคมคนนั้นคือคนที่คอยเฝ้าข้างเตียงของเสินหยวนอย่างดุร้าย แต่ด้วยกองทัพที่บุกเข้ามาอยู่ตรงหน้า เขาจึงไม่มีเวลาที่จะประมวลผลความไร้สาระของเรื่องทั้งหมด

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น หลิวชิงเกอได้รวบรวมความสับสนและพลังก้าวร้าวที่เหลืออยู่ทั้งหมดเข้าสู่การต่อสู้ เขาปลดปล่อยดาบของเขา ฟาดฟันกองกำลังปีศาจด้วยตัวคนเดียวอย่างโหดเหี้ยมและมีประสิทธิภาพจนน่าสะพรึงกลัว แม้แต่เหล่าปีศาจที่บุกเข้ามาก็ยังเริ่มร้องไห้และขอความเมตตา

ด้วยพลังของเทพแห่งสงครามที่เปี่ยมล้นและคอยปกป้องอย่างสุดกำลัง การรุกรานของเหล่าปีศาจทั้งหมดจึงถูกปราบปรามได้อย่างราบรื่น ยุติวิกฤตการณ์ได้ในเวลาอันรวดเร็วเป็นประวัติการณ์

สู่ดินแดนแห่งความฝัน

เมื่อถึงเวลาเย็น หลัวปิงเหอที่เหนื่อยล้าอย่างมากก็ปรากฏตัวกลับมาที่อพาร์ตเมนต์ทันสมัยตรงเวลาพอดี

ดอกบัวขาวน้อยผู้น่าสงสารดูเหมือนจะบอบช้ำทางจิตใจอย่างมากจากเหตุการณ์รุนแรงในวันนี้ เมื่อเห็นลูกแกะสุดที่รักของเขาเป็นอย่างนั้น หัวใจของเสินหยวนก็อ่อนยวบลงอย่างสิ้นเชิง เขาใช้เวลาทั้งเย็นดูแลเอาใจใส่เด็กน้อยอย่างเต็มที่ ห่อหุ้มเขาด้วยผ้าห่มนุ่มๆ ป้อนอาหารอร่อยๆ ที่ทำให้รู้สึกสบายใจ และปลอบโยนเขาอย่างอ่อนโยนจนกระทั่งเด็กน้อยหลับไปในที่สุด

เมื่อความเหนื่อยล้าจากสัปดาห์ที่วุ่นวายเริ่มส่งผลกระทบในที่สุด เชินหยวนจึงขึ้นไปนอนบนเตียงและหลับตาลง พร้อมกับถอนหายใจอย่างโล่งอก

แต่การหลับใหลอย่างสงบสุขของเขากลับต้องจบลงในเวลาอันสั้นอย่างไม่น่าเชื่อ

ในยามดึกสงัด แทนที่จะหลับใหลอย่างปกติโดยปราศจากความฝัน เชินหยวนกลับรู้สึกถึงแรงดึงดูดอันแปลกประหลาดและทรงพลังกระชากจิตสำนึกของเขาอย่างกะทันหัน ก่อนที่เขาจะทันได้รับรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น วิญญาณของเขาก็ถูกดึงออกจากโลกแห่งความเป็นจริงและพุ่งตรงไปยังเขาวงกตแห่งความฝันในจิตใต้สำนึกของหลัวปิงเหอที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและเต็มไปด้วยหมอก

การตื่นขึ้นของปีศาจแห่งความฝัน

เมื่อถูกดึงเข้าไปสู่ห้วงลึกอันเปลี่ยนแปลงไปของอาณาจักรแห่งความฝัน เชินหยวนพบว่าตัวเองยืนอยู่ข้างๆ หลัวปิงเหอที่กำลังงุนงง และจ้องมองตรงไปยังกลุ่มควันสีม่วงที่ไร้ร่างในตำนาน—ปีศาจแห่งความฝัน เมิ่งโม

แต่แทนที่จะเริ่มพูดจาน่ากลัวและชั่วร้ายออกมาทันที เมิ่งโมกลับตกตะลึงจนพูดไม่ออก ความทรงจำที่หลงเหลืออยู่ในจิตวิญญาณของเสินหยวนทำให้ปีศาจโบราณได้เห็นภาพความมหัศจรรย์ของโลกสมัยใหม่ได้อย่างชัดเจนและใกล้ชิด ตึกระฟ้าคอนกรีต จอโทรทัศน์ที่ส่องแสงระยิบระยับ และรถสปอร์ตที่คำรามกึกก้องปรากฏขึ้นในความฝัน ทำให้ผู้เฒ่าตะลึงงันไปทั้งตัว

เมิ่งโมสลัดตัวเองออกจากภวังค์ แล้วหันไปสนใจตัวเอกร่างเล็ก ก่อนจะตัดสินใจเปิดเผยความจริงที่สำคัญที่สุดโดยไม่ต้องสร้างดราม่าเกินจำเป็น

"เด็กน้อย" เมิ่งโมคำราม ร่างที่ปกคลุมด้วยควันของเขากำลังหมุนวน "เจ้าเป็นครึ่งปีศาจโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นปีศาจสายสวรรค์"

ปีศาจแห่งความฝันผู้ยิ่งใหญ่รู้เรื่องนี้ได้อย่างไรแน่ชัด? ก็เพราะว่าระหว่างที่มันดำดิ่งลงไปในจิตใต้สำนึกของบ้านหลังนี้ มันก็ได้เห็นโปสเตอร์ที่ถูกปิดบังอย่างแน่นหนาด้วยผ้าซ่อนไว้ในห้องนอนของเสินหยวนแล้วนั่นเอง!

เมิ่งโมจำได้แม่นว่าเคยจ้องมองภาพประกอบขนาดใหญ่ของจอมมารผู้ยิ่งใหญ่ที่เติบโตเต็มที่ ทรงพลังน่าเกรงขาม และสง่างามอย่างโหดเหี้ยม ซึ่งมีใบหน้าเหมือนกับเด็กผมหยิกคนนี้เป๊ะ ปีศาจโบราณเชื่อมโยงเรื่องราวเข้าด้วยกันได้ทันที ด้วยหลักฐานภาพที่เปิดเผยเรื่องราวล่วงหน้า เมิ่งโมจึงวางแผนนโยบายการศึกษาที่เข้มงวดและเข้มข้นเพื่อฝึกฝนเด็กชายให้เติบโตเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ตามที่เขาถูกกำหนดให้เป็นอย่างชัดเจน

ศิษย์ที่ไม่เต็มใจ

แต่หลัวปิงเหอกลับอารมณ์เสียอย่างมาก

เขาไม่สนใจเชื้อสายราชวงศ์ของเขา เขาไม่สนใจมรดกปีศาจโบราณ สิ่งเดียวที่เขาสนใจคือความจริงอันเลวร้ายที่ว่าเมฆสีม่วงน่ารำคาญนี้กำลังรบกวนเวลาการนอนหลับอันมีค่าและจำกัดของเขา—เวลาที่ควรจะได้นอนกอดอย่างมีความสุขเคียงข้างเสินหยวนในห้องนอนหรูหราติดแอร์!

ดอกบัวขาวน้อยไขว้แขน ทำหน้าบึ้งตึงจ้องมองสิ่งมีชีวิตโบราณอย่างดุร้าย เขาไม่อยากออกไปผจญภัยทางจิตวิญญาณที่ยากลำบากและอันตรายภายในจิตใจของตัวเองเลย

แต่เมื่อเขาเหลือบมองไปยังเด็กหนุ่มสมัยใหม่ที่อ่อนแอและไร้การอบรมสั่งสอนที่ยืนอยู่ข้างๆ ประกายแห่งความมุ่งมั่นอันแรงกล้าก็พลุ่งพล่านขึ้นในหัวใจเล็กๆ ของเขา หากเขายังคงเป็นเพียงเด็กที่อ่อนแอและไร้ที่พึ่ง เขาจะไม่มีวันปกป้องสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ให้ปลอดภัยได้

ด้วยความฝืนใจกัดฟัน พระเอกตัวน้อยจึงยอมตกลงเข้ารับการฝึกฝน เขาจะอดทนกับบทเรียนปีศาจอันน่าเบื่อหน่ายเหล่านั้น—หากเพียงเพื่อให้มั่นใจว่าสักวันหนึ่งเขาจะแข็งแกร่งพอที่จะปกป้องหยวนซือจุนอันเป็นที่รักของเขาจากทุกสิ่งทุกอย่างได้อย่างสุดกำลัง

เหวอันลึกล้ำ

หลายปีผ่านไปอย่างรวดเร็วราวกับภาพเบลอๆ ของขนมขบเคี้ยวสมัยใหม่ การยกระดับพลังปราณลับๆ และการลูบหัวไม่รู้จบ ในที่สุด วันที่น่าหวาดหวั่นก็มาถึง: การประชุมพันธมิตรอมตะได้เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการแล้ว

ทันทีที่เสินหยวนรู้ว่าหลัวปิงเหอจะเข้าร่วม ความหวาดกลัวอย่างเย็นชาก็ก่อตัวขึ้นในอกของเขา เขารู้ถึงจุดพลิกผันอันมืดมนที่ถูกกำหนดไว้ในเนื้อเรื่องหลักซึ่งรอคอยดอกบัวขาวอันเป็นที่รักของเขา เสินหยวนจึงเข้าสู่โหมดเตรียมการปกป้องอย่างสุดขีดในทันที

เขาบรรจุของลงในกระเป๋าเฉียนคุนชั้นดีจนเต็มเปี่ยม ทั้งน้ำดื่มบรรจุขวดจำนวนมหาศาลที่เพียงพอสำหรับใช้ได้ตลอดชีวิต และอาหารทุกอย่างที่หาได้จากร้านสะดวกซื้อ นอกจากขนมขบเคี้ยวมากมายแล้ว เขายังบรรจุเสื้อคลุมสั่งตัดพิเศษหลายตัวที่ทำจากผ้าเนื้อดีเยี่ยมและทนทาน ซึ่งเย่วชิงหยวนเคยให้เป็นของขวัญไว้ก่อนหน้านี้ด้วย

ลึกๆ แล้ว เชินหยวนหวาดกลัวว่าหากพระเอกหนุ่มตกลงไปในเหวอันไร้ที่สิ้นสุด กฎของจักรวาลอาจขัดขวางไม่ให้เขากลับมาปรากฏตัวในอพาร์ตเมนต์สมัยใหม่ได้อย่างปลอดภัย ในตอนเย็น ลางสังหรณ์ของเขาบอกว่าบางสิ่งที่น่ากลัวกำลังจะเกิดขึ้น และลางสังหรณ์ของเขาก็ถูกต้องอย่างสมบูรณ์

เมื่อถึงเวลาเย็น ห้องนั่งเล่นก็ว่างเปล่าโดยสิ้นเชิง หลัวปิงเหอไม่ได้กลับมา

เชินหยวนรู้สึกเสียใจอย่างที่สุด แม้ว่าสมองที่สุขุมรอบคอบจากการอ่านนิยายออนไลน์ของเขาจะรู้ว่าชะตากรรมอันมืดมนของ โลก *เซียน*นั้นเปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่หัวใจของเขาก็ยังแตกสลายเป็นล้านชิ้น

พิธีการดอกบัวหิมะที่หดหู่

เมื่อไม่มีตัวละครเอกตัวเล็กน่ารักให้เอาใจแล้ว เชินหยวนก็กลายเป็นเหมือนซอมบี้ที่หดหู่และเฉื่อยชา เขาเดินเตร่ไปมาในห้องของตัวเอง ถอนหายใจอย่างเว่อร์วัง และไม่ยอมรับสิ่งใดมาทำให้รู้สึกดีขึ้นเลย

เหตุการณ์ซึมเศร้าที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดนี้ ทำให้ตารางการเยี่ยมชมยอดเขาชางฉงทั้งหมดปั่นป่วนและวุ่นวายอย่างสิ้นเชิง

ทีละคน พวกเขาปรากฏตัวขึ้นในอพาร์ตเมนต์ ต่างงุนงงกับบรรยากาศที่มืดมน ยู่ชิงหยวน เสินชิงฉิว มู่ชิงฟาง และหลิวชิงเกอ ต่างพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อให้ "ดอกบัวหิมะ" ที่รักของพวกเขายิ้มหวานอีกครั้ง พวกเขานำสมุนไพรหายากมาให้ แต่งบทกวีอันไพเราะ และแทบจะตีลังกาไปรอบๆ ห้องนั่งเล่น—แต่ก็ไม่มีอะไรได้ผล

ส่วนที่น่าหงุดหงิดที่สุดก็คือ ไม่มีใครรู้สาเหตุที่แท้จริงเบื้องหลังความสิ้นหวังอันกะทันหันและน่าเศร้าของเขาเลย!

ยกเว้นซ่างชิงฮวา ผู้เขียนที่รู้*ดีว่า*จุดสำคัญของเรื่องที่ทำให้เกิดเรื่องวุ่นวายใหญ่โตนี้ขึ้นมา แต่เนื่องจากเขาเป็นคนเขียนบทโศกนาฏกรรมนี้ตั้งแต่แรก เขาจึงเลือกที่จะเงียบและไม่ทำอะไรเลยเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกฆ่าโดยแฟนคลับที่ไม่ชอบเขา

ในขณะเดียวกัน เทพสงครามหลิวชิงเกอผู้มีสมองและพละกำลังมหาศาลก็ยืนอยู่มุมห้องกอดอกด้วยสีหน้าบึ้งตึง สัญชาตญาณอันเฉียบคมบอกเขาว่าความเศร้าโศกที่ยังคงอยู่เช่นนี้ต้องเกี่ยวข้องกับเด็กปีศาจผมหยิกตาคมคนนั้นที่เขาเคยเห็นเมื่อหลายปีก่อนอย่างแน่นอน เขาอ้าปากเตรียมจะพูดข้อสรุปอันชาญฉลาดของเขาออกมา—แต่ความคิดที่จดจ่ออยู่กับสิ่งเดียวของเขากลับสะดุดอย่างสิ้นเชิง ลืมสิ่งที่กำลังคิดอยู่ไปกลางประโยค

เหล่าเจ้าแห่งยอดเขาทำได้เพียงจ้องมองด้วยความตื่นตระหนกอย่างช่วยไม่ได้ ขณะที่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์สมัยใหม่ที่พวกเขาโปรดปรานยังคงถูกปกคลุมไปด้วยความมืดมิดหนาทึบที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

งูอัปลักษณ์กับบิงพัพผู้ยิ่งใหญ่

สี่เดือนผ่านไปอย่างเชื่องช้าด้วยความทุกข์ระทม จนกระทั่งบ่ายวันหนึ่ง แขกที่ไม่ได้รับเชิญอีกคนก็โผล่ออกมาจากรอยแยกแห่งจักรวาลและพุ่งชนเข้ามาในห้องนั่งเล่นของเสินหยวน

คราวนี้ไม่ใช่เจ้าแห่งยอดเขารูปงามหรือพระเอกที่กำลังร้องไห้ แต่เป็นอสูรงูที่น่าเกลียดน่ากลัวอย่างแท้จริง สัตว์ร้ายตัวนี้มีท่อนบนเป็นมนุษย์และท่อนล่างเป็นงู แต่ใบหน้าของมันบวมและพองเหมือนศพที่จมน้ำ ทำให้มันดูน่ากลัวและน่าสยดสยองอย่างที่สุด

เมื่อสัมผัสได้ถึงภัยคุกคามร้ายแรงระดับสีแดงที่กำลังคุกคามเจ้านายของมัน บิงพัพจึงไม่ลังเลแม้แต่วินาทีเดียว สุนัขตัวเล็กที่ดุร้ายพุ่งเข้าใส่ เห่าและคำรามเหมือนหมาป่าบ้าคลั่ง ไล่ต้อนงูปีศาจขนาดมหึมาที่น่าสะพรึงกลัวให้ชิดกำแพงอย่างดุดัน

เชินหยวนจ้องมองด้วยความงุนงงอย่างที่สุด การได้เห็นงูยักษ์อาฆาตถูกลูกสุนัขบ้านตัวเล็กๆ ขนปุยๆ รุมกระทืบและต้อนจนมุมนั้นช่างไร้สาระเสียจริง จนเขาอดหัวเราะเบาๆ อย่างขบขันไม่ได้ ความหดหู่ใจอันหนักอึ้งของเขาในที่สุดก็แตกสลายลง

ด้วยความรู้สึกสงสารสัตว์ประหลาดที่น่าเวทนาอย่างกะทันหัน เชินหยวนจึงเรียกปิงปัพให้หยุด เขาค่อยๆ เข้าใกล้สิ่งมีชีวิตที่สั่นเทาและคุกเข่าลง เมื่อมองใกล้ขึ้น สายตาของเขาก็สบเข้ากับดวงตาของปีศาจงูอย่างจัง น่าประหลาดใจที่ดวงตาของสิ่งมีชีวิตนั้นสว่างไสว ใส และเต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ไร้เดียงสาอย่างน่าตกใจ

เชินหยวนใจอ่อนกับดวงตางูที่ดูน่ารักเหมือนลูกสุนัข จึงเอื้อมมือไปประคองใบหน้าบวมเป่งน่าเกลียดของปีศาจด้วยมือทั้งสองข้างอย่างอ่อนโยน พร้อมกับส่งยิ้มหวานให้ แม้ว่าเจ้างูอัปลักษณ์ตัวนี้จะอยู่ได้เพียงช่วงเวลาสั้นๆ ในแต่ละครั้งที่มาเยี่ยม แต่ด้วยนิสัยอ่อนโยนและเชื่องของมันก็ช่วยนำความสุขกลับคืนมาสู่ชีวิตของเชินหยวนได้สำเร็จ

โครงการเห็ดอนันต์

ทันทีที่ชางชิงฮวาแวะมาที่อพาร์ตเมนต์ตามปกติ เชินหยวนที่อาการดีขึ้นมากก็ตบมือลงบนโต๊ะและออกคำสั่งอย่างเด็ดขาดว่า "ไปหา*เห็ดน้ำค้างอาทิตย์และจันทร์* มาให้ฉัน "

ผู้เขียนถึงกับอ้าปากค้าง "เพื่อน รู้ไหมว่าของพวกนั้นหายากและอันตรายแค่ไหน?!"

เชินหยวนกลัวว่ามือที่ไม่ได้ฝึกฝนวิชาการเกษตรของเขาอาจทำลายพืชวิเศษหายากโดยไม่ตั้งใจ จึงกอดอก “ฉันไม่สนหรอก เอาเมล็ดพันธุ์มาให้ฉันหลายชุด แล้วก็ดินวิเศษทั้งหมดที่จำเป็นด้วย เร็วเข้า!”

ไม่กี่วันต่อมา ซางชิงฮวาที่ตกใจกลัวก็นำของไปส่ง เชินหยวนปฏิบัติต่อพืชในตำนานที่งอกเนื้อได้ราวกับเป็นต้นไม้ในบ้านธรรมดาๆ เขาเทเมล็ดลงในกระถางดอกไม้สมัยใหม่ รดน้ำแล้ววางไว้ข้างหน้าต่าง ด้วยความน่าตกใจอย่างที่สุดของกฎฟิสิกส์ การทำสวนแบบง่ายๆ ของเขากลับได้ผล! เห็ดในตำนานงอกออกมาอย่างสมบูรณ์แบบ

เชินหยวนไม่แน่ใจว่าเมล็ดพันธุ์ที่เขาเพาะเลี้ยงเองในห้องปรับอากาศสมัยใหม่นั้นจะได้ผลจริงหรือไม่ เขาจึงเก็บเกี่ยวพวกมันใส่ถุง แล้วยื่นให้งูเลี้ยงหน้าตาอัปลักษณ์ของเขาอย่างไม่ใส่ใจในครั้งต่อไปที่มันมาเยี่ยม "เอาไปลองใช้ดูสิ"

หนี้บุญคุณชั้นสูงสุด

งูอัปลักษณ์ตัวนั้น—ซึ่งแท้จริงแล้วคือแม่ทัพปีศาจผู้ภักดีอย่างยิ่ง จูจือหลาง—ตกใจสุดขีดเมื่อตกลงมาในโลกคู่ขนานอันแปลกประหลาดนี้เป็นครั้งแรก การถูกไล่ล่าและตรึงไว้โดยสัตว์อสูรดุร้ายคำรามอย่าง "ปิงปัพ" เกือบทำให้เขาหัวใจวาย

เขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนว่ามนุษย์ที่บอบบางและไร้พลังวิญญาณจะเข้ามาช่วยเขา ความเมตตาอันไร้เงื่อนไขและการสัมผัสอันอ่อนโยนของเสิ่นหยวนบนใบหน้าที่น่าเกลียดของเขาได้ขโมยหัวใจของปีศาจไปโดยสิ้นเชิง เขาหมกมุ่นอยู่กับความคิดที่จะตอบแทนบุญคุณอันล้ำค่านี้

และเมื่อเสิ่นหยวนยื่นถุง*เห็ดน้ำค้างตะวันและจันทร์* คุณภาพสูงที่ผ่านการดัดแปลงมาเป็นพิเศษให้เขาอย่างไม่ใส่ใจ จิตใจของจูจือหลางก็แทบจะระเบิดด้วยความศรัทธา นี่ไม่ใช่แค่ของขวัญ แต่มันคือปาฏิหาริย์!

เมื่อกลับสู่โลกของตนเอง จูจือหลางได้กินเห็ดที่ปลูกในยุคปัจจุบันไปหนึ่งชุด พลังวิญญาณที่ได้รับการปรับปรุงได้ไหลเวียนไปทั่วร่างกายของเขา ขจัดความพิกลพิการทั้งหมด และทำให้เขาสามารถปรับรูปร่างร่างกายของตนเองให้กลายเป็นมนุษย์ที่หล่อเหลาไร้ที่ติได้อย่างราบรื่น

ด้วยเห็ดที่เหลือจากสวนหลังบ้านของเสินหยวน จูจือหลางที่ฟื้นคืนชีพใหม่จึงมุ่งหน้าตรงไปยังคุกน้ำ พร้อมอุปกรณ์ครบครัน เพื่อที่จะฟื้นคืนชีพและช่วยอาจารย์อันเป็นที่รักของเขา เทียนหลางจุน ออกมาได้สำเร็จก่อนกำหนดหลายปี

ความผิดหวังครั้งใหญ่

สุดยอดความบันเทิงกำลังจะมาเยือนโลกสมัยใหม่ บ่ายวันหนึ่ง รอยแยกมิติได้เปิดออกอีกครั้ง ปล่อยจูจือหลางในร่างมนุษย์และจอมมารในตำนาน เทียนหลางจุน ลงมากลางห้องนั่งเล่น

บิงพัพเกิดอาการคลุ้มคลั่งทันที สุนัขตัวน้อยแยกเขี้ยวและเห่าอย่างดุร้าย เมื่อสัมผัสได้ถึงบรรยากาศแห่งความหายนะที่แผ่ซ่านออกมาจากพระมหากษัตริย์รูปงามผู้สงบนิ่งที่ยืนอยู่ใกล้โทรทัศน์

เสียงเอะอะโวยวายปลุกเสิ่นหยวนให้ตื่นจากงีบหลับอย่างสงบบนโซฟา เขาค่อยๆ ลืมตาขึ้นอย่างงัวเงีย สายตาพร่ามัวมองเห็นเงาเลือนรางของร่างสูงใหญ่สวมชุดคลุมสีดำสง่างาม หัวใจของเขาเต้นแรงด้วยความดีใจทันที*ปิงเหอ?! พระเอกสุดที่รักของฉันกลับมาจากเหวแล้วหรือไง?!*

ด้วยความตื่นเต้น เชินหยวนรีบเด้งตัวขึ้นมาขยี้ตาเพื่อมองให้ชัดขึ้น—แต่ก็ต้องพบว่าชายตรงหน้าไม่ใช่*ลูก*แกะตัวน้อยขนปุยหยิกของเขาอย่างแน่นอน ความผิดหวังอย่างรุนแรงถาโถมเข้ามาหาเขาเหมือนรถไฟบรรทุกสินค้า

ท่าทางของเขาทรุดลงอย่างสิ้นเชิง กลายเป็นกองความเศร้าหมอง เขาทรุดตัวลงนั่งบนโซฟา ดึงเข่าเข้าหาอกแน่น และซ่อนใบหน้าไว้ในอ้อมแขน เขาตัดขาดจากความเป็นจริงโดยสิ้นเชิง ไม่สนใจแขกปีศาจที่ทรงพลังน่ากลัวเหล่านั้นเลย

งูเผยโฉมที่แท้จริง

เมื่อเห็นผู้ช่วยชีวิตอันเป็นที่รักของเขาทรุดตัวลงอย่างน่าเศร้าและหมดแรง จูจือหลางก็ตกใจ ด้วยความกังวลใจอยากปลอบโยนเด็กหนุ่ม เขาจึงค่อยๆ ก้าวเข้าไปหา บิงพัพพุ่งเข้าใส่เพื่อขัดขวางและเห่าอย่างป้องกันตัว แต่เจ้าหมาแสนฉลาดก็หยุดเห่ากลางคัน เมื่อดมกลิ่นในอากาศ มันก็จำกลิ่นที่คุ้นเคยและปลอบโยนของงูอ้วนน่าสงสารที่มันเคยรังแกได้ เมื่อพอใจแล้ว บิงพัพจึงหยุดเห่าและวิ่งเหยาะๆ จากไป

จูจือหลางทรุดตัวลงคุกเข่าข้างโซฟา ด้วยความเคารพอย่างที่สุด เขายื่นมือออกไปวางบนแขนของเสินหยวนอย่างแผ่วเบาและอ่อนโยน “นายน้อย... อะไรทำให้ท่านเศร้าโศกอย่างสุดซึ้งเช่นนี้?”

เชินหยวนค่อยๆ เงยหน้าขึ้น จ้องมองชายหนุ่มรูปงามสง่างามตรงหน้าด้วยความงุนงงอย่างที่สุด เขากำลังจะไล่คนแปลกหน้าไป แต่สายตาของเขาก็สบเข้ากับดวงตาของชายคนนั้น ดวงตาที่สดใส ใสซื่อ และไร้เดียงสาราวกับลูกสุนัขนั้น ไม่อาจเข้าใจผิดได้เลย

เชินหยวนถึงกับอ้าปากค้าง "งูเหรอ?!"

รอยยิ้มอันสดใสและเปี่ยมสุขปรากฏขึ้นบนใบหน้าของจูจือหลาง เขาพยักหน้าอย่างกระตือรือร้น “นายท่านน้อย ข้าชื่อจูจือหลาง”

"Zhuzhi-lang?" Shen Yuan repeated, his modern tongue testing out the ancient demonic name.

Hearing his name uttered so softly by his savior, Zhuzhi-lang's smile turned sweet enough to cause cavities.

Standing a few feet away, Tianlang-jun watched the entire interaction unfold in absolute silence. The great Demon Lord crossed his arms, a highly amused, mischievous smirk playing on his lips as he observed his normally stiff, intensely loyal nephew acting like a pampered house-pet for a cute modern youth. This bizarre parallel world was turning out to be incredibly fun.

The Book Club of the Damned

When Shen Yuan's eyes finally adjusted to the room, he properly took in the sight of Tianlang-jun. His hardcore reader instincts immediately identified the striking crimson *Huadian* crest burning brightly on the older man's forehead—the definitive genetic signature of a Heavenly Demon.

In his initial, sleep-deprived grogginess, that specific demonic forehead mark had briefly tricked his brain into thinking his precious Luo Binghe had finally returned from the Abyss. Realizing it was a completely different Demon Lord had been the sole cause of his sudden, tragic emotional collapse.

But looking back down at the flawlessly handsome youth kneeling by his couch, whose own elegant *Huadian* crest glowed a distinct, vivid green, Shen Yuan felt his energy instantly rush back. His beloved, ugly pet snake had returned as a certified modern heartthrob!

Revitalized by the sheer power of aesthetics, Shen Yuan hopped off the sofa and happily began chatting with Zhuzhi-lang. Playing the perfect modern host, he bustled into the kitchen to brew a fresh pot of tea and set out a mountain of delicious snacks for his two otherworldly guests.

As it turned out, Tianlang-jun absolutely adored the modern world. How exactly a fragile human youth and the most dangerous Demon Lord in history managed to find common ground during a casual afternoon tea party remained a cosmic mystery, but the vibe was immaculate.

Discovering the elder demon's penchant for romance and drama, Shen Yuan enthusiastically raided his bookshelf. He handed Tianlang-jun a collection of modern novels, starting with a few short, gripping stories.

Before long, the two of them were gossiping and analyzing plotlines like seasoned book-club besties, totally engrossed in their literary critique while a sweet, docile Zhuzhi-lang happily munched on snacks beside them.

From that day forward, a strict new cosmic schedule was established. Zhuzhi-lang and Tianlang-jun would materialize in the apartment every three to four days—a schedule that, by some absolute stroke of divine luck, never once overlapped with the visiting days of the Cang Qiong Mountain Peak Lords.

Notes

** Note 1 (The Behind-the-Scenes Manager):* In truth, the entirely chaotic, revolving-door guest list of Peak Lords and Demon Lords crashing into the modern world was the meticulous handiwork of the System. Because a massive coding glitch prevented the System from successfully transmigrating Shen Yuan's soul into the *xianxia* realm to begin the novel plot, it was forced to aggressively improvise.

The System had taken it upon itself to manually swap bodies, orchestrate dimensional rifts, and carefully manage a strict VIP queue, forcibly bringing characters from the other world directly to Shen Yuan just to manipulate the plotline. Talk about working overtime under a broken contract!

The Accidental Immortal

Unbeknownst to the rest of the cultivation world, Shen Yuan had already casually consumed the *Mystic Glass Heart* and the *Immortal Fruit*—the exact legendary items he had sarcastically complained about weeks ago, which a panicked Shang Qinghua had actually gone out and fetched.

As a result, the fragile modern youth had effectively received a massive lifespan extension, permanently freezing his physical aging process. He was now officially blessed with eternal youth, looking like a fresh, delicate young master forever.

But for the demon royalty, mere longevity wasn't enough.

Tianlang-jun and Zhuzhi-lang had secretly formed a grand coalition to hunt down the ultra-rare ingredients required to forge a true Elixir of Immortality. Their goal? To grant Shen Yuan absolute, eternal life without forcing him to suffer through a single second of grueling, tedious cultivation training.

The duo spent several weeks turning the demon realm upside down in their quest. During one of their scheduled, random dimension-hops into the apartment, they decided to casually pick the brain of their favorite modern youth. Reasoning that since Shen Yuan was a certified genius who knew exactly how to effortlessly cultivate rare *Sun and Moon Dew Mushrooms* in a plastic flowerpot, he would surely know where to find the rest of the world's hidden treasures.

The Ultimate Tour Guide

They were completely right.

Amused by their sudden interest in rare flora, Shen Yuan whipped out a piece of paper and began drawing a highly detailed, incredibly accurate map of the *xianxia* world. Thanks to his

encyclopedic knowledge of the original novel's geographical lore, he didn't just map out the hidden ingredients; he casually turned it into a comprehensive travel brochure. He recommended scenic tourist spots, highlighted must-try local delicacies, and pointed out interesting regional landmarks for Tianlang-jun to check out.

Armed with this literal god-tier cheat code of a map, Tianlang-jun transformed his dangerous ingredient hunt into a highly fabulous, relaxing vacation. He happily toured the lands, returning to the apartment every few days to eagerly shower Shen Yuan with a mountain of unique, interesting souvenirs from his travels.

After a few months of luxurious sightseeing, the demon duo managed to successfully gather every single rare component on the list. They brewed the legendary Elixir of Immortality, achieving their goal years ahead of anyone in history.

A Casual Dose of Eternal Life

During their next afternoon tea session, Zhuzhi-lang reverently presented a small, glowing vial to Shen Yuan.

Shen Yuan blinked at the mysterious liquid, completely clueless as to what it actually was. He didn't ask questions, nor did he double-check the ingredient list. Operating on the absolute, unshakeable belief that his sweet pet snake Zhuzhi-lang and his drama-loving book-club bestie Tianlang-jun would never, under any circumstances, harm a single hair on his head, he casually popped the cap and downed the elixir in one smooth gulp.

Just like that, while regular cultivators spent centuries meditating in dark caves and enduring deadly tribulation lightning just to grasp a sliver of eternity, Shen Yuan achieved absolute immortality while lounging on his sofa in his pajamas, washing down the ultimate divine elixir with a bag of potato chips.

The Grand Jade Luck Test

Now that his mood had completely rebounded—thanks to the chaotic, highly entertaining antics of Zhuzhi-lang and Tianlang-jun crashing his life—Shen Yuan felt a wave of inspiration. He declared a brand-new, self-proclaimed "Month of Fortune Testing."

He decided to drag his various transdimensional guests out to the grand 24-hour wholesale jade market to gamble on raw rocks, though he wisely promised himself not to completely break the local economy like he did with Luo Binghe's overpowered protagonist halo.

The hilarious results unfolded one by one:

The Peak Lords’ Leaderboard

- **Yue Qingyuan:** Shen Yuan happily dragged his beloved Qi-ge by the hand to test his luck on a few select boulders. As it turned out, the grand Sect Master possessed a dignified, solid aura of fortune. Out of the 5 raw stones he picked, a staggering 4 opened up to reveal high-quality jade. A very respectable, aristocratic flex!
- **Shen Qingqiu:** Eager to share the fun, Shen Yuan brought the elegant scholar along next. Unfortunately, as a reformed cannon-fodder villain, Shen Qingqiu's luck was entirely tragic. He carefully inspected the rocks with his fan, picked his favorites, and... *bamboorzled!* Every single stone was completely hollow, yielding absolutely nothing but sad, worthless gravel.
- **Mu Qingfang:** Treating the outing as a relaxing medical vacation to clear his mind, the gentle physician casually chose 5 stones alongside Shen Yuan's 5. Mu Qingfang walked away with a decent 3 out of 5 jackpots. Meanwhile, Shen Yuan somehow opened a flawless 5 for 5. Shen Yuan just shrugged it off, assuming he had used up a lifetime of pure fluke.
- **Liu Qingge:** The fearsome War God apparently possessed the raw, unfiltered luck of a true gacha warrior. Matching Yue Qingyuan's record perfectly, Liu Qingge's aggressive stone-picking yielded a phenomenal 4 out of 5 premium jade boulders, much to his gruff satisfaction.

The Authors and the Demons

- **Shang Qinghua:** The transmigrated author and his favorite anti-fan went on a completely relaxed, mindless stroll through the market. Shang Qinghua, being his usual lazy self, just pointed at random rocks half-heartedly and got equally mediocre, half-hearted results. Shen Yuan, also picking completely at random, somehow walked away with 5 flawless jade jackpots in a row. He stood there blinking in utter confusion. *Wait... is my own luck actually broken?*
- **Zhuzhi-lang and Tianlang-jun:** Finally, the chaotic demon royalty trio hit the town. They strolled through the market, laughing, joking, and casually pointing at whatever boulders looked remotely interesting. As it turned out, the raw, unfiltered charisma and cosmic power of the Heavenly Demon lineage translated directly into an absolutely terrifying gacha multiplier!

Every single stone the demons touched exploded with legendary, ultra-rare, museum-grade imperial jade. By the end of their casual stroll, they had practically cleaned out the marketplace all over again, causing the traumatized shopkeepers to weep tears of joy and terror as the legendary myth of the "Descending Jade Immortals" officially began its glorious second chapter!

Glamping in Hell

For Shen Yuan, the next two years flew by like a casual, peaceful lie. But for Luo Binghe, trapped in the crushing depths of the Endless Abyss, it was a literal, unmitigated hellscape.

Yet, the young protagonist refused to utter a single complaint. He *had* to become stronger—stronger than anyone—so that he could fiercely protect his precious Yuan-Shizun, and ensure

that no one in any realm could ever dare to trample over him again.

As they navigated the desolate plains, the smoky figure of the Dream Demon materialized beside him. "You know, brat," Meng Mo rumbled thoughtfully. "I am entirely convinced that your little modern Shizun knew *exactly* what kind of nightmare you were going to face down here. He couldn't stop it because it would violate the mandate of heaven, but his worry for you was so profound that he literally prepped a survival kit and a highly detailed tourist-guide map of this godforsaken place."

Clutching the heavy Qiankun pouch strapped to his waist, Luo Binghe felt a warm, fuzzy wave of comfort wash over his exhausted soul.

Inside that magical pouch was an absolute masterpiece of modern hyper-fixated over-preparation. There were mountains of jerky, gallons of purified bottled water, infinite packs of instant noodles, endless condiments, a portable butane camping stove, complete sets of pots and dishes, fresh changes of clothes, packs of wet wipes, and premium cozy bedding. Shen Yuan had essentially packed everything required to turn a legendary, soul-crushing trial of demonic ascension into a highly tolerable, slightly spicy glamping trip.

Priorities and Protagonist Perks

Fueled by the sheer power of modern snacks and paternal love, Luo Binghe renewed his vows of ultimate devotion. He would master his demonic heritage. He would conquer this abyss. He would successfully break reality itself just to crawl back to the modern world, throw himself onto the living room rug, and weep hysterically into Yuan-Shizun’s lap until he got all the headpats he deserved.

As for that other Shizun back at Cang Qiong Mountain—the actual canon antagonist, Shen Qingqiu?

Hmph. Whatever! Luo Binghe didn't give a single damn about him anymore. In fact, if he were being entirely honest, he had completely lost all interest in seeking that cold man's approval the very moment he laid eyes on his sweet, doting modern savior.

Wrapping up his daily internal monologue of pure filial obsession, Luo Binghe casually swung his hand forward. A brutal, devastating demonic claw strike sliced cleanly through a towering, terrifying abyssal beast that had dared to cross his path, dropping the monster instantly.

Humming a happy little tune, the teenage monarch whipped out a completely separate, heavily fortified Qiankun pouch—the designated "Gifts for Shizun" bag. He carefully harvested the coolest, most interesting-looking monstrous body parts to take home for a fun show-and-tell session, packing them away with absolute, childlike glee.

The Grand Return and the Big Dog Bath

Two and a half years of agonizing abyssal survival finally culminated in a single, reality-tearing moment. Having successfully bound the legendary demonic sword, Xin Mo, to his will, a now grown-up Luo Binghe wasted no time slicing open a cosmic rift, stepping straight through the fabric of space and right into the familiar warmth of Shen Yuan’s modern apartment.

Shen Yuan, who was quietly reading on the sofa, paused and lifted his eyes.

There stood a slightly rumpled, battle-worn Luo Binghe. This was the real deal. The striking scarlet *Huadian* crest burning brilliantly on his forehead was an exact match to the imposing Dark Lord featured in the bedroom posters. This was absolutely no sleep-deprived hallucination or accidental mix-up like that time with Tianlang-jun.

Overwhelmed with pure, unadulterated joy, tears instantly welled in Shen Yuan's eyes. He threw his book aside, scrambled off the couch, and practically dragged the towering teenage monarch straight into the bathroom.

What followed was an intense, hour-long scrubbing session. Shen Yuan essentially rolled up his sleeves and began washing the fierce, half-demon emperor as if he were an oversized, messy golden retriever. Bingpup sat like a mini-sentinel right outside the bathroom door, watching the entire spectacle unfold in heavy, silent judgment.

Shen Yuan spent a solid hour lathering shampoo, scrubbing away abyssal grime, and thoroughly rinsing the protagonist until the boy was sparkling clean and smelling like fresh lavender. Luo Binghe was floating on cloud nine, completely melting under the gentle touch of those soft hands massaging his scalp and carefully combing out his dark curls.

The Wardrobe Crisis

Once the epic bath concluded, however, Shen Yuan faced a severe logistical nightmare. He held up Luo Binghe's old modern clothes, only to realize the boy had undergone a massive, canon-mandated protagonist growth spurt. The t-shirts and sweatpants were now comically small and impossibly tight.

Thinking fast, Shen Yuan rummaged through his spare closets and hauled out a stash of oversized, incredibly luxurious dark robes. "Here, wear these. Tianlang-jun left them behind during one of his casual book-club visits."

The atmosphere in the room instantly plummeted to sub-zero temperatures.

Luo Binghe’s blissful expression vanished, replaced by an incredibly dark, jealous pout. *Tianlang-jun? Who on earth is this man, and why is he casually leaving giant, intimate clothing items in my Shizun’s sacred apartment?!*

Gritting his teeth, the young lord reluctantly changed into the borrowed robes, his territorial demon instincts practically vibrating with silent fury.

The Poster Realization

While Shen Yuan stepped out into the living room to furiously scroll through his phone and order a massive feast of celebratory food delivery, Luo Binghe wandered into the dressing room. He stood in front of the full-length mirror, inspecting his newly matured reflection.

His eyes scanned his sharp jawline, his broad shoulders, and finally locked onto the brilliant red crest glowing on his forehead.

A sudden jolt went through his brain. He turned his head, his gaze landing squarely on the large, cloth-covered frames hanging securely on the bedroom wall—the mysterious, heavily guarded posters he had always been forbidden to look at since childhood.

Piecing the clues together, Luo Binghe's jaw dropped in absolute, earth-shattering shock.

That specific *Huadian* mark... that terrifying, majestic demon lord in the secret illustrations... it wasn't some rival suitor, and it wasn't some ancient god. It was *himself*! His beloved Yuan-Shizun hadn't been worshiping another man; he had been hoarding fan-art of Luo Binghe's own future self all along!

Overcome with an explosive wave of pure, ecstatic joy, Luo Binghe sprinted out of the dressing room like a heat-seeking missile. He threw his arms tightly around Shen Yuan's waist, lifting the startled youth into the air, and carried him straight over to the sofa.

Dropping to his knees on the rug, the fierce conqueror of the Endless Abyss tightly clamped both arms around Shen Yuan's legs, buried his face in his lap, and began weeping hysterically.

Shen Yuan, entirely misinterpreting the situation, assumed the poor boy was suffering from severe post-traumatic stress from his time in hell and still felt deeply unsafe. Melting with deep parental affection, Shen Yuan gently stroked the boy's fluffy curls, cooing softly and pouring out endless streams of comforting reassurances to soothe his precious, weeping lamb.

The Pillar of Heaven Protocol

Luo Binghe officially upgraded his status to a permanent, full-time resident of Shen Yuan's modern apartment.

On that very first night of his glorious return, Shen Yuan naturally allowed him to sleep in the exact same bed as before, treating him like the same cuddly little lamb. However, the next morning brought a massive, highly alarming biological crisis. Upon waking up, Shen Yuan was greeted by the sheer, unmitigated presence of the protagonist's legendary, canon-compliant *Pillar of Heaven* rubbing against him.

Horrified and thoroughly traumatized by the laws of adult anatomy, Shen Yuan made a firm executive decision that very evening. "Binghe, starting tonight, you are moving into the guest bedroom. I will set up a brand-new, comfortable bed just for you."

The reaction was instantaneous. Luo Binghe’s eyes welled up with an ocean of pitiful tears. He tilted his head up, staring at Shen Yuan with the most devastating, heartbroken puppy-dog eyes the cultivation world had ever seen, his lower lip trembling violently.

Predictably, Shen Yuan’s weak parental defense system completely crumbled. Overwhelmed by sheer pity, he let out a defeated sigh and immediately revoked the eviction notice, allowing Luo Binghe to occupy his bed indefinitely.

The Battle of the Heavenly Demons

Of course, the domestic bliss didn't last long, because the System’s secret, randomized guest queue was still fully operational.

The first visitors to crash the apartment since Binghe's return were none other than Tianlang-jun and Zhuzhi-lang. The moment the dimensional rift popped open, the uncle-and-nephew duo froze, staring directly at the fully grown, imposing Dark Lord currently lounging on the sofa right next to Shen Yuan.

Tianlang-jun and Luo Binghe locked eyes. The air in the living room instantly turned heavy enough to crush a lesser cultivator as the father and son implicitly engaged in a fierce, high-voltage psychological staring contest.

Breaking the tension, Zhuzhi-lang completely ignored the alpha-male posturing. He happily glided past them, dropping his terrifying demon general persona to affectionately cling to Shen Yuan’s side like a docile, pampered pet snake.

Seeing another man encroaching on his territory, Luo Binghe abruptly threw the staring contest out the window. Abandoning his silent war with Tianlang-jun, he aggressively swooped in on Shen Yuan, wrapping himself around the youth and unleashing a barrage of sweet, shameless clinginess to violently redirect all of Shizun's attention back to himself.

Tianlang-jun watched the chaotic display with immense, sparkling amusement, highly entertained by his son's absolute lack of shame when it came to securing affection.

The Dangerously Accurate Warning

After a long afternoon of chatting, tea-drinking, and exchanging various interdimensional updates, the visit finally drew to a close. Before they left, Shen Yuan pulled Tianlang-jun aside. "By the way, since Binghe has outgrown all his old clothes, could you bring a few proper sets of robes for him the next time you visit?"

"Of course, of course," Tianlang-jun chuckled, tossing a playful glance toward the fiercely hovering Luo Binghe. Then, leaning in close to Shen Yuan's ear, the seasoned Demon Lord decided to drop a highly explosive parting thought for the modern youth to chew on.

"Yuan-er," Tianlang-jun whispered smoothly. "Sharing a bed with that boy wasn't strange when he was a tiny child. But now? He is fully grown. Sleeping together like that behaves much less like a master and disciple, and much more like a deeply devoted husband and wife. You ought to think very carefully about your sleeping arrangements... before that kid decides to swallow you whole."

With a mischievous wink, the Demon Lord vanished back through the rift.

Left standing in the middle of his living room, a massive string of question marks materialized above Shen Yuan's head. *Huh??? Wait... WHAT?!*

The Author's Script Gets Obliterated

The very first Peak Lord to encounter the upgraded, max-level version of Luo Binghe was, fittingly, Shang Qinghua.

The logistics king had strolled into the apartment, fully intending to drag his favorite anti-fan out for their usual casual hangout. Instead, he froze at the doorway. Lounging on the sofa, practically glued to Shen Yuan's side like a giant, fiercely territorial shadow, was the terrifying half-demon protagonist himself.

Shang Qinghua's author brain went into immediate meltdown. According to his original outline, Luo Binghe wasn't supposed to return for another two and a half years! Not only was he wildly ahead of schedule, but instead of brutally conquering the Demon Realm and building his dark empire, the legendary dark lord was currently using his god-tier powers to play the role of a pampered, love-starved puppy for a modern youth!

With the canon entirely derailed, Peerless Cucumber and Airplane Shooting Towards the Sky did what they did best: they completely ignored the fantasy plot and began furiously gossiping about the cosmic anomalies in their native language.

Sitting nearby, a deeply suspicious Luo Binghe kept his demonic ears sharply perked, trying to decipher their strange, modern slang.

By the time evening arrived, Shang Qinghua actually managed to survive long enough to be blessed with a bowl of Luo Binghe's legendary, five-star culinary cooking. However, the moment he set his chopsticks down, the teenage monarch fixed him with a cold, piercing glare that practically screamed: *"You have eaten. Your presence is no longer required. Evacuate my Shizun's premises immediately."*

The Lore Drop

The second Shang Qinghua scrambled back through the dimensional rift, Luo Binghe immediately shifted into full clingy-mode, wrapping himself around Shen Yuan. "Shizun... who exactly was that man?" he asked, his voice dripping with thinly veiled jealousy.

Shen Yuan sighed, gently patting the boy's fluffy curls. "Shang Qinghua is an old acquaintance of mine from this world, from before I... passed away. He transmigrated into your world as Shang Jinhua before becoming the An Ding Peak Lord. It seems the universe stubbornly insists on forcing us together, which is why the System keeps dragging him back here."

Following Shang Qinghua's traumatizing discovery, the remaining regular visitors—Mu Qingfang, Liu Qingge, Yue Qingyuan, and finally, the actual canon Shen Qingqiu—stumbled into the apartment one by one over the following weeks, each of them experiencing a minor heart attack upon discovering the permanent, full-time resident living in Shen Yuan's house.

The Qiong Ding Emergency Summit

This collective shock culminated in an emergency, highly confidential Peak Lords' meeting packed tightly inside Qiong Ding Hall.

"Did *anyone* here know beforehand that our precious Snow Lotus was raising that apocalyptic beast in his spare time?!" Shen Qingqiu snapped, slamming his hand on the table.

Liu Qingge crossed his arms, his brow furrowing as a random memory finally sparked in his single-track mind. "I remember now. When I had that qi deviation and woke up with a fever, that curly-haired brat was sitting by the bed, staring at me the entire night."

"And why on earth didn't you mention this sooner?!" Shen Qingqiu hissed, his fan shaking with irritation.

Liu Qingge frowned deeply. "Because he wasn't dangerous."

"Liu Qingge! You are telling me a purebred Heavenly Demon is *not* dangerous?!" Shen Qingqiu's voice rose an octave. "That creature is a walking catastrophe! Especially with how heavily attached he is to A-Yuan!"

"Yuan said the boy is harmless. Yuan raised him himself, so I believe him," Liu Qingge grunted, his logic utterly unshakeable. If his favorite modern youth said the demon was a good boy, then the demon was a good boy. End of discussion.

Shen Qingqiu snapped his fan shut with an incredibly loud, exasperated *thwack*, letting out a venomous sneer.

Unbeknownst to the bickering inner circle, the notorious gossip-mongers Qi Qingqi and Wei Qingwei were currently pressed flat against the back doors, eagerly eavesdropping on every single syllable.

On this fateful day, the rest of Cang Qiong Mountain finally uncovered the grandest secret of the century: the legendary, mysterious "Snow Lotus" who had thoroughly captured the hearts of their top martial brothers was a sweet, utterly darling youth named "Yuan." Surname? Unknown. Face? Still unseen. But the protectiveness surrounding him was clearly reaching apocalyptic levels.

Notes

(The Timeline Context): To clarify, this emergency summit took place immediately after every single one of the core Peak Lords had finally suffered through the collective trauma of encountering the fully grown, terrifyingly overpowered Luo Binghe lounging comfortably inside Shen Yuan's modern living room.

The Grand System Glitch

Eventually, the overworked System decided to completely throw its own scheduling rules out the window. In a spectacular display of digital laziness, it merged the entire queue, forcibly materializing every single one of the Cang Qiong Peak Lords in Shen Yuan's living room all at the exact same time.

The apartment was packed wall-to-wall with high-level cultivators. Naturally, an intense, silent standoff immediately commenced as Yue Qingyuan, Shen Qingqiu, Liu Qingge, and Mu Qingfang formed a unified front, glaring daggers at the massive, menacing presence of Luo Binghe.

The only exception was Shang Qinghua, who was currently sweating bullets, trying to blend into the wallpaper to avoid getting caught in the crossfire.

Just when Shen Yuan thought the property damage couldn't possibly get any worse, the cosmic portal glitched one more time. *Poof!* Tianlang-jun and Zhuzhi-lang materialized right into the middle of the crowded room.

The absolute peak of *xianxia* tension had officially entered a small, modern apartment. Peak Lords versus Demon Royalty. Swords were twitching. Demonic energy was flaring. The apocalypse was about to trigger over a coffee table.

Shen Yuan stood in the center of the impending war zone, a massive migraine throbbing behind his eyes as he fiercely clutched his temples. Channeling the absolute, unyielding spirit of a true web-novel solver, he slammed his hand down and shouted the only logical solution to interdimensional warfare:

"That's it! We are all going out for Hot Pot!"

The Power of Sliced Meat

As it turned out, no amount of ancient, deep-seated racial hatred between humans and demons could withstand the glorious, unifying power of premium modern hot pot.

Seated around a massive, bubbling table at a local restaurant, the icy atmosphere thawed in record time. As plate after plate of thinly sliced wagyu beef, fresh seafood, and savory broth were consumed, the apocalyptic tension melted away into satisfied murmurs and pleasant chewing.

Relieved that his apartment hadn't been reduced to ash, a beautifully smiling Shen Yuan happily offered to take the massive entourage on a grand grand tour of the city, leading the group through the bustling modern streets.

The Ultimate Modeling Agency

The grand tour eventually concluded at the high-end fashion design studio owned by none other than Shen Yuan's modern mother, Mama Shen.

The moment the elegant matriarch opened her studio door, she froze. Standing before her was an absolute, breathtaking collection of otherworldly specimens. Tall, broad-shouldered, flawlessly handsome men with long flowing hair, carrying themselves with the effortless, regal grace of ancient gods and supreme emperors.

A literal lightning bolt of artistic inspiration struck Mama Shen’s soul. Her eyes lit up with the predatory, blinding brilliance of a legendary fashion mogul who had just discovered the ultimate goldmine.

Forget traditional casting agencies. Forget standard male models. Her mind instantly began spinning with wild, ambitious concepts for her upcoming seasonal runway. Looking at the majestic Peak Lords and the breathtaking Demon Sovereigns currently inspecting her fabric racks, her inner monologue practically screamed: *“Next season's fashion show belongs to me! I must capture every single one of them for the runway!”*

The Interdimensional Truth Summit

Upon returning from Mama Shen’s studio—where several legendary cultivators and demon lords had narrowly escaped being legally signed into high-fashion modeling contracts—the atmosphere in the apartment shifted.

Taking a seat in the center of the room, Shen Yuan decided it was time to open the ultimate, spoilery cold case file: the tragic downfall and sealing of Tianlang-jun. Long before this massive gathering, he and Shang Qinghua had already conducted a thorough, cross-referenced investigation into the system files and the original *Proud Immortal Demon Way* draft.

They had uncovered a dark truth that went far beyond public records. The mastermind who engineered the entire tragedy was none other than the Old Palace Master of Huan Hua Palace—a man driven by utterly repulsive, deeply unhinged obsessions toward his own head disciple, Su Xiyan.

As Shen Yuan laid out the premise, a heavy, suffocating silence fell over the room. Comprehending only a fraction of the complex ancient lore but sensing the grim mood, Luo Binghe silently chose to lean his large form against Shen Yuan’s side. Shen Yuan subconsciously reached out, gently patting and stroking the boy's fluffy curls to soothe him.

"So," Tianlang-jun spoke up, his usual playful demeanor completely vanishing, replaced by a cold, sharp edge. "What exactly happened all those years ago?"

Shen Yuan didn't even look up. "Airplane. Your turn to narrate."

The Author’s Confession

Shang Qinghua broke into a nervous sweat, clearing his throat. "In that fateful year... the Old Palace Master thoroughly manipulated the righteous sect coalition. He used the terrifying excuse that the Heavenly Demon was plotting to invade, conquer, and completely annihilate the human realm, forcing everyone to join hands to seal you away."

Tianlang-jun’s brow furrowed in sheer, unadulterated bewilderment. "I am literally obsessed with human culture. Why on earth would I want to conquer it? Besides, back then, the only thing in the entire world I actually cared about was my lover, Su Xiyan."

"Exactly. That *is* the truth," Shang Qinghua sighed, adjusting his imaginary glasses. "But your beautiful romance was something that obsessed, toxic old man simply could not accept. Driven by pure spite, he chose to eliminate the 'monster' who had stolen Su Xiyan away from him. He locked her away in the Water Prison."

A collective, sharp intake of breath echoed through the living room. Every single Peak Lord present knew exactly what kind of torturous, soul-crushing hell hole the Huan Hua Palace Water Prison truly was.

The Tragic Origin Story

Tianlang-jun’s hands clenched into tight fists, his voice trembling slightly. "And what happened to her? Is she... is she still alive?"

"No," Shang Qinghua replied softly, dropping all his usual comedic demeanor. "The Old Palace Master forced a deadly abortifacient poison down her throat, intending to terminate her pregnancy. Su Xiyan drank it willingly, using it as a desperate bargaining chip to gain her release. The moment she was freed, she immediately fled from Huan Hua Palace."

"..." The room remained deathly still.

"On the banks of the Luo River, on a day so bitterly cold that the water had completely frozen over, Su Xiyan gave birth to a single baby boy. With her remaining breaths, she channeled every ounce of her remaining spiritual cultivation to forge a powerful seal, masking the demonic bloodline of her newborn child. She wrapped him up, placed him safely inside a wooden basin, and set him afloat down the icy river. Moments later, the poison finally claimed her life, and she passed away alone on the frozen riverbank."

The Target is Locked

"So, now that the ultimate truth has finally been laid bare," Shen Yuan spoke up, breaking the heavy silence. "Tianlang-jun, what do you plan to do next?"

Tianlang-jun looked at Shen Yuan for a brief moment before casually reaching down, popping a modern snack into his mouth, and chewing thoughtfully. "I want his head. Only that miserable old bastard's life. As for the rest of the human realm? I couldn't care less."

Shen Yuan turned his gaze toward the elite gathering of Cang Qiong Mountain Peak Lords. "And what about everyone else? What is your stance on this?"

"If we have the definitive proof, we should completely expose his crimes to the entire cultivation world first," Shen Qingqiu, ever the ruthless strategist, spoke for the group. "And *then*, we hand his miserable carcass straight over to Tianlang-jun."

The Protagonist’s Flick of Reality

Shen Yuan looked down at the large figure leaning against his side, gently stroking his fluffy curls. "Binghe... what about you? What do you think we should do?"

Luo Binghe tilted his head, looking up with a genuinely bewildered, entirely clueless expression. "Shizun, what on earth does this messy ancient drama have to do with me?"

"Stop playing dumb." Without missing a beat, Shen Yuan raised his hand and delivered a sharp, reprimanding flick straight to Luo Binghe’s forehead. "Su Xiyan was your biological mother."

Luo Binghe puffed out his cheeks in a dramatic pout. "I don't care about her. Whatever Shizun wants me to do, that is exactly what I will do. Besides, speaking of Huan Hua Palace..." He paused, his gaze sharply sliding over to lock onto Shen Qingqiu. "...it suddenly reminds me of a very specific incident back at the Immortal Alliance Conference."

Shen Qingqiu snapped his fan open, cooling himself with an air of supreme indifference. Shen Yuan could only let out a soft sigh, knowing exactly what petty, non-canon subplots

were brewing in the boy's vengeful head. Tightening his grip on Luo Binghe’s hand, he warned, "Not with him. Absolutely not."

It was a completely contextless, fragmented sentence that left most of the room entirely baffled. But of course, both Shen Qingqiu and Luo Binghe understood it perfectly. Switching instantly back to his ultimate spoiled-pup mode, Luo Binghe cooed, "If Shizun says so, then I will obey."

Shen Qingqiu snapped his fan shut with a violent, white-knuckled *thwack*. "You utterly shameless beast!"

Luo Binghe narrowed his eyes, casting a chilling, bloodthirsty glare toward the scholar. "You should be profoundly grateful, *Peak Master Shen*. The only reason I am choosing not to settle our personal accounts is because Shizun explicitly asked me not to. Count your blessings."

Throwing the Author Under the Bus

A split second later, the terrifying dark lord smoothly deactivated his killer aura, reverting right back into a giant, harmless golden retriever. "But, Shizun... since I can't touch him, am I allowed to go brutalize that annoying Ice Demon instead? He was the one who violently shattered my bloodline seal during the conference and unleashed all those feral beasts."

A slow, highly amused smirk tugged at the corners of Shen Yuan’s lips. "Oh, you can absolutely handle him. Just... try to hold back a tiny bit, alright? Otherwise, Shang Qinghua is going to weep inconsolably."

In a perfectly synchronized motion, every single person in the living room slowly turned their heads to stare dead at Shang Qinghua.

The poor, defenseless author squeaked like a cornered rat, jumping up in absolute terror as he scrambled to hide his trembling body entirely behind Shen Yuan’s protective shoulders.

The Departure and the Echo of a Sword

Once the ancient cold cases were officially settled and the threat levels had been properly color-coded, the overworked System finally kicked in, forcefully vacuuming the entire chaotic entourage back to their respective coordinate points in the *xianxia* world.

Luo Binghe, of course, spent his final remaining minutes shamelessly squeezing out a few more affectionate cuddles from Shen Yuan. Refueled by his Shizun’s undivided attention, he drew the legendary dark sword, Xin Mo, and slashed open a jagged, pitch-black cosmic rift, stepping through it with a terrifyingly joyful grin, heading straight for the Northern Ice Demon’s fortress.

For one entire, blissfully quiet week, Shen Yuan lived a peaceful, uninterrupted modern life, patiently waiting for his giant, fluffy half-demon puppy to return from his disciplinary raid.

On a warm afternoon seven days later, Shen Yuan was comfortably drifting off into a peaceful afternoon nap on the sofa. Suddenly, the distinctive, reality-tearing hum of Xin Mo vibrated through the living room.

Blinking his eyes open grozily, Shen Yuan sat up. Sure enough, a tall, imposing figure clad in dark, majestic robes stepped through the dimensional tear. It was undeniably Luo Binghe. The scarlet *Huadian* crest was there, the flowing black curls were there—yet, something felt entirely off. The air in the room didn't feel warm or clingy; it felt heavy, calculation-heavy, and sharply predatory.

Rubbing the sleep from his eyes, Shen Yuan tentatively called out, "Binghe?"

At the sound of that voice, the dark lord's terrifyingly cold, menacing expression instantly shifted, smoothing out into an intrigued, slightly softened mask. He slowly glided forward, his dark eyes locking entirely onto Shen Yuan.

Enter the Original Dark Lord

To say that the man standing in the living room was confused would be a massive understatement.

For the original Luo Binghe—the supreme, black-bellied stallion protagonist of the unaltered *Proud Immortal Demon Way*—today was supposed to be a completely ordinary Tuesday. He had spent his morning casually slaughtering high-level mythical beasts, effortlessly rescuing yet another weeping, top-tier beauty for his ever-growing harem, and finally, when he grew utterly bored of the routine, deciding to head back to his sprawling underground palace.

Whipping out Xin Mo, he casually slashed the air to create his usual shortcut home. Except, instead of materializing inside his dark, massive, basalt-brick throne room, he stepped through the portal and stumbled into a bizarre, incredibly cramped, and blindingly bright alien dimension.

The original dark lord narrowed his eyes, analyzing his strange surroundings. *What is this? Is destiny finally running out of ideas and handing me a brand-new, exotic maiden via a localized dimensional glitch?*

A split second later, his internal monologue slammed to a violent halt.

From a strange, plush modern daybed, a slender figure stirred from a nap. The youth grozily rubbed his eyes, yawning softly as he sat up. The original Luo Binghe stared. It was undeniably a breathtakingly beautiful man—but horror of horrors, the youth possessed a face that was shockingly, terrifyingly reminiscent of that miserable, hypocritical scum villain, Shen Qingqiu!

But before the original protagonist could draw his sword to decapitate this potential clone, the lovely stranger looked up and called his name, his voice dripping with an incredibly soft, sweet, and unconditionally affectionate warmth he had never once heard in his entire life.

"Binghe?"

The original Luo Binghe stood frozen, his brilliant mind frantically recalculating the variables. What kind of absurd, cosmic joke was fate trying to play on him now? Adjusting his features into a calculated, harmlessly smooth expression, he slowly stepped closer to the mysterious beauty. He wanted to see exactly what kind of elaborate trap this fake-Shen-Qingqiu was trying to pull.

The Grip of the Original Protagonist

The dark lord slowly stepped closer to the sofa. Shen Yuan blinked at him in utter bewilderment, his internal alarms softly chiming. This was completely wrong. Usually, the moment Luo Binghe returned from a trip, he would immediately transform into a giant, overly affectionate heat-seeking missile and attach himself to Shen Yuan's side. Today, he was just standing there, wearing a strangely blank, calculating expression.

Then, Shen Yuan's nose twitched. *Sniff, sniff.*

A thick, pungent scent of fresh blood was wafting aggressively from the dark lord's heavy robes. Instantly shifting into full-blown worried guardian mode, Shen Yuan reached out, fully intending to check his precious disciple for any hidden, life-threatening injuries. But before his fingers could even brush the fabric, a large, calloused hand shot forward like lightning, gripping his wrist in a relentless, iron-tight vice.

An Unfortunate Reflex

From the original Luo Binghe's perspective, the situation was growing increasingly bizarre.

He had watched this strange, fake-Shen-Qingqiu tilt his head, innocently sniffing the air like a confused puppy, before boldly reaching a hand toward his chest. Up close, the dark lord could finally spot the massive anatomical differences: this person was noticeably smaller, infinitely softer, and completely lacked the prickly, arrogant aura of the scum villain. Furthermore, a quick scan revealed that the youth possessed the aura of a true human immortal—despite having zero spiritual cultivation.

Fascinated by this walking biological anomaly, the original protagonist let his guard down for a split second. But when those soft fingers came too close to his person, his heavily trained, abyssal survival instincts automatically triggered. Without thinking, he clamped his hand around that slender wrist, squeezing hard.

He didn't mean to unleash his monstrous strength, but the instant shock and flash of pain that crossed the youth’s delicate face told him he had definitely overdone it.

The Vanguard Evacuation

He never got the chance to apologize or interrogate further.

In a fraction of a second, the iron grip on Shen Yuan's wrist was violently pryed open by a sudden, overwhelming surge of demonic energy. Before the original dark lord could even register what was happening, the lovely youth was smoothly snatched out of harm's way, disappearing entirely into a safe, incredibly warm embrace.

Standing directly between the original protagonist and his prize was a newly arrived demon general. Zhuzhi-lang stood as an impenetrable shield in the middle of the living room, his human facade completely dropping as he bared his deadly venomous fangs, hissing softly in a terrifying, primal warning toward the trespasser.

Safely tucked away in the background, a very startled Shen Yuan clutched his bruised wrist, his mind frantically trying to process the sudden chaotic escalation.

Notes :

(The Oblivious Guardian): At this exact moment, although Shen Yuan felt that something was profoundly wrong and entirely unnatural about his disciple’s bizarre behavior, his dense modern brain had still not yet realized that the terrifying, harem-collecting *Bing-ge* from the original canon timeline had just accidentally hijacked his living room.

The Grand Revelation

Tianlang-jun gently lifted Shen Yuan's hand, examining the delicate skin with deep concern as he lightly stroked the bruising area. "Oh dear, look at that. Our precious Yuan-er’s wrist is completely red."

Shen Yuan blinked, still slightly dazed. "I-I'm fine, really."

He instinctively turned his head, watching Zhuzhi-lang fiercely holding the line against the terrifying intruder. Just as Shen Yuan was debating whether he should step in and stop the imminent demon war, Tianlang-jun’s voice cut through his thoughts, smooth and deadly serious:

"That is *not* your Luo Binghe."

Shen Yuan’s eyes widened. In a single, earth-shattering second, the pieces clicked together inside his modern reader brain. The imposing aura, the ruthless reflexes, the sheer, unmitigated danger radiating from the man who had just crushed his wrist... this wasn't his

fluffy, love-starved little lamb. This was *Bing-ge*! The original, ruthless, harem-collecting stallion protagonist of the canon universe!

His face instantly drained of all color. Thoroughly terrified by the sudden appearance of the ultimate endgame boss, Shen Yuan scrambled backward, practically burying himself into Tianlang-jun's regal robes for protection.

Tianlang-jun chuckled softly, gently patting the panicked youth's back. "There, there, Yuan-er, don't be frightened. As long as I am standing here, not even that other version of my son can dare to bully you."

The Interrogation of a Stallion Protagonist

Peeking out from behind his demonic shield, Shen Yuan swallowed hard, trying to regain his composure as he gripped Tianlang-jun's sleeve for dear life. He looked directly at the legendary tyrant. "Emperor Luo... how on earth did you manage to breach the barrier to this world?"

Bing-ge's brow furrowed, his calculation-heavy expression faltering for a brief second. "I was merely subjugating abyssal beasts as I always do. Afterward, I used Xin Mo to return to my underground palace, only to materialize in this cramped room instead." He paused, his gaze dropping to Shen Yuan's reddened wrist before grumbling reluctantly, "And... I did not intend to squeeze your wrist with such force earlier."

Shen Yuan let out a massive, exasperated sigh. Pouting his cheeks in sheer irritation, he glared at the dark sword strapped to the emperor's waist. "Of course. It's that absolute menace of a sword again."

Tianlang-jun was thoroughly delighted by Shen Yuan's endless encyclopedia of otherworldly knowledge. Finding the youth's annoyed, puffed-out cheeks completely adorable, the elder Demon Lord couldn't resist reaching out and playfully poking Shen Yuan's soft cheek.

Genuinely irritated by the chaotic situation, Shen Yuan instinctively snapped his head around and playfully nipped at Tianlang-jun's offending finger. Far from being angry, Tianlang-jun let out a delighted, musical giggle, finding the "Snow Lotus's" spicy attitude utterly charming.

The Eye-Straining Lesson

Standing a few feet away, Bing-ge's eyebrow violently twitched. Watching a replica of his despised scum villain act so incredibly soft, domestic, and biting-ly playful with an older Heavenly Demon was an absolute assault on his vision. It felt bizarrely, inexplicably irritating to witness.

Clearing his throat to break up the cozy display, Bing-ge narrowed his eyes. "Then, I must ask this young master: in what way exactly is Xin Mo a 'menace' of a sword?"

Shen Yuan let out another heavy, long-suffering sigh. "Emperor Luo, you already know its volatile nature. But what you apparently don't know is that your legendary blade doesn't just cut through local space to open ordinary portals. If pushed correctly, it can literally rip through the fabric of reality itself, creating rifts that lead to entirely different dimensions—and universes—altogether."

A Gentle Lecture for a Tyrant

Shen Yuan let out yet another long-suffering sigh, massaging his temples. "Look, this is all just a minor multiversal glitch. Since Your Majesty didn't actually mean to gatecrash this world, you should probably head back. There's no use wasting your precious imperial time lounging around in a cramped apartment like this."

He paused, his inner doting guardian briefly overriding his fear of the ultimate endgame boss. "Just... be a bit more careful next time. And stop going out of your way to slaughter high-level beasts so constantly. No matter how overpowered and peerless you think you are, picking fights all day is bound to backfire eventually. Even if your cheat-code Heavenly Demon blood can heal any mortal wound within seconds, it’s not like the initial injury doesn't bring you immense, actual physical pain."

Bing-ge blinked, momentarily stunned into silence by the sudden, unprecedented lecture. No one had ever spoken to him with such casual, domestic concern for his well-being before. He nodded slowly, a genuine hint of understanding softening his sharp features. "Thank you for your guidance. May I crave the honor of knowing your name?"

Shen Yuan blinked back. "Shen Yuan."

Accepting the answer with a rare, respectful inclination of his head, the original tyrant drew Xin Mo, sliced open a new reality rift, and quietly stepped back into his own timeline.

The Lonely Sovereign

As the portal vanished, Tianlang-jun leaned back, asking softly, "Is it truly alright to just let him walk away like that, Yuan-er?"

Shen Yuan turned around, his gaze softening with deep melancholy. "His life... has honestly been tragic and exhausting enough. He was ruthlessly bullied and abused as a helpless child, only to be brutally shoved into the Endless Abyss to suffer through five unmitigated years of hell. It entirely twisted a pure, innocent little white lotus into a pitch-black, vengeful demon lord."

He let out a quiet breath. "Even though he finally exacted his bloody revenge and conquered the world, it could never truly erase his deep-seated sorrow. He hoards countless beautiful women in his palace like mindless trophies, but it's really just a desperate, futile attempt to distract himself from his own crippling loneliness."

Tianlang-jun's expression shifted into one of quiet comprehension. "Ah... if that is the case, then he truly is a pitiful soul. It is a profound blessing that the other Luo Binghe managed to find you in this life, Yuan-er. And it is an equally magnificent blessing that both Zhuzhi-lang and I were allowed to stumble upon our own darling little Snow Lotus."

The Paradox of the Snow Lotus

Shen Yuan instantly puffed his cheeks out in a massive, defensive pout. "What is with everyone constantly calling me a Snow Lotus anyway?! I am a grown man! I am absolutely not that fragile or weak, you know!"

Tianlang-jun let out a low, melodious laugh, thoroughly amused by the youth's fiery denial. "And who ever said a snow lotus was weak?"

Shen Yuan blinked, caught completely off guard.

Tianlang-jun's smile turned incredibly warm, his dark eyes glowing with profound gentleness. "The snow lotus does not bloom in a pampered, sunny garden, Yuan-er. It chooses to grow entirely amidst the unforgiving, freezing snowstorms and the sheer, treacherous cliffs of the highest mountains."

He leaned in closer, his voice dropping to a soft, reverent murmur. "Though it may look delicate, pure, and fragile to the untrained eye..."

"...it possesses the miraculous strength to thrive and flourish in a harsh, deadly environment where no other living plant could ever hope to survive."

Slowly extending his hand, Tianlang-jun softly and tenderly brushed a stray lock of hair away from Shen Yuan's forehead.

"And that, my dear... is exactly why I call you my Snow Lotus."

Note :

Throughout this entire, dimension-hopping saga, Shen Yuan was never the strongest warrior in the room. He possessed absolutely zero epic spiritual cultivation, couldn't wield a legendary sword to save his life, and his physical stamina was entirely that of a lazy modern youth who preferred lounging on a sofa in his pajamas.

Yet, he possessed the most overpowered cheat code in the entire multiverse: an absolute, unyielding gentleness.

And that very softness—entirely unprompted and fueled mostly by his hyper-fixated reader instincts—somehow managed to single-handedly rewrite the tragic destinies of the world's most dangerous individuals:

The Transformed Destinies

- **Yue Qingyuan** finally found the closure he needed, completely letting go of the crushing, suffocating guilt of his past.
- **Shen Qingqiu** was given a mirror to see himself in an entirely new, reformed light, escaping his bitter canon fate.
- **Liu Qingge** actually learned the divine art of caution and restraint (a literal miracle for the single-track War God).
- **Mu Qingfang** was inspired to pioneer incredible, revolutionary medical breakthroughs after analyzing modern logic.
- **Shang Qinghua** managed to reclaim his cherished old friend, ensuring the lonely author would never have to navigate his own story alone again.
- **Zhuzhi-lang** obtained a true savior—someone who saw past his monstrous form and treated him with genuine, unconditional kindness.
- **Tianlang-jun** successfully reclaimed his fractured family and discovered a profound love for modern drama and tea parties.
- **Bing-mei (Our Little Lamb)** was given the ultimate luxury: the chance to grow up enveloped in pure, safe, and nurturing affection, transforming his tragic protagonist fate into a life of absolute domestic bliss.
- And even **Bing-ge (The Tyrant Emperor)**... for the first time in his blood-soaked, lonely existence, encountered a human soul who looked at him with profound, gentle pity rather than paralyzing terror or hollow greed.

The True Definition

Therefore, the title of "Snow Lotus" in this story was never an insult. It never meant "weak," and it certainly didn't mean "fragile."

Instead, it represented something infinitely more powerful...

It meant a flower that is exquisitely beautiful and tender, yet possesses the quiet, indomitable strength to bloom in the darkest depths of winter, stubbornly forcing its way through the ice to offer warmth, healing, and absolute hope to everyone around it—even in the midst of the freezing cold.

A Secret and the Calm Before the Storm

Tianlang-jun and Zhuzhi-lang tacitly agreed to keep the bizarre, uninvited visitation of Bing-ge an absolute secret, never breathing a word of it to anyone else. Naturally, Shen Yuan was more than happy to do the same, perfectly content to bury the memory of that terrifying canon tyrant deep within his mind.

With the multiversal glitch safely resolved, the sweet, comfortable days of domestic peace returned to the modern apartment once more. Shen Yuan happily went back to his routine of lounging, snacking, and doting on his giant half-demon puppy.

Until one fateful afternoon, when Liu Qingge unexpectedly materialized through the rift.

The War God’s Absolute Blitzkrieg

The fearsome War God of Bai Zhan Peak marched into the living room, looking uncharacteristically stiff. Without saying a word, he thrust a beautifully wrapped gift straight into Shen Yuan’s hands.

Shen Yuan blinked, completely startled by the sudden presentation.

Liu Qingge cleared his throat, his gaze awkwardly darting around the room. "I... am not entirely sure how to say this properly," he grunted, a sudden, fierce crimson blush rapidly creeping up his neck and flooding his entire face. "But Mingyan strictly told me that if I do not take the initiative to do something right now, absolutely nothing will ever progress between us."

Shen Yuan tilted his head, his modern brain completely blanking out. "Uh, progress what—?"

Before he could finish the thought, Liu Qingge braced his shoulders, looked Shen Yuan dead in the eye, and blurted out with the raw, unfiltered force of a military command:

"Shen Yuan! Please marry me!"

The System Crash

CRASH!

The words had barely left the War God’s mouth when the kitchen door swung open with apocalyptic force. Luo Binghe aggressively stormed out into the living room, wielding a spatula like a deadly spiritual weapon, his eyes blazing with absolute, unmitigated betrayal.

"Liu Qingge, you absolute, dirty cheater!" Luo Binghe roared, his voice practically shaking the ceiling fans. "What happened to our pact?! We explicitly agreed that all of us would propose to Yuan-Shizun at the exact same time! How dare you sneak behind our backs?!"

...Wait. ALL of us?!

As the realization of what Luo Binghe had just casually leaked hit him, the blood instantly rushed straight to Shen Yuan's face, turning him a violent shade of scarlet. His eyes widened into dinner plates, his jaw dropped, and his entire cognitive faculty completely collapsed under the sheer weight of the impending interdimensional harem crisis.

ShenYuan.exe has stopped working.

Windows error noises echoed loudly inside his mind as the legendary Snow Lotus stood frozen in the middle of his own living room, thoroughly blue-screened by reality.

The Lightning Multi-Proposal

In a spectacular, whirlwind turn of events that defied all laws of romance and traditional *xianxia* logic, a thoroughly blue-screened Shen Yuan somehow found himself accepting this impromptu, terrifyingly efficient group marriage proposal.

How did it even reach this point? The logic behind each of his newly minted, interdimensional fiances was a masterpiece of beautifully chaotic reasoning:

The Peak Lords' Premium Bundle

- **Yue Qingyuan:** For the grand Sect Master, this arrangement was the ultimate victory. Not only could he now legally and thoroughly dote on Shen Yuan with his endless resources, but he also managed to score a premium, non-refundable double-package deal(?) by bringing his beloved, prickly Shen Jiu into the household right alongside him.
- **Liu Qingge:** The ferocious War God had been utterly smitten from the very first moment he laid eyes on the modern youth. He had cluelessly recounted the encounter to his sister, Liu Mingyan, who immediately stared at her muscle-brained brother and bluntly broke the news: *"Dear brother, you are severely, tragically in love."*
- **Shen Qingqiu:** By the time the elegant scholar finally snapped out of his tsundere denial, he realized he was already deeply in love with the youth. And since this specific timeline completely lacked any problematic "taboo master-disciple relationship baggage" (a colorful modern term he proudly learned from Shen Ling), he figured he had every single right to claim his stake!
- **Mu Qingfang:** The gentle physician had originally intended to just watch over the youth from a supportive, professional distance. But honestly, how could a simple long-distance friendship ever compete with the daily joy of cohabitation? Besides, Shen Yuan was a marvelous conversationalist, possessed an astonishingly vast encyclopedia of worldly knowledge, and, let's be entirely real—was an exceptional source of medical research funding!

The Demons and the Sugar Daddy

- **Zhuzhi-lang:** His devotion was born from pure, unfiltered gratitude. Shen Yuan was the only person in any realm who looked past his terrifying snake form and saw the gentle soul underneath, giving him the immense courage to finally embrace his true identity.
- **Tianlang-jun:** The ancient Demon Sovereign frankly just wanted to join the chaotic dogpile. Having devoured mountains of modern web novels during his visits, he discovered a highly fascinating contemporary concept and decided he absolutely

wanted to try his hand at being a sweet, incredibly wealthy "Sugar Daddy" to his favorite Snow Lotus.

The Ultimate Winner

And finally, **Luo Binghe.**

The devoted, fiercely loyal young man who had loved Shen Yuan with every fiber of his being since his tender childhood years. In his eyes, a debt of gentleness must always be repaid tenfold with absolute kindness, and a debt of love must always be returned tenfold with unwavering, eternal devotion.

Armed with his legendary, five-star culinary skills, his infinite puppy-dog eyes, and his now legally approved status, the triumphant little lamb was more than ready to spend the rest of eternity pampering his beloved Shizun to his heart's content.

(˘‿˘).。*♡

The Grand Multi-World Wedding Tour

With the massive collective proposal successfully finalized, the newly formed interdimensional fiance coalition reached a unanimous decision: it was time to whisk Shen Yuan away to the cultivation world for the grandest wedding ceremony across multiple realms.

Shen Yuan was absolutely thrilled to finally see the legendary Cang Qiong Mountain Sect with his own eyes. However, the other Peak Lords who weren't part of the marriage package were infinitely *more* thrilled—they finally got to lay their eyes on the mythical, heavily guarded "Snow Lotus" of the century!

The wedding at Cang Qiong Mountain was a spectacular, breathtakingly lavish affair. Clad in magnificent, flowing red silk robes, Shen Yuan officially wedded his elite Peak Lord husbands, instantly crowning himself as the most radiant, effortlessly stunning little Snow Lotus in the entire cultivation world(?).

But the celebration didn't stop there. Once the righteous sects had thrown their grand banquet, the party moved straight down into the Demon Realm for Round Two. Inside the colossal underground palace, a second, equally extravagant wedding was held to seal his union with the three supreme Heavenly Demons.

Caught up in the joyous, chaotic energy of the festivities, Shen Yuan decided to introduce a fun modern tradition to the ancient cultivation world: the classic bridal bouquet toss.

At the Cang Qiong Mountain reception, the flying bouquet was caught in a spectacular leap by a delighted Ning Yingying. Meanwhile, down in the demonic underground palace, the flowers hurtled through the air and smacked a thoroughly bewildered Shang Qinghua straight in the face.

To ensure absolute domestic fairness, a flawless custody schedule was officially drafted: the human immortals and the demon royalty agreed to split the weeks equally, allowing Shen Yuan to reside at Cang Qiong Mountain and the Demon Realm for one alternating month at a time. It was, without a doubt, a beautifully harmonious and blissfully happy ending to a wildest web novel plot imaginable~

Bonus Content & Behind-the-Scenes Lore

- **Note 1 (The Hair Transformation Crisis):** The moment Shen Yuan stepped through the dimensional portal, Mu Qingfang immediately handed him a top-tier, highly concentrated immortal elixir designed to rapidly grow out his modern hair into long, silky tresses that perfectly fit the standard *xianxia* aesthetic. From that day on, a strict morning routine was established: Shen Qingqiu took full charge of elegantly styling and braiding his hair daily, while Luo Binghe happily took over the responsibilities of giving full-body massages, thoroughly scrubbing him clean during bath time, and meticulously slathering him in premium, hydrating skincare lotions(?).
- **Note 2 (The Unexpected Secondary Ship):** Not long after the bouquet toss, Ning Yingying, Liu Mingyan, and Sha Hualing actually ended up getting married to each other! As it turned out, the three formidable ladies had been aggressively flirting and courting one another completely off-screen this entire time!
- **Note 3 (The Author's Ultimate Promotion):** True to the prophecy of the bouquet, Shang Qinghua was eventually, officially wedded as the grand Wangfei (Prince Consort) of the Northern Desert. He ruled his icy domain with immense pride, forever remaining the absolute, deeply pampered favorite of Mobei-jun.
- **Note 4 (The New Age of Harmony):** Humans, demons, and cultivators learned to coexist in absolute peace and harmony. It marked the dawn of a brand-new, incredibly prosperous golden era that absolutely everyone thoroughly enjoyed~

The Luxurious Life of an Interdimensional Spouse

Life in the *Proud Immortal Demon Way* world was, at least initially, an absolute blast for Shen Yuan. He filled his days with an incredibly chaotic, high-society itinerary that kept him thoroughly entertained across multiple realms.

He went on thrilling night-hunts with Liu Qingge, scaling majestic mountains and vanquishing mythical beasts just for the adrenaline rush.

He even went on casual brothel-hopping trips with Shen Qingqiu! But before anyone could call the cultivation police, it was completely wholesome—they were literally just visiting the lovely ladies of the red-light district to happily announce that they were now happily married, deeply devoted, and living their absolute best lives.

When he wasn't socializing, Shen Yuan put his modern brain to work. Partnering with Mu Qingfang, he spearheaded a massive, revolutionary research project to reverse-engineer modern daily luxuries into proper *xianxia* standards. Thanks to his encyclopedic knowledge, the cultivation world was suddenly introduced to high-grade laundry detergents, moisturizing

body washes, scented body lotions, herbal shampoos, deep-conditioning hair masks, and premium organic cosmetics.

A Packed Royalty Schedule

His domestic life was equally jam-packed with premium treatment:

- He spent his mornings casually sitting right on Yue Qingyuan's lap, acting as the ultimate, pampered assistant while the Sect Master happily reviewed piles of sect paperwork.
- He went on luxurious, all-expenses-paid sightseeing tours across the Demon Realm, flanked by his doting Sugar Daddy, Tianlang-jun, and a highly attentive little Zhuzhi-lang.
- He held highly classified, weekly gossip summits with the newly crowned Wangfei of the Northern Desert, Shang Qinghua, where they aggressively ranted about plot holes over tea.
- And finally, he spent his evenings lounging directly on the obsidian throne alongside Emperor Luo Binghe, playing the role of the supreme counselor while listening to the complicated, terrifying grievances of trembling demon lords.

The Ultimate Otaku Withdrawal

However, after doing all of this for a prolonged period of time... the shiny novelty of the fantasy world inevitably began to wear off.

A horrifying reality finally set in. One afternoon, the grand, universally adored Snow Lotus was found aggressively rolling back and forth on his impossibly soft, luxurious silk-sheeted bed in a state of absolute, unmitigated protest.

Sure, he had supreme power, endless wealth, legendary beauty, and a harem of god-tier husbands catering to his every whim. But none of that mattered anymore.

His soul was currently experiencing the fatal, agonizing stages of severe modern technology withdrawal. Clutching his fluffy pillows and kicking his legs in a dramatic tantrum, his inner monologue screamed in pure despair.

He didn't want another rare spiritual beast! He didn't want another chest of demon gold! He wanted his smartphone! He wanted his high-spec gaming PC! He wanted his unrestricted, high-speed fiber-optic internet connection!

The Grand Modern Treaty

As it turned out, the solution to this ultimate modern crisis was nothing short of a geopolitical masterpiece.

In a shocking revelation, it was discovered that cultivation actually existed in Shen Yuan's original modern world, and the human government was fully aware of it (a classified secret that Shen Qingqiu had casually overheard from Shen Jiuying). Seizing this golden opportunity, Emperor Luo Binghe stepped up as the official diplomatic representative to negotiate a historic interdimensional treaty with the modern government.

ข้อตกลงดังกล่าวเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับทั้งสองฝ่าย สำนักชางฉงซานตกลงที่จะมอบความรู้ทางการแพทย์โบราณลึกลับและทรัพยากรในตำนานหายากเพื่อรักษาโรคหายากที่รักษาไม่หายให้แก่โลกสมัยใหม่ เพื่อประโยชน์สูงสุดของมวลมนุษยชาติ(?)

ในทางกลับกัน รัฐบาลอนุญาตให้เปิดรอยแยกมิติขนาดเล็กที่มีความปลอดภัยสูงอย่างถาวร ซึ่งได้รับการออกแบบมาโดยเฉพาะเพื่อเชื่อมต่อสายเคเบิล LAN ขนาดใหญ่และทนทานจากโลกสมัยใหม่ตรงไปยังภูเขาชางฉง

การปฏิวัติอุตสาหกรรมของชางฉง

ซางชิงฮวารีบนำเสนอแผนการอันชาญฉลาดนี้ให้แก่เสิ่นหยวนที่กำลังร่ำไห้ เมื่อแผนได้รับการอนุมัติแล้ว ผู้ที่ย้ายร่างทั้งสองก็เดินทางกลับสู่โลกปัจจุบันอย่างรวดเร็ว โดยใช้ทรัพย์สินมหาศาลของครอบครัวเสิ่นหยวน พวกเขาซื้อเครื่องกำเนิดไฟฟ้าอุตสาหกรรมประสิทธิภาพสูง

ใน โลก *เซียน*พวกเขาได้ดัดแปลงเครื่องจักรอย่างหนักเพื่อให้ทำงานได้โดยใช้พลังงานน้ำธรรมชาติจากน้ำตกอันงดงามของภูเขาชางฉงเท่านั้น ภายในเวลาไม่กี่สัปดาห์ เสิ่นหยวนและซางชิงฮวาได้เปลี่ยนแปลงยอดเขาโบราณเหล่านั้นไปอย่างสิ้นเชิง พร้อมทั้งสะสมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่จำนวนมหาศาล

ในที่สุด รายการตรวจสอบขั้นสุดยอดของโอตาคุก็เสร็จสมบูรณ์แล้ว:

- ไฟฟ้า ✔️
- เครื่องใช้ไฟฟ้า ✔️
- อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ✔️
- อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ✔️

เมื่อได้สิ่งจำเป็นพื้นฐานเหล่านี้ครบแล้ว เซินหยวนก็ไม่ต้องการอะไรอีกเลยในชีวิตนี้!

ชัยชนะขั้นสูงสุดของชีวิต

เขาสร้างพื้นที่แห่งความสบายขั้นสุดยอดแบบหลายมิติได้สำเร็จ โดยรายล้อมไปด้วยกลุ่มเพื่อนระดับเทพที่ได้รับการคัดสรรมาเป็นพิเศษ:

- **พี่ชายที่อบอุ่นและเอาใจใส่:**เย่ว์ชิงหยวน – รับไปเลย!
- **พี่ชายปากร้ายและช่างทำผมส่วนตัว:**เชิน ชิงฉิว – ไปหาซื้อมาเลย!
- **คุณหมอใจดีและพันธมิตรด้านการวิจัยพืชในตำนาน:**มู่ชิงฟาง – รับไปเลย!
- **เทพสงครามพร้อมท้าประลองดาบ:**หลิวชิงเกอ – รีบไปจับจองเลย!
- **เพื่อนซี้สายนินทาจิบชาผู้ภักดี:**ชาง ชิงฮวา – ไปเลย!
- **สามีในฝันที่สมบูรณ์แบบและทรงอำนาจทุกด้าน:**หลัวปิงเหอ – รีบคว้าเลย!
- **งูน้อยผู้เชื่อฟังและไม่เคยเถียง:**จูจือหลาง – จับ!
- **สุดยอดเศรษฐีใจดีที่ร่ำรวยเกินบรรยาย:**เทียนหลางจุน – รีบคว้าตัวเขาเลย!
- **ลูกสุนัขตัวน้อยแสนน่ารักที่ซื่อสัตย์อย่างไม่มีเงื่อนไข:**บิงเหม่ย – รับไปเลย!

นั่งสบายๆ ในศาลาโบราณติดแอร์ ท่องอินเทอร์เน็ตสมัยใหม่ ในขณะที่จอมมารนวดไหล่ให้ และผู้นำสำนักอมตะนำขนมมาเสิร์ฟ ความจริงนั้นไม่อาจปฏิเสธได้

ผู้ชนะที่เด็ดขาดและไม่มีใครโต้แย้งได้ในมัลติเวิร์ส: เชินหยวน – ชัยชนะแห่งชีวิต(?)

End Notes

Thank you for reading. 🌸

I never imagined that a single "What if...?" would grow into an entire universe.

Yet here we are.

If you've made it this far, thank you for sharing this journey with me.

I hope this Story Bible made you smile, sparked your imagination, or simply gave you a pleasant way to spend your time.

And if, someday, this little universe inspires you to tell a story of your own...

I'd truly love to read it.

Every writer tells a story differently, and I'd be delighted to see where your imagination takes these ideas.

Until then, thank you for visiting the Snow Lotus AU.

May your own plot bunnies always find a happy home. 🌸💚

Please drop by the Archive and comment to let the creator know if you enjoyed their work!